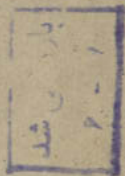

کتابخانه
جلس شورای
اسلامی

۱۳۵۰

۱۴۰

۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: زادالمسافر	
مؤلف: مهرداد برهس	جلد: (۱۳۸۰)
آقای سید محمد صادق طباطبائی، به کتابخانه مجلس شورای ملی	
شماره ثبت کتاب: ۴۲۰۵۳	تاریخ: ۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی اهدائی ۱۳۵۰
----------------------------------	--------------------

۱۳۵۰

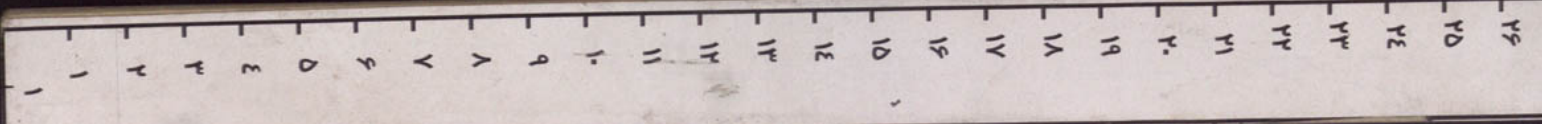

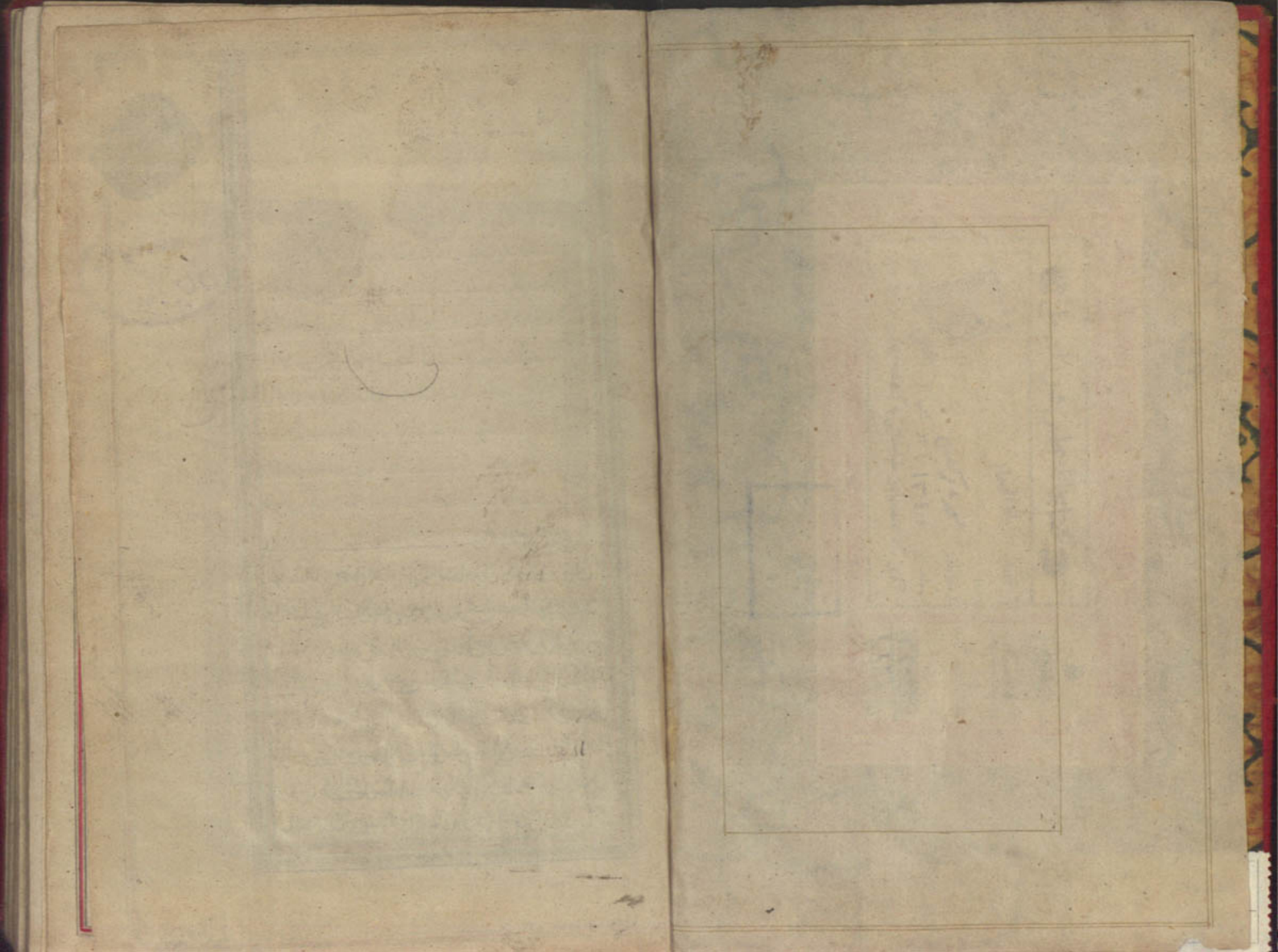
باری شد
۹-۱

۱۴۰

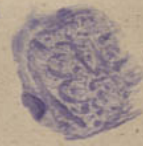
کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: مرادالمصادر	
مؤلف: میرزا کریم	جلد: ۱۳۸۰
آقای سید محمدصادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی	
شماره ثبت کتاب: ۲۳۰۸۳	تاریخ: ۱۳۵۰

خطی اهدائی
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۳۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله الذي جعل العبادة ليل السعادة في الآخرة والأولى
 والصلوة والسلام على سيدنا محمد وعلية وآله الطاهرين
أما بعد فبسم الله الرحمن الرحيم
 أرواح صافية براد زان لعل في روحاني ميکار وکچون
 جناب مقدس ایزدی تعالی شان برای هدایت کرکشنکان
 بوادی جهات و ضلالت طریقه صوم و صلوة و دعا و عبادت که اکثر
 و اقرب طرف فصل سعادت مقرر کرکشنکان و از حضرت رسول
 خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیهم اجمعین ادعیه و اعمال

بسبب این منقول گردید که کذب غاشق نیست و این خادم اخبار انجمن
 اظهار علیه صلوات الله الملائک العقار اکثر آنها را در کتاب بحار
 الانوار ابرار ادعیه ام و چون اکثر خلق را باغبانرا اشغال با انواع
 اشغال دنیوی و غیرها مختصیل آنها میسر نیست خواهیسم
 بنیچلی ز اعمال سال و فضایل ایام و ایالتی شریفه و اعمال آنها که
 ناسانید صحیح و معتبره وارد شد است در این رساله لایزال
 پیغام که خاتمه خلق از برکات آنها محروم نباشند و شاید که بر
 بنده خاصی ناید دعا میفرست باد نمایند و مستحق گردانیدم از انجا
 المیاد عسی اقصان بهدینا و ایا هم الی سبیل الرشاد و چون انجا
 این رساله و انجام این عجاله در زمان دولت عدالت و اوان
 سلطنت سعادت اثر اعلی حضرت سید سلیمان زمان و میر
 خواهر و دران شیراز و اوز و ملک و دین فغان اخفا دستید
 المرسلین اب و ذک کلشنان مضطرب و چشم و چراغ و دعا
 فرستوی سلطان رحیم خدام و غافان فرشته حتم شجاع
 نژادی که شیخ ابدارش برای مرهای نگار نهی پست بنوی دار
 البوار و حیات اشرار برای خرمن مخالفان و معاندان و ضد
 بر سر علیک شواظین نار دشت های لعیان بر پد رختشان در

انسان رفیع البیاض با کشتن خضیب همدستان و خروش
 صوفیان صفوت نشان بر سر نهادهای خلود دولت بد تو امان
 نایب دلیار اغصان سبدن المنفی همدستان هر که بیخ خلا
 از بنام کن بر کشید چون سید بر خود بیزید و هر که چهار اینه
 نقافی در بر کشید صورت ملک خود در آن دید که جبین قش
 عقد کفای کره های کار بستگان کشتاد که گفت در انوارش
 سخا به زارع ماهای پرمزگان مؤسس قواعد ملت و دین مرقع
 شریعت باغی طاهرین جواهر شامت درگاه خلا بقینا هاش
 از تعبیل شفاء سلاطین زمان بریز و خواهن دوران در صرح
 مرموزت و جلالتش بر زبان بندای قلم شدا الضرایفها الهمیز
 اعز الشیطان لا عظم الخافان لا عذال الا کرم الخافان الا کرمه و
 ملاذ الفیاضه بحیث مراسم الشریعة القراءه و مشید قواعد الملک
 البیضاء السلطان انرا السلطان و الخافان انرا الخافان الشیطان
 حین انموسوی الحکیمه الصفوی میا در خان لا زالت زبانت
 دولت هر فوعه و همامان عدا اینه موعه بر سر کرد بد خفته ان
 بازگاه خلا و اینه کاه کرید اینه کاه که مغبول طبع اشرف کرد
 وان علی حضرت از قوایدان منفع کرد و محمد و اله الطاهرین

و قد

والله الموفق والعین وان مشمل است بر چهار ده باب و غایب
باب فی در فضایل و اعمال الهام رجاست وان مشمل است بر
فصل فی فضائل در بیان فضایل اینها و عبادات است بدانکه اینها
 و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین ماههای سالند و از حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقولست که هر که خیرات در
 و شعبان بداند و وصل نماید روزی آنها را بر وی ماه مبارک
 رمضان بر ماههای مبارک در روز قیامت کواهدان او شتاب
 نزد حق تعالی و در آن روز نهدی از انوار علی نهدا کند که ای رج
 و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است عمل بر بنده در قیامت
 و طاعت او از برای خدا هفت ماهها کوئند که این بدن نوشته
 گرفته در ماههای بر طاعت ترا و استند و فضل و رحمت از
 نو نمود و سعی شتاب در طلب خوشنودی تو کرد و انوار است
 اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس کواهی دهند ملائکه که چگونه
 بر این ماهها که ما بنا افیم بر بنده را که طلب کنند طاعت
 و خوشنودی تو و امیدوار رحمت تو امرزش تو بود و آنچه را
 نمی فرموده بودی نزل کرد و آنچه را از او طلبیدن بودی بیوی
 آنها مسارع نمود و روزی کامل از برای تو داشت و شکرو

فرج و کوش و چشم و سایر جوارح و از آنچه بر او حرام کرده بود
اجتناب کرد و روزی هفتاد و پنج بار تسبیح را میخواند و در شبها
خود را بسجده انداخت برای بندگی و توبه و صدقه و بقیه اعمال دیگر
بسیار داد و بخشا و بسیار رزق بر بندگان تو نمود و با آنها
مصاحبت میکرد و چون از اینها جدا شد و ذاع بینک کرد و
بعد از دفن آنها پیرامون محرمات تو نکرد و بدو پیوسته بود
ابرئیل پس خواندانی ندانم که بدو پیوسته بود و ایوبی پیش
و استقبالی کنند و امداد که خدا بخفتها و کرامتها و انوارش
و استپا نور سوار کند و بر بندگی تو نبوی نعم که هرگز زوال ندارد و
خانه که غایب میشود و سزای که جوارح تو نبوی نعمی شوند و شادی
و خوشحالی ان زوال ندارد و هرگز ایشان را هب نمی شد
و از عذاب این میگریزد و مشقت حتما از برای ایشان نیست
و ایضا از آنحضرت منقول است که ماه رجب ماه بزرگ خلقت
و ماهی در حرمت و فضیلت با تو می رسد و قتال با کافران در
این ماه حرام است و رجب ماه خداست و شیعیان ماه معشت
و ماه رمضان ماه امت معشت است که یک ماه رجب از ماه رجب
روزی دارد منوچهر خوشنودی بزرگ خدا کرد و وعظ الله

از او و در کرد و در روزهای چهارم بر روی او بینه کرد
و بینه بدو غیر از حضرت موسی این حقیقت علیهما السلام منقول است
که هر که بکر روز ماه رجب روزی از آن چهارم بکماله زاده از او
دور کرد و هر که سه روز از آن روزی دارد بهشت از برای او
کرد و ایضا فرمود که رجب نام نه رجب است در بهشت از شهر سعید
ترواز عمل شریف تر هر که بکر روز از رجب روزی دارد با ائمه ائمان
نه رجا آمد و بسند غیر از حضرت صادق منقول است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است
مست پر بسیار در این ماه طلب امر از تو کنید که خدا امر زند و بخت
و رجب اصیب گویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت رسیده
در پنجه میشود پس بسیار بگویند استغفر الله و استغفر الله و
بسنده غیر از حضرت صادق علیهما السلام منقول است که هر که
سه روز از ماه رجب روزی بدارد بهر روز ثواب روزی یک سال
برای او نویسند و هر که هفت روز از آن روزی بدارد هفت
درجه بر روی او بینه کرد و هر که هشت روز از آن روزی
بدارد هشت درجه بر روی او کشوده کرد و هر که پانزده
روز از آن روزی بدارد خدا او را صاحب انسان بکند و هر که

عطا های شما از این بزرگتر و عطا کنیم شما از هشت غرضها که
 نه که در زیر آنها جاری باشد و همیشه در آن غرضها باشد و بگو
 نزدیست غرض کارکنان از برای من بپایان که بر شما واجب کردیم و
 داشتند از برای من در ماهی که حرم است از اعظم کثر پادشاهان بودم
 و حق اول واجب ساخته بودم ای ملک که من بندگان و کنیزان
 مرا داخل هشت کرد و پادشاهان حضرت فرمود که این همه ثوابها
 برای کسی است که چیزی از ماه رجب را روزی دارد اگر چه یک روز
 باشد از اولش تا میانش از آخرش و بسند معتبر از حضرت امام رضا
 روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزی دارد خوشتر
 در قیامت از او خوشتر باشد و هر که دو روز از روزی دارد خدا
 بپایان از او خوشتر و روزی که بدو روز از او خوشتر و روزی که بدو روز
 سه روز از او خوشتر و روزی که بدو روز از او خوشتر و روزی که بدو روز
 او را از او خوشتر و روزی که بدو روز از او خوشتر و روزی که بدو روز
 بدو روز چون بمیرد درهای هفت آسمان برای روح او گشوده شود
 تا ملکوتی آید برسد و هر که هشت روز از او خوشتر و روزی که بدو روز
 در بهشت بر روی او گشوده شود و هر که پانزده روز از او خوشتر
 بدو روز حاجت که از حق بخواهد بطلد بر او داده میشود مگر آنکه

مقال

سؤال از برای کما فی باشد یا منضم قطع رحم باشد و هر که تمام
 ماه را روزی بدو روز از کما فی باشد یا منضم قطع رحم باشد و هر که تمام
 منوگردد باشد و از آنش جهت ازاد کرد و داخل هشت کرد و با
 بر که بدکان و شکوگان و از آن و اخلاص و دایر بایب بسیار است این
 رساله کما فی ذکر آنها ندارد **خصی** در میان اعیان است که کسی که
 از روزی غایب باشد یا بر آن دشوار باشد بعضی آن بعمل آوردند
 بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزی منتهی
 یک روز هم تصدق کند که موافق روزهای این زمانها تقریباً هفت
 دینار بوده باشد و بر روایت دیگر عوض روزی منتهی یک روز یکدم
 با جوار شد است و اخوط در مد صد درم شاهت و ظاهر
 صد درم کهنه کافی باشد و در روایات در خصوص روزی ماه
 مبارک رجب یک کرده اند نیز وارد شده است اگر تا در روزی شکر
 و عمل کرده اند بر کسی که بر ایشان باشد و تا در روزی و مد نباشد
 و ابضا در خصوص روزی ماه رجب از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله وارد شده است که بعضی روزی اگر تا در روزی شکر
 هر روز صد درم بپایان بخواند تا ثواب روزی را بپایان
 بخواند تا لا اله الا الله بخواند من لا یبغی الا الله بخواند

نکته

الاعتراف لا كرم سخاوت من ليس الاعتراف وهو له اهل ودر روایت عبره
 وارشد است که هر که بکثرت برادر دهن خود وارد شود و قصد
 روزه سنت کرده باشد و او طعمی حاضر سازد و او را تکلیف کند
 ثوابی فطار کردن زیاده است از ثواب روزه داشتن است هفت
 برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام فطر است بیشتر است و برابر یک سال
 روزه است و روزه سنت داشتن به رخصت شوهر و عیال و غیره
 به رخصت مالک و ادبی رخصت پدر و مادر و مهمانان به رخصت
 همان دارد و همان دارد به رخصت مهمانان از احادیث ظاهر میشود
 که خوب نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت مملوک
 بدون از مالک طاعت و همچنین روزه سنت زن به رخصت شوهر
 صحیح نیست و در پدر و مادر و شهوات آنست که روزه سنت فرزند
 بدون از ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند
 به رخصت پدر یا طاعت و لواط آنست که بدون از پدر و مادر و روزه
 سنت ندارد و در روزه سنت همان بدون رخصت مهمانان نیز
 خلاف آنست و لواط آنست که مهمان و مهمانان در هیچ یک به رخصت
 دیگری روزه سخت ندارند اگر چه اظهار آنست که مکروه است **فقط**
الحاق در بیان اعمالی که رخصت و مهر و زناست پسندیده میگوید

نیز

کچون

که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز اول ماه رجب عیال
 خواندند و عیال ذکر کرده اند که در مهر و روزه سنت خواندن
 با امر بکثرت حوالج است این و بعد از ظهر ایستاد و بکثرت بکثرت
 حاضر و جواب عید الهی و مواعید الصادق و با دین الله
 و بعد از آن اوصاف کمال آن بکثرت علی محمد و آل محمد و انقض
 حوالج لذت و الاخرة و انک علی کتبته قدیر و پسندیده میگوید
 که حضرت صادق علیه السلام هر روز ماه رجب عیال میخواندند
 غایب لوا و در کتب غیره و غیره و در کتب و ضاع المیون الا
 یک و اجاب المیون الا من انجم فضلك بالک عنقوس للزاعین
 و غیره و بعد از آن بکثرت و فضلك منقح الاستانین و بکثرت منقح
 للامیلین و در کتب و منوطه بعضی از بکثرت منقح من ناوله خادک
 الا حصار الی استین و بکثرت لا بقاء علی المعتمدین اللهم فاهد
 صدای المهدیین و از رفیق اخبار المهدیین و لا یجملی من الغافلین
 المبعدين و غیره و بعد از آن و ایضا پسندیده میگوید که چهار
 این ذکر از بکثرت حضرت صادق علیه السلام ذکر کرده اند که فدای تو شوم ای امام
 رجب است فدای تو شوم من نهای که خوشحالی مرا مان نفع نبشد
 حضرت فرمود که در هر ماه رجب رخصت و عیال و بعد از هر نماز عیال

و دیگر آن از سلمان فارسی رضی رواب کرده اند که گفت در آخر
روز جمادی الثانیه رفتم خدمت حضرت رسالت پنا حضرت
فرمود که ای سلمان قوا را اهل بیتی بگو فرمود که هر مردی مؤمن باشد
مؤمن که در ماه رجب بی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد
حده مرتبه سوئ قل هو الله احد و سه مرتبه سوئ قل یا ایها
الاکرام و بخواند البتة حق تعالی بخوید از نامه عمل او هر کجا می
کند و کوبد و نیز یکی کرده باشد و خدا عطا کند یا و ثواب بسیار
که تمام آسمان را روشن گرفته باشد و ناسا لایتن خضایه او را از
نماز گذاردگان بنویسد و در هر روز آسمان ثواب شهیدان را بکند
چشمه دیگر از برای او آسمان ببرد و به هر روز که در آسمان روزه
بگذارد عبادت بکند و در نامه عمل او بنویسد و هزار درجه در
بهشت از برای او بلند کند و اگر تمام ماه را روزه بگذارد خدا
او را از آتش جهنم نجات دهد و بهشت از برای او واجب گرداند
ای سلطان جبرئیل این نماز را از برای من آورد و گفت با محمد این
علامتی است میان شما و منافقان زیرا که منافقان این نماز را
نمیکنند گفتند ما رسول الله چگونگی این نماز را بگویم و در چه وقت بخواند
آورم فرمود که در روز اول ماه رجب ده رکعت بخواند ای وری

بج

بجای هر دو رکعت بیست سلام و در هر رکعت بعد از نماز مرتبه
سوئ قل هو الله احد و سه مرتبه سوئ قل یا ایها الاکرام و بخواند ای وری
بعد از هر سلام دست بوی آسمان بلند کند و بگوید لا اله الا الله و
خدا لا شریک له لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و
الحمد لله و هو علی کل شیء قدير لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و لا یففع ذلک منک الجبارین شما را بر خود میبکشد و در روز و
سطحاً یعنی از هر طرف ده رکعت بخواند ای وری بعد از هر سلام دست
بوی آسمان بر میدارد و میگوید لا اله الا الله و خدا لا شریک له لا
الملك و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و لا یففع ذلک منک الجبارین شما را بر خود میبکشد و در روز و
نزدی خود میبکشد و در روز آخر ماه شما خود را رکعت تمام میکنی و
بعد از هر سلام دست بر میدارد و میگوید لا اله الا الله و خدا لا
شریک له لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و هو علی کل شیء قدير لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
و لا یففع ذلک منک الجبارین شما را بر خود میبکشد و در روز و
بطلایه البتة بر آورده است و حق تعالی میان تو و جهنم هفت خندق
قرار میدهد که عرض هر خندقی تا بین زمین و آسمان بوده باشد و بعد

هر که بی ثواب هزار بار رکعت در نامه عمل نویسد و بگوید یا ابراهیم
 از آتش جهنم و کائنات بر کفر ایزد تو سپید و منقولات که هر که در
 روز جمعه ماه رجب صد مرتبه سوئ قلهوا الله احد بخواند و غنما
 در میان او بنویسد عطا کند که بان نور داخل بهشت گردد و در جمعه منبر
 وارد شد است که حضرت امام محمد باقر در روز جمعه اول ماه رجب
 بنویسد شدن و موجب پادشاهی شرفا بنروز گردید و در روز پنجشنبه وارد
 شد است که حضرت امام علی نقی در روز دهم و چهار ماه رجب شدن و
 بر قیاد بگرد روز سیم ماه رجب شدن و بر قیاد بر هفتم و هفتم و هفتم و هفتم
 در روز سیم واقع شده است و این عیال گفته است که ولادت آنحضرت
 در پنجم واقع شده و ولادت حضرت امام محمد تقی در دهم ایضا شده و بعضی
 از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده و در فضیلت آنکه بگوید
 یا ابراهیم در شب سیزدهم وارد شد است بعضی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و سیزدهم
 حضرت امام جعفر صادق منقول است که گفتنا از فضیلت سیه نماز ابراهیم
 داده آنکه با حاکم از آنجا که گفته اند داده آنکه رجب ماه شعبان و ماه رمضان و
 بابر است داده آنکه از آنجا که گفته اند داده آنکه سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و سیه سوئ
 بابر است داده آنکه شغل آنها با منتهای پیش داده سوئ بقی یا ابراهیم یا سیه
 الملك و سوئ قلهوا الله احد کبر هر که جمع کند میان این سه

فضیلت

فضیلت جمیع فضایل ابراهیم را جمع کرده باشد پیر سید اندک که چگونه
 جمع کند هر مود که در شب سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه رجب رکعت نماز
 بگذارد و در هر رکعت بعد از سوره حمد سه سوئ یا بخواند و شد
 چهاردهم چهار رکعت بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از
 حمد این سه سوئ یا بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت یا بخواند
 سه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوئ یا بخواند تا
 جمیع فضیلت این سه ماه را بنیاید و جمیع کافهاش از زمین شود
 بغیر از شریک بخدا و از حضرت صادق و عمنقول است که هر که اینها را
 ماه رجب در روزی که در خوشنما یا به روزی عبادت بکند از روزی
 برای او بنویسد و در غنما و از رحل ایمان باز دارد که هیچ
 و خوف نداشته باشد و شهنواز است که ولادت با سعادت
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان آنکه که معطر در روز
 سیزدهم ماه رجب بود و از ده سال قبل از نبوت شدن حضرت
 رسول و علی ابن ابیهم گفته است که ولادت حضرت امام علی
 نقی نبرد روز سیزدهم ماه رجب بود و در سال دویست چهارده
 از هجرت و شب پانزدهم از بابی متبرکه است و عند و آنست
 و اخای آن عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول

منسحابست چون آنگاه در دایه سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
که آنرا اتمام البیض اندر دوزخ بدو یک حضرت کیست نشان عمل را
تعلیم او نمود و فرمود که اگر دعا را حفظ کن و به هر کس گفتی
مکن که بهتر کنم که بدست کسی بفتد که از برای امر باطلی
و نامشروعی این دعا را بخواند بدو سنی که این دعا بسیار
شریفست و مشتمل است بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند
الله بر او در می شود و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته
شود و دریاها همه جامل باشند میان تو و حاجت تو چون این
دعا را بخوانی **اللهم** حق تعالی انسان میگرداند رسیدن تو را
بمطلب حاجت ترا بر می آورد و هر که این دعا را بخواند خدا
منسحاب میگردد و اندخواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن
فرزند تو باشند خداوند قادر و کفایت ترا پیش از این بکند و
زبان ایشان را می بندد و ایشان را از امتداد فرزند تو میگرداند
داود گفت که حضرت من این دعا را برای من نوشت و بخواند بر گشتم
و چون ماه ورجب را خل شد آنچه حضرت فرموده بود عمل آوردم
و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و از روین افطار
نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم و خواب دیدم

جمع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عباد را که من بر ایشان صلوات
فرستاده بودم و حضرت رسول را که خطاب فرمود که ای مادر
داود که ایشان را بدتر از آنکه این جماعت که من پیغمبرم بر دوزخ و باوند
و شقیهان تواند و از برای تو طلب امرش میکند و ایشان را
میدهد ترا تا آنکه حاجت تو برآورده است پس ایشان را بدتر
تا امرش خدا و خشنودی خدا و خدا را از برای خبر دهد و خدا
باش که حق تعالی فرزند تو را حفظ میکند و بنور میگرداند ایشان را
الله تعالی آمد و او گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن
ما بعد از زمان که سوار شدند روی از غار عیدینه آمد و او بنور
من آمد و گفت ای مادر من در غار خود زندان بسیار کنی و
سنگینی کند و نمیخورد و نا امیدم از خلاص شدن چون
شب نصف جیب شد دیدم که بلبه های نیمه یکست شد
و قرار دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دوز
تو مگردانی چند بود که بر های ایشان در آسمان بود و پاهای
ایشان در زمین و شکم و زهره خدا میگرداند یکدیگر از ایشان
که از همه خوشتر و تیر خوشتر بود و جامهای بسیار پاکیزه در بر
داشت و جان کردم که حضرت رسالت پناه بجا بماند

خطاب کرد با من که فشارت با دین ای فرزند بخون صالحه که حق
 مغالی دعای غادر ترا در حق تو سنجاب کرد چون عذر شد
 رسولان منصور و دانی بدینندان رسیدن بطلب من آمدن
 بودند و در میان شب مرا بیدار و بیدار پس مرا که زنجیرها را
 از من برداشتن و ده هزار درهم که زبانه از هزار تومان بوده
 بمن بآفرینان بمرحله کرد و فرمود که از بر شتر هوار می سوار
 کنند و بنهایت سرعت بیدار و در تمام ذوالحجّه که در میان
 بخداست حضرت صادق علیه السلام حضرت فرمود که سبب خلاص
 توان بود که منصور حضرت مهربان و مهربان در خواب بد که حضرت
 فرمود که حضرت فرمود که در میان فرزند مرا و اگر یکی ترا در این
 آتش اندازم چون نظر کرد در دایه ای الهی و فریاد خود بد
 یک از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید و مرا
 رها کرد **کتابت شد** و اما که گفت این عمل شریف تمام ذوالحجّه
 که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب
 روز پنهان هم و چهاردهم و پانزدهم را روز بداد و در روز پانزدهم
 نزدیک زوال غسل بکن و بر ولایت دیگر وقت زوال غسل بکن
 و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و

مخفی

بخانه خلوتی برو و سو کن که کسی نیز تو نباید که ترا مشغول نماید و یا تو
 سخن بگوید و هشت رکعت نافله زوال را بخواند و رکوع و سجود آنها را
 خوب بکند و در پیش نماز ظهر را با داب و شتر ابطع را آورد و بعد از
 نماز ظهر به ظهر در رکعت نماز یکم به سه رکعت که خواهی و بعد از
 آن صد مرتبه بگوید یا قاضی خواجه الطالپ این هشت رکعت نافله
 عصر را با داب بخواند و در بعضی از روایات وارد شد است
 که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوّم قل هو الله
 اعظم و یک مرتبه سوّم انا اعطینا الک الک و بخوان پس نماز عصر را
 با خشوع و داب بخوان و در روایتی وارد شد است که بر روی
 حصیر یا کوزه بنشین پس صد مرتبه سوّم حمد و صد مرتبه سوّم
 قل هو الله احد و ده مرتبه یا اے الشکر سی بخوان پس هر یک از این
 سوّم ها را یک مرتبه بخوان سوّم انعام و بی ابرار و کفایت لغات
 و اکرین و بر و الصافات و حم سجده و جمع و حم دغان و انا
 نعنا و انا و صفة و تبارک التّی بیح الملك و انا و العلم و انا التّی انشأ
 نا آخر قرآن و اگر توانی این سوّم ها را از روی مصحف در دست بخوان
 بعضی هم هزار مرتبه سوّم قل هو الله احد بخوان و شیخ عبید علیه
 الرّحمة گفته است که اگر ندانایان و نوانی این سوّم های مخصوص را بخوان

خواهد شد آفتاء الله وشیخ معین دکنه است که روز بیست
دویم ایامه معاویة علیه السلام واصل شدن است محبت
کرامین در روز بیست و نهم ایامه شمس و در روز بیست و نهم
ایامه خاریجان و خیریه الزمریان و مبارک حضرت امام حسن
نقدن زبانت حضرت و علم بر ظالمان و قاتلان حضرت مناسبت
و در روز بیست و چهارم ایامه فتح خیریه دست حضرت ایامه الله العالی
علیه السلام جاری شده و مرتب بودی بر دست حضرت
کشته شده اند و روز آنروز در شب که این نعمت و باران حضرت
منجبت است و شیخ رحمه الله ذکر کرده است که شهادت حضرت
امام موسی کاظم در روز بیست و نهم ماه رجب واقع شد تا احوال
بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزی اش وارد شده است و روز
فضل کرده اند از این باب و غیر آن که حضرت رسول در روز بیست
و نهم رجب بعثت بر سالک شد و این مخالف شهر و احوال و بیایا
است که بعد از این که خواهد شد تا در فضیلت روزی اش
که بیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که روزی
اش که آن دو بیست سال گاه است و بیست و چهارم از حضرت
امام رضا علیه السلام روایت که هر که روز بیست و نهم ماه رجب را روزی

بنازد

بنازد و خونی روزی او را که آن هشتاد و سال گاه او که زند و باضا
از آن حضرت منقولست که هر که روزی روز بیست و ششم ماه رجب را روزی
و از آن خونی روزی او را که آن هشتاد و سال گاه او که زند و در روز
بیست و هفتم ایامه از جمله اعیان عظیم است و روز بیست که حضرت
رسول در آنروز بر سالک تبعیث کرد و در شب که به پیغمبری بر
آن حضرت نازل شد و شب نیز شب بسیار مبارک است و بیست و چهارم
معبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در ماه رجب
شبیست که هر که از برای مردم از آنچه افتاب بران می بارد و آن
شب بیست و هفتم ایامه است و در صبح آنشب حضرت رسول بر سالک
مبعوث شد و که عبادت کند این شب مثل لیل رشت سالک
خدا با و عطا میفرماید پس بداند که عمل آنشب چیست فرمود که بخیر
نماز بخشن کردی بخوابی هر وقت از شب که بیدار شوی بخوابی
از نصف شب خواه بعد از نصف شب بخوابی و از ده رکعت نماز
بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگوید و هر رکعت بعد از حمد یک
سوره از سوره که بخواهد بخواند و چون از هفتم دفع
شوی چنانکه ششده سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
بر رب الفلق قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون وانا انزلناه وایم

ونفضل علينا

اوسع ارضنا عند كبر سننا واوسع اعمالنا عند اقتراب اجلنا
 واكمل في طاعتك ونا بقر ربنا لك ونحيط عند تقربنا لك
 اعاننا واخبرنا في جميع احوالنا وامورنا معقنا ولا تخلفنا الى اخرين
 خلفك فمهر على اجمع احوالنا للذي اولا والاخر والا بالنا واقبالنا
 والنا فينا وجميع احوالنا المؤمنين وفي جميع ما سئلنا ولا نقينا بالانتم
 الزاجين الكهنة انما سئلنا باسمك العظيم ومنك العبد برنا
 على محلي والنجي وان تفر لنا الدنيا العظيم اية لا تفر العظيم الا العظيم
 الكهنة هذا رجا لك من الذي اكرمنا به اولا غير انما اكرمنا
 به من بين الامم فلك الحمد بالانتم والحمد والكره فاسئلنا به ورايكم
 الاعظم الاعظم الاعظم الاعظم الاعظم الذي خلقه فاسئلنا في ذلك
 فلا تخرج منك الى غيرك ان فصل على محلي واهل بيته الطاهرين
 وان سئلنا من العالمين في بطاعتك والاميلين في شفاعتك
 الكهنة اهدنا الى وفاة السبيل واجعل مقبلنا عندك من تعجيل
 في طيل طيل وملاك جبريل فالتك حسنا ونعم الوكيل الكهنة اهدنا
 مغفبين فيجب غير مغضوب علينا ولا الضالين برحمتك بالانتم
 الزاجين الكهنة انما سئلنا باسمك العظيم من غيرك في واجب رحمتك
 السلام من كل امة والغبية من كل ربة والقون لا الحجة والحق فينا

اللهم

اللهم دعاك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون
 وسئلك وطلبنا لك الطالون وطلبنا لك اللهم
 انت الثقة والرجاء لك شئنا الرجاء والدعاء اللهم
 فصل على محلي والاه واجيل العبد في طيع التور في نصري
 والصبي في صدري وذكرتك في البكر والتمار على السابن
 وزفا واسعا غير ممنون ولا محظون فاذ في باركنا فيما رزقنا
 واجعل عنا في نصي ونصبي فيما عندك رحمتك بالانتم
 الزاجين ليس نحن ربوك الحمد لله الذي هذا الميراث به ونحن
 بولاك به ووقفنا الطاعة به ليس بكونك شكرنا صدمته
 ليس راز سجد برنا ربوك اللهم افي صدك بحاجتنا واعتمدك
 عليك في كل وقت وجئت اياك يا مني وسادنا اللهم ارفعنا
 فيهم واوردنا منورهم وارزقنا من افقهم وارزقنا الجنة في غيرهم
 برحمتك بالانتم الزاجين ودرزوزبيت وهضم غل سئلنا
 وزوزنا فاضلنا ذنبا وارزوزنا من هاهنا من حضرنا شئنا
 منقول كدونا من برا برناست بارزونا ههنا دنا العبد
 ديك رشت سال وابضا منقول كحسن ابن زاشدا من حضر
 صناد عليه السلام سوال كركدا باعبر عدها من نور عبيد

وَضَعْتَنِي فِيهِ الْعَفْوَ وَالْجِوَارَ مَا مَعَهُ ذُعْفٌ وَقِيَارٌ وَزَعْفٌ هَيَّجٌ وَنَحْوُ
بِأَكْرَمِ اللَّهِ هُوَ وَقَدْ أَكْرَمَنِي الطَّلَبُ وَأَعْيَنِي الْجَمْعُ وَالْمَنْ هَبَّ
وَدَّرَ سِيَالُ الْأَمَانِ وَأَنْقَطَعَ الرَّخَاءُ الْأَمْنِيَّةُ وَخَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي جَدُّ سَبِيلِ الْمَطَالِ إِلَى الْبَيْتِ غُرَّةً وَمَنَا هِلَ الرَّحْمَةِ الْأَكْرَمِ
مُزْنَةً وَأَبْوَابِ الدُّعَاءِ لِيْنِ دَعَاكَ مُقَصِّدَةً وَالْأَمْنِيَّةُ تَنْزِيلُ اسْتِعْمَانِ
بِكَ مَبَاهِلَ وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لَدَا حَبِيبَكَ يَوْضِعُ الْجَاهِلِيَّةِ وَالْمُصَارِفَةِ الْبَيْتِ
يَوْمَ صِدَائِكَ وَأَرْسَلَ اللَّهُمَّ إِلَى خُورِكَ وَالصَّمَانِ يَوْمَ بَيْتِكَ حَوْضًا
مِنْ شَيْخِ الْبَالِغِينَ وَمَنْدُوحَةً عَائِلِي بَيْتِي الْمُسْتَأْذِنِينَ وَأَنَّكَ لَا
تَجْعَلُ بَعْضَ خَلْقِكَ لَأَنْ يَحْجِزَهُمُ الْأَخْطَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ
أَفْضَلَ نَادِي الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ عَزَمَ رَادِفُهُ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعِزِّهِ الْإِلَازِدِ
قَلْبِي فَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دُعَاةٍ دَعَاكَ بِهَا نَاجٍ بَلْعَنَهُ أَمَلُهُ أَوْضَاعُ شَيْخِ
إِلَيْكَ أَعْتَفَ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوْفٍ مَسْكُورٍ فَرَجَتْ عَنْ قَلْبِهِ
أَوْ مَذْذِيبٍ خَاطِبِي عَقَرْتُ لَهُ أَوْ مَعَاظًا أَمْسَتْ نِعْمَتُكَ عَلَيْهِ أَوْ قَبِيرٍ
أَعْتَدْتَ غِنَاكَ إِلَهِي وَلَيْسَ لَكَ الدُّعَاةُ عَلَيْكَ حَقٌّ وَغِنَاكَ سَنِيَّةُ الْأَلَا
صَلَبَتْ عَلَى حَجْرٍ وَإِلَيْهِ وَصَّيْتُ حَوَائِجِي حَوَائِجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا
رَجَاءُ الْمَرْجُوِّ الْكَرِيمِ الدُّعَاةُ أَوْ لَمْ أَكُنْ بِأَيِّ أَوَّلِ الْغُرَّةِ الْغُرَّةِ أَوْ كُنْتُ
بِهِ مِنْ الْأَمْرِ بِإِذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَيَسْأَلُكَ الْأَعْلَمُ الْأَعْلَمُ

الْأَعْلَمُ الْأَعْلَمُ الْأَكْرَمُ الَّذِي خَلَقَنِي فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا تَخْرُجْ مِنْهُ
إِلَّا بِعَمْرٍ أَنْ تَصِلَ عَلَى حَجْرٍ وَأَهْلِي بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ الطَّاهِرِينَ
بِهِ بِطَاعَتِكَ وَالْإِيمَانِ فِيهِ لِيُشْفَا عَيْتُكَ اللَّهُمَّ وَأَهْلِيْنَا إِلَى سَوَاءِ
الْإِسْبِيلِ أَجْمَلُ عَيْتِكَ عَمْرٍ بِعَيْلٍ بِحُجْرٍ طِيلُ بَيْتِكَ حَسْبُنَا نِعْمَ
الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفِينَ وَصَلُوا إِلَهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
وَالْبَارِكَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَكَرَ أَمْرَكَ جَمَلَتَهُ وَبَارَكْتَ لِي
الْعَظِيمُ نِيَّتَكَ نَزَلَتْ وَصَلَّ عَلَى مَنْ فِيهِ الْإِيمَانُ إِذَا رَسَلْتَهُ وَبَارَكْتَ لِي
الْجَمَلُ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَلَا تُعْزِمْ كَوْنُكَ لَكَ شُكْرًا لَنَا ذَنْبًا وَأَجْمَلُ
لَنَا مِنْ أَمْرِنَا فَجُودًا وَخَيْرًا لَنَا لِسَعَادَةِ الْإِسْتِغْنَى أَجْلَانَا وَقَدْ جَدُّ لَنَا الْبَيْتِ
مِنْ أَعْلَانَا وَلَيْسَ بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ مَا لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلِّ
اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَيَسُدِّدْ خَيْرَ حَضْرَتِنَا مَامَ رِضَا عَلَيْهِ
مَنْقُولٌ كَهَرَمِكُمْ رَوْزِبَيْتِ هَشْتَمَ مَا هَ رَجَبًا رَوْزِبَيْتِ بِلَادِ كَهْتَانِ نَحْوِ
سَالِ كَاهِ أَوْ كَرْدِ دَوْرِكُمْ رَوْزِبَيْتِ وَنَهْمَ دَارِ رَوْزِبَيْتِ بِلَادِ كَهْتَانِ صَدِ
سَالِ كَاهِ أَوْ بَاشِدِ دَوْرِكُمْ رَوْزِبَيْتِ أَمَ بَهْمَا دَارِ رَوْزِبَيْتِ بِلَادِ رَوْزِبَيْتِ نَحْوِ
كَشْدِ وَبَاشِدِ أَوْ بَاشِدِ مَرْزِدِ وَدَرِ رَوْزِبَيْتِ نَحْوِ زَمَانِ سَتَنْ بَحْوِي
كَدِرَاقِلِ مَدَنُ كُورِشِدِ وَكَرَاحْمَالِ نَقْصَانِ مَا هَ بَاشِدِ دَرِ رَوْزِبَيْتِ
نَهْمِ زِيَارَتِهَا طَابَكَ دَرِ كَبِ دَعْوَا سَازِبَرَايِ هَرِ شَبَا بَهْمَا نَاهِ

مخصوصی ذکر کرده اند چنانچه سندی معتبر می نویسد بخوانم اینها
 تا بهم رجوع بسیار شود و راست برادری تمام بر سبیل اجمال و اگر
 کسی بقصد آنکه صلوات خوبت بکند بدینست **قالی اول** سو رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه حمد یعنی قل یا ایها الکافرون
 سه مرتبه توحید یعنی قل هو الله احد **ثانی** ده رکعت با حمد
 و حمد **ثالث** ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سو ان شاء الله در
 هر رکعت **چهارم** صد رکعت در هر دو رکعت در اقل بعد از حمد
 قل اعوذ برب الفلق و در دویم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس
پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد یک پنج مرتبه توحید
ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نویسه یا الکریم
هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین
 هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه
 تسبیحات اربع **هشتم** بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و
 هر یک از چهار قل سه مرتبه **نهم** دو رکعت بعد از پنج مرتبه الحمد
 الکاثر **دهم** دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه
 توحید **یازدهم** دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه یا الکریم
بیستم دو رکعت با حمد و آیه امن الرسول ده مرتبه **چهل و نهم**

ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد سو ان شاء الله
 و در دویم سو ان شاء الله الکاثر **چهل و نهم** سو رکعت در هر دو
 بعد از حمد سو توحید و آیه قل انما انا بشر مثلكم انا انزلنا القرآن و هو من عند ربی
فصل فی حدیث سو رکعت با حمد و ده مرتبه سو توحید در هر دو
چهل و نهم دو رکعت در هر دو رکعت بعد از سو حمد توحید و معوذتین
 هر یک ده مرتبه **چهل و نهم** سو رکعت در هر دو رکعت بعد از حمد یا
 مرتبه توحید و آیه انک ربی **پنجاه** دو رکعت در هر رکعت
 سو حمد و پنج مرتبه ان انزلناه **شش** شش رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد ده مرتبه انما اعطیناک الکوثر و ده مرتبه توحید
سی و یکم هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سو حمد و هفت
 مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات
 بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار **سی و یکم** دو رکعت در
 هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سو ان الصلوة **سی و یکم** چهل و نهم
 چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد آیه امن الرسول و سو
 توحید یک مرتبه **سی و یکم** بیست رکعت در میان نماز
 شام و غنیمت در هر رکعت حمد و آیه امن الرسول و سو توحید
 یک مرتبه **سی و یکم** دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد

زباده میشود در آن روزهای سیدگان از برای ماه رمضان و بقیه
 میکنند در آن بهشتها را و از شعبان نام کرده اند برای آنکه در شعبان
 و بیست و یکم در آن روزهای خوشمان و حسنه در آن ماه محقق
 میگردد هفتاد و یک روز و یک روز است که در آن روزهای می شود
 و اعمال خیر در آن قبول میگردد و خداوند بخیر و برکتش در آن روز
 در آن روز و عبادت کند کارهای نیک و پس با هفتاد و یک روز
 با حاکمان عرش پس در فضیلت روز هر روز اینها را تقدیر نمود
 که ذکرش موجب قبول کلام است و پس در آن روز حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که در آن شعبان ذخیره عباد است از برای
 روز قیامت و هر سید که در ماه شعبان روزی بیست و یکم را بپوشد
 حق تعالی امر معیشت او را با صلاح و خیر و کفایت کند و در شعبان
 او را و کثر ثوابی که بر او دارد و روزی از شعبان میبرد و هشتاد
 او را واجب کرد و پسندهای غیبت از آنحضرت منقولست که
 حضرت رسول ص فرمود که شعبان ماه مدنت و رمضان ماه
 خداست پس هر که یک روز از ماه من روزی از روزه شقیع او باشد
 در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزی بدارد کاهان گذشت
 او را از زمین شود و هر که سه روز از ماه من روزی بدارد او را نازل

کند

کند که عمل را از سر بگیرد یعنی هر کس که روزی از شعبان را بپوشد
 امام رضا منقولست که هر که یک روز شعبان را از برای خدا روزه
 بدارد داخل بهشت شود و هر که یک روز شعبان هفتاد و یک روز
 کند در قیامت در زمره حضرت رسول ص محشور شود و اگر از آن روز
 خدا او را واجب کرد و هر که در شعبان نیکوکاری کند اگر چه
 بنصف دانست خیر ما باشد خدا بداند و از آن جهت حرام کرد و بداند و
 هر که سه روز از آن شعبان روزه بدارد و وصل کند با او نیکو
 خدا قوت و روزی دو ماه متصل برای او بنویسد و این باب و یک روز
 کرده است که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول
 زباده از ماههای دیگر روزی یک روز گفت ماه شعبان را و بیشتر
 که مردم از آن غافلند و آنماهی است که در آن ماه اعمال خیر و خدا
 بالا میبرد و دوست میدارم که عمل من بالا رود و روزی که روزی
 باشم و اینها روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از روزی
 رجب فرمود که چرا قلیل از روزی شعبان یعنی افضل است از آن
 و اینها روایت کرده است پسند غیبت از حضرت خبر البشیر
 که فرمود که شعبان ماه مدنت هر که یک روز از ماه من روزی
 بدارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز از ماه من روزی

فماست از رویتان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه
روزه دارد و پیوند کند بماه رمضان تو به او باشد از گناه کوچک
و بزرگی هر چند داخل خون حرامی شدن باشد که او را دفع میدهد
و پسندیده از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که
سه روز از ماه شعبان روزه دارد بهشت او را واجب کرده
و رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم باشتابا معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشود حضرت
امام زین العابدین علیه السلام خود را جمع می نمود و میفرمود که این است
من میداند این چه ماهیست بماه شعبان است و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم در این روز روزه بدارد و در این ماه
از برای محبت پیغمبر خود و از برای تفریبی برود کار خود
مجتبآن خداوندی که جابر علیه السلام بنی امیه است او است سو کند
با دی که می کشیدم از پدرم حسن بن علی که گفت شنیدم از ابیهریره
المؤمنین که هر که روزه دارد شعبان از برای محبت پیغمبر خدا و
از برای تفریب بخدا خدا او را دوست میدارد و نزدیک گرداند
بکرامت خود در روز قیامت و بهشت از برای او واجب گرداند
و ابضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت

نویس

رسول صلی الله علیه و آله و سلم که ماه شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه
خداست پس هر که ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در
روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی موثر او
کرد در دروخت قبر او را نهان کند و از قبر پیروزان ابد در قیامت
باروی سفید نورانی و ناله احوال او را بدست او دهند و نامه
خدا بود در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را
نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را ندا کند ای بنده
من او یکو بدایت کلامی خداوند من پس خدا گوید که روزی داشتم
از برای من کو بدی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند
صلا تا که را که بیکم بدست بند مرا و پیروزان پیغمبران پیوسته اند
او را نیز من من با و یکم ماه مرا روزه داشتمی او یکو بدی من
یکویم با و که من مرا روزه شفاعت تو میکنم پس حق تعالی از برای او که
من حقوق خود را به بند خود بخشیدم از حقوق خلق من هر که
از او عفو کند من انقدر عوض او میدهم که او را جی شود پس
من دست او را بگیرم و بیاورم بر صدر اطلس بنم صراط لغزین
است و مبلز و پایگاه کاران بران بند نمیشود پس دست
او را بگیرم و ملک که موکل است بر صراط گوید که کیست این مرد من

گویند که این فلان کس است از امت من که در دنیا ماه مبارک روزه گرفته
است یا شبید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای
طلب وصل خدا پس او را از صراط مستقیم زانم بعفو خدا تا آنکه
او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید که امر روزی که در روز
برای ایش تو میکتا و او را داخل بهشت پس حضرت امیرالمؤمنین
فرمود که روزه بداری و ماه حضرت رسالت را تا او شفع شاکر
در قیامت و روزه بداری و ماه خدا را تا با شامید از شراب بر سر
بهشت **فصل در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است** پس در بیان
از حضرت امام رضا منقولست که هر که هفتاد مرتبه در ماه
شعبان استغفار کند که هفتاد مرتبه شود اگر چه بعد دست
ایمان باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق منقولست
که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه معیت پر و ایامه شبیه
بفرسید صلوات بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند
زیرا که بیشتر شفاعت میکند کسی را که در ایامه صلوات بر او
برآل او فرستد و از حضرت صادق منقولست که بهترین دعا
در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار
کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار

مرتبه استغفار کرده است مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود
که بگو استغفر الله و استغفر له التوبه و بسند معتبر از حضرت امام رضا
منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید
استغفر الله و استغفر له التوبه بنویسد حق علیه برای او زیارت را که
از ائمه حقیم و بکن زاندا و از صراط داخل بهشت کرد تا ندان
و بسندهای معتبر منقولست که در هر روز ماه شعبان هفتاد
مرتبه بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الحمد لله الذي
القبول و التوبه اليه حق تعالى روح او را در اوقامین جای
دهد و از فضای و بیعی است در پیشتر عرش و در آن فضا
نهرها جاریست و در همان زبانتان نهرها هست بعد دست
ایمان و در بعضی از روایات الحق القبول و التوبه الرحمن الرحيم
و هر روز و خوبست و بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین
العابدین در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه
آن بن صلوات را میخواند اللهم صل على محمد و آل محمد محمد بنو
و موضع الرضا و محمد و آل محمد و محمد و آل محمد و آل محمد
الوحي اللهم صل على محمد و آل محمد الفاتح الحاج رب العالمين
الغافر يا من قرصك بها و تغفر من ترثها المنقذ من كل مارق

عَلَيْكَ إِلَّا الْيَقِينُ بِحَقِّ مَا جَاءَكَ مِنَ الْمَوْتِ وَالْمَوْتِ الصَّالِحِينَ مِنْهُمْ
 فَإِنَّ لَا أَفْرَدَ لِنَفْسِي وَضَا وَلَا آمَلْتُ حَقًّا إِلَّا الْحَقَّ عَدْلًا وَجِبْرًا
 الْمُنِيبَ وَمَا كُنْتُ الْمُنِيبَ إِلَّا لِلَّهِ فَلَا يَجْعَلُنِي مِنْ صَرَفَتِ عَنَّةٍ
 وَجَهَنَّمَ وَجِبْرًا سَهْوَةً عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَالِ الْإِسْطِخَالِ الْبَلَدِ
 وَأَبْرَأَ نَفْسًا فَلَوْ بِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُجَ وَأَبْرَأَ نَفْسًا فَلَوْ بِحَقِّ
 التَّوْبَةِ فَحَسِّلْ لِي عِدَّةَ رَحْمَتِكَ وَتَصَبَّرْ لِي وَأَخَانًا مَعْلُومَةً لِعِزِّ قُدْرَتِكَ
 إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِنْ نَادِيَةِ كَافِرَاتِكَ وَلَا حَظَّ لِي فِي حَقِّكَ إِلَّا الْخَطَا
 رِجَاءُ عَمَلِ الْبَشَرِ إِلَهِي أَسْأَلُكَ عَلَى خَيْرِ فُتُوخِ الْأَبْرَارِ وَلَا تَقْطَعْ
 رَجَائِي مِنْ جِيلٍ لِي فِي الْبَرِّ كَأَنِّي الْخَطَا نَا قَدْ لَقِيتُكَ لَدُنْكَ فَاصْفَحْ
 عَنِّي بِخَيْرِ تَوَكُّلٍ عَلَيْكَ وَأَنْ تَكْفُرَ لِي بِذُنُوبِي مِنْ سَكَرَاتِ طِفْلِكَ فَتَذَرِبَنِي
 الْبَقَرِ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي أَنْ تَأْتِيَنِي الْعُقْلَاءُ عَنِ الْأَسْبَدَاءِ بِإِلْفَائِكَ
 فَتَقْدِرَ بِي عَلَى الْمَعْرِفَةِ بِكَ إِلَّا بِإِذْنِ الْإِلَهِ إِلَى تَنَاوُضِ عَطْفِكَ
 فَتَذَرِبَنِي إِلَى الْخَيْرِ بِتَوَالِيهِ إِلَهِي فَكُلِّمْ سَأَلَ وَالْإِلَاحَ نَهْلًا وَ
 أَرْغَبَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَنْصَلِحَ عَلَيَّ بِخَيْرِ أَلْخَلِّ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ بَدِيهِمْ
 وَلَا تَبْغُضْ عَهْدَكَ وَلَا تَقْبَلْ عَنِّي شَيْئًا وَلَا تَسْتَحِفْ أَمْرًا إِلَهِي وَ
 أَخِيضْ بِي بِوَجْهِكَ الْأَخْيَرِ فَكَوْنْ لَكَ عَارُكَ وَخَيْرُكَ فَخَيْرُكَ وَمِنْكَ فَخَيْرُكَ
 مَرَاتِبًا بِأَنَا الْبَلَاءُ وَالْإِكْرَامُ عَلَى اللَّهِ عَلَى خَيْرِ رُسُلِهِ صَوَادِ الْكَاهِنِ

وَسَلَّمَ عَلَيْكَ أَكْثَرَ وَأَبْنِ مِنْ مَنَاجِيهِ جَلِيلِ الْقُدْرَةِ وَبِرِيقَتِنَا
 خَالِيَةٍ شَمْلًا نَسْتُوذِرُهَا وَفَاتِ كَهْظُورِ غَلْبِي لَمْ شَدَّ خَوَانِدَتِ
 مُنَارِ سِيَّاسَتِ وَأَزْ حَضْرَتِ رَسُولِ مَمْنُونِ كَسْتُ كَهْرِكِ دَرَجَتِ مَاهِ
 شَعْبَانِ هَزَارِ مَرْتَبَةٍ بِكُونِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ حَتَّى نَعْلَى عِبَادَتِ هَزَارِ سَالَهُ دَرَاهِمُ عَمَلِ أَوْ
 بِنُوْبِدِ وَكَاهِ هَزَارِ سَالَهُ وَنَحْوُكَ وَنَقِيرِ وَنَا بَدِ بَارُوِي نُوْدِ
 مَانَدِ شَبَّ جَاهِرِهِ وَأَوْ لَصْدَقِ بِنُوْبِدِ وَبَسَدِهِ مَعْبُورِ نَقُولِ
 أَنْ حَضْرَتِ صَادِقِ سَوَالِ كَرَمِ نَدَا زُفَيْلِ رُوزِ رَجَبِ حَضْرَتِ
 فَرَمُودِ كَجَرِ غَاغَلِ كَرْدِيْنِ اِبْدَا زُفُونِ شَيْخَانِ رَاوِي كَفْتِ بَابِ رُسُولِ
 اللَّهُ چِه تَوَابِ دَارِ كَسِي كَمَكْرِ وَشَعْبَانِ رُوزِ دَارِ كَفْتِ وَاللَّهُ بَعَثَ
 تَوَابِ اِسْتِ كَفْتِ بَابِ رُسُولِ اللَّهِ بِهَزَارِ عَمَلِهَا دَرِ اِبْنِ مَاهِ چِسْتِ
 فَرَمُودِ تَصَدَّقِ كَرْدَنِ وَطَلَبِ مَرُوزِ تَمُودِ هَرَكِ دَرِ اِبْنِ مَاهِ
 تَصَدَّقِ بِكَ نَدَا حَقِّ تَعَالَى اِوْرَا تَرِيْتِ بِيَكِدِ چَتَا نِهْ بِيَكِي اَزْ غَمَّا شَرِ تَجِدِ
 خُودِ اَزْ تَرِيْتِ بِيَكِيدِ نَا اِنَكِدِ دَرِ قِيَامَتِ مَانَدِ كُوهِ اَحَدِ صِنَا حَبِشِ بَرِ
فَصَلِّ عَلَى آلِ أَبِي طَالِبٍ وَرَفْعًا بِرِ اِلْاِ نَامِ مَحْصُوصَةٍ
 اَوَّلِ مَاهِ نَامِ اِلْبَيْضِ بَسَنَدِهَا ي مَعْبُورِ نَقُولِ اَزْ حَضْرَتِ
 صَادِقِ كَرُوزِ اَوَّلِ مَاهِ شَعْبَانِ رُوزِهِ دَارِ بَعَثَ اَوْرَا وَاجِبِ كَرْدِ

ص
ا
ن
ن
ن

البته و از حضرت امام رضا منقول است استحباب سه روز اول ماه
 و سه روز آخر ماه و از حضرت امیر المومنین هم منقول است که رسول خدا
 فرمود که در هر یک از این ماه شعبان زینب سبک داشت آنها را در جنگ
 میگویند خداوند اینها را از روز دوازدهم روز دوازدهم ای ایشان را
 مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز چهارم مبارک است و
 موافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین است و از حضرت
 صاحب الامر هم فرمائی هر روز آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت
 امام حسین است پس روز دوازدهم را در این دعا بخوانید اللهم
 انی استسألك بحق المولود فی هذا اليوم الموعود فيها اذیه قبل ان یولد
 و ولادیه بکمال التمام و من فیها و الارض من قبلها و کما یطالابها
 قبل الفیروز و سید الانس و الممک و در این تصریف و ذکر و المعوضین
 قبله و الاکثر من سبله و الشقاء فی تربیه و القوز معه فی تربیه
 و الاوصیاء من غیره بکمالهم و عبادته حق بذكرها الاخوان و
 بناروا القار و یرضوا العجا و یكونوا اخر انصار و صل الله علیه و آله
 انی لا اذی اللیل و النهار اللهم فیه حق الیک توسل و اسئلک
 تغیر و غیر فی حق الی نفعی و ما افرط فی تربیه و امیه کمالک
 البیضاء الی محل و صیه اللهم صل علی محمد و عترته و اخر فی حق

بخوان

و یوانامه دار الکرامه و محل الاقامه اللهم و کما اکرمتنا غیر فیهم
 فاکرمنا فی تربیه و از غنا امر الفیقه و ساقیه و اجملنا من سبک
 و تکریر الصلاه علیه و عترته و علی جمیع اوصیاءه و اهل بیته
 الحمد و برکتک بالحد و الاثنی عشر الحجه الرضویه و علی جمیع الخیر
 اللهم و هب لنا فی هذا اليوم کرم و توفیق و اخرج لنا من کل طریق
 کما و هبت الحسین لک الحمد و عواد فطر من یهدی من حقک و یطوب
 و یغیر من تعبد لک الحمد و یبینه و یحظر و یبینه امین رب العالمین و دنیا
 و آخرت و عسل غایت در این روز سحر است و کعبه و غیر
 بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله و شیخ طوسی رحمه الله روایتی
 نقل کرده است که حضرت امام حسین در روز نهم ایماه متولد شدند
 اگر اینها طاهر و زاهر متولد و دعا را در این روز نیز عمل آورند
 خصوصاً از این بهتر است و انشاء الله عند منیر حضرت صاحب
 روایت کرده است که حضرت امیر المومنین در روز هفتم ماه شعبان
 متولد شد است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب
 مذکور شد اما در وفات این روایت که روز دوازدهم است حضرت و شای
 اجماعی هم در این روز و در این روز است **عبداللہ بن جبر**
ما رجب است در آنجا ایام ایضاً ماه شعبان است و حقیر

در این روز
سحر
مصرح

و چهاردهم و پانزدهم در احوال ماه رجب مذکور شد که سفت است
 که در شب سیزدهم و در رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت و در
 پانزدهم شش رکعت نماز پنج آورند و در هر رکعت یکبار از حمد و سوره
 پس و بنا را از آیه بسم الله و قل هو الله احد بخوانند و در نماز
 سفت سوره های که در حفظ خوانند بخوانند و در وقت نماز میخوانند
 خوانند و در وقت هر سه روز سفت است و فضایل و احوال شب پانزدهم
 و نماز آنست که در این رساله اخصا خوان شود و گفته است این ماه
 عجب تراست و حضرت امیر المؤمنین هم منقولست که حضرت رسول
 فرمود که چون شب نصف شعبان شود شیفته بمعادت بایستد
 و در وقت نماز و در نماز یک رکعتی که از اول تا آخر از شب تا جانب
 حق تعالی ندا میرسد که یا استغفار کن کن هست که طلب آمرزش
 کند از گناهان خود و یا گناهان او را بپایان برساند یا کسی هست که از نماز
 طلب و فری کند نماز و فری او را فراموش کرد اینم و غسل در این شب
 سفت است و از حضرت صادق منقولست که در وقت نماز پانزدهم
 شعبان را بگوید شب آن غسل کنید که باعث تحقیق گناهان شما باشد
 و رجب الهی شما زاد باشد و از جمله اعمال اینست زیارت حضرت
 امام حسین هم است و از حضرت امام زین العابدین هم منقولست

که هر که خواهد با وصافه کند روح صدیق چهار هزار و سیصد و
 پس زیارت کند حضرت امام حسین هم زاد شب نصف شعبان
 که ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا رخصت میطلبند که زیارت
 آنحضرت بایستد و رخصت میبایند پس خوشحال کسی که این زیارت
 با او وصافه کند و از جمله ایشانند پیغمبر اولوا العزم و نوح و ابراهیم
 و موسی و عیسی و محمد و علیهم اجمعین که بعوضت کردید اندیشه شرف و
 مغرب زمین و جنتان و آدمیان و از حضرت صادق منقولست
 که در شب نیمه شعبان بی امر فرزند جمیع گناهان کی نکند زیارت آنحضرت
 کند در آن شب از زیارت آنست که بیایم بگویم که گناه در این شب و نیمه
 راست انسان و بجانب چپ بالا میسر نظر کند پس این آنست که اشاره
 کند بجانب راست قبله و بگوید اکتلم علیک یا ابا عبد الله اکتلم
 علیک یا بن رسول الله اکتلم علیک و رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکَاتُهَا و اگر یکی
 از زیارت مبطوطه عمل آورد و میسر است و از جمله آنها اینست
 اکتلم علیک یا وارث آدم صغیر الله اکتلم علیک یا وارث نوح
 یا ابا عبد الله اکتلم علیک یا وارث ابراهیم خلیل الله اکتلم علیک یا وارث
 موسی کلبیم الله اکتلم علیک یا وارث عیسی فرج الله اکتلم
 علیک یا وارث محمد حبیب الله اکتلم علیک یا وارث امیر المؤمنین

وَلِيَا قَوْمِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مُحَمَّدُ الْمُسْتَقْفَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا عَلِيَّ
 الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِي خَدِيجَةَ
 الْكَبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَرَى وَالْوَرَى أَشْهَدُ أَنَّكَ
 قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَقَّ أَتْلُفَ الْبَقِيَّةِ فَلَمَّا أَتَى اللَّهُ أَتَى قُلُوبَكَ
 وَلَمَّا أَتَى قُلُوبَكَ وَلَمَّا أَتَى قُلُوبَكَ وَلَمَّا أَتَى قُلُوبَكَ وَلَمَّا أَتَى قُلُوبَكَ
 يَا مَوْلَانِي يَا عَبْدَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الْأَشْجَلِ
 وَالْأَحْطَامِ الْخَضِرَةِ وَالْخَيْشَمِ الْخَالِصِ يَا غَايَةَ الْغَايَةِ يَا نَارَ اللَّهِ فِي
 شِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَاؤِ الدِّينِ وَارْتِكَارِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 الْإِمَامُ الْقَرْنِيِّ الرَّضْوِيُّ الْكَرِيمُ الْهَادِي الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْغُفَى وَالْغُلَامَ الْهَدْيِي وَالْعَرَفَةَ الْوُفْقِي
 وَالْحُجَّةَ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَمَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَائُهُ وَرُسُلُهُ
 أَتَى بِكُمْ مَوْفُوعٌ وَيَا بَكْرَةَ مَوْفُوعٌ بِمَرْبَعٍ وَبِقِيَّةٍ عَلَى قَلْبِي لَقَدْ كَرَّمَ
 سِلْمٌ وَأَمْرِي لَا يَرُدُّ شَيْعٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَوَعْدُ اللَّهِ لَكَ عَلَى
 أَجْسَادِهِ كَرَّمَ عَلَى أَجْسَادِهِمْ وَعَلَى شَاهِدِهِ كَرَّمَ عَلَى غَايَةِ كَرَّمَ عَلَى
 ظَاهِرِهِ كَرَّمَ عَلَى بَاطِنِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَكَرَّمَ عَلَى غَايَةِ كَرَّمَ عَلَى
 بَيْكِدِهِ وَكَرَّمَ عَلَى غَايَةِ كَرَّمَ عَلَى بَيْكِدِهِ وَكَرَّمَ عَلَى غَايَةِ كَرَّمَ عَلَى

كَدِيرِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى بَنِي الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِكَدِيرِهِ
 بِكَدِيرِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 عَلَيْكُمْ يَا بَنِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَنِي الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا شُهَدَاءَ السَّلَامِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَظْلُومِيْنَ الْمَظْلُومِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
 بِذَلِكَ فَصَدَّقَتْ بِهٍ لِي فَصَدَّقَتْ بِهٍ لِي فَصَدَّقَتْ بِهٍ لِي فَصَدَّقَتْ بِهٍ لِي فَصَدَّقَتْ بِهٍ لِي
 بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ بِكَدِيرِهِ
 وَأَجْتَنَّبْتُ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَنَافِلَةَ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ
 يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 سَيِّدَاتِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 عَلَى الرُّسُلِ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 وَأَقْبَلْتُمْ بِطَائِفَةِ الْأَوْفَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 كُنْتُ مَعَكُمْ قَافِيَةً مَعَكُمْ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ
 وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ
 عَهْدُ مَا بَرَأْتُمُوهُ كُنْتُ مَعَكُمْ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ
 نَبَارَتُ مَبْنُوعٌ كَرَّمَ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ وَدَرْ شَبَابٍ

ر
ن

تحتها الزاير ذكر كرده ام صرخواهد ما را كتاب رجوع نماید و از
جمله بركات بنفش است كه ولادت وافر الشاده حضرت حسن
الامر كه در بر شب و افروز و بار بربك است است كه اين دعا را
در بنفش بخوانند كه بمنزله زيارت آنحضرت است اللهم بحق
لكنا اهل هذا مولودها و نجلها و مؤودها التي قرئت الى فضيلها
فضلها و حقك حيدها و عذرا لا لا يترك لك كذا ناك و لا معقب
لا ياك نوراء لنا في حب و لك الشرف و العلم التور في طهنا
الذي هو العاقبة المسورة و ولد و كرم حنين و الملكة و نجلها
و الله ناصره و مؤيد اذا انصاحه و الملكة امداده و سبقت
التي لا يبنوا و نوراء التي لا ينجوا و قد و الجمل الذي لا يقبوا و امداد
الذي هو امير العصر و ولادة الامر في المنزل عليهم الذي كرم و ما يزل
في السلك القدر و اصحاب المحر و الشرف و راحة و حبه و ولادة ابراهيم
و حبه الله فصل على خايمهم و قائمهم المسورة عن عوالمهم و
ادركنا انا و ظهور و قيامه و اجعلنا من انصاره و
اقرننا و نايضا و اذكربنا في عوالمه و خلصنا اليه و احسننا في
دولته و ناعين و يعصبه غايبين و يحقيه فاعلمين و من السوء
سالمين يا ارحم الراحمين و الحمد لله رب العالمين و صلى الله على

نحمدك يا عالم الغيبين و الزكبين و على اهل بيته الصادقين و غيرتهم
الناطقين و اهل جنت الطالين و احكر كيتنا و بيتهم يا احكرنا كيتنا
و فيك شهاد و زيارت كرده است كه بدم امام زيارت الطالين هم ما لها
هم و در شب بنه شعبان من خود و جمع بكر و شبكه سه حصه
بكر و در شش اول غار بكر و در شش دوم و غار بكر و و ما اين
ميكنيم بر دعاي او و در شش اخر استغفار و طلب آمرزش بكر و
و ما اين استغفار بكر و در شش طالع ميشد يعني بعد از نماز شب
و نمازهاي ابر شب بسيار است و از جمله انها چهار ركعت است
هر روز ركعت بسلام و سوره ناز اصحاب حضرت صادق و ابن
نماز و از آنحضرت روايت كرده اند و در هر ركعت بعد از حمد
مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز سوره حاجي الله
يا ايها الذي تقهر من عذابك خافت و لك يستجير لا يند يا ايها
ولا تعجز عن ربي لا تجهد بل انا ربي لا تنفخ في عذاب في اعوذ
بغيرك من عذابك و اعوذ برضا الله من سخطك و اعوذ بملكه من
جلنا و انا و انا انت كما انت كل غيبك و فوقنا يقول القائلون
فيك و رفايت ديكر چهار ركعت است بدو سلام و در هر ركعت
بعد از حمد و ربيت و بجا مرتبه قل هو الله احد صد مرتبه يا ايها

مرتب بخواند و بعد از نماز بنده بخواند اللهم اني اتيك قسم و اتي
 من عذابك عاقبت و بك تسخيرت لاشي لي ابي لا تغفر لي و تب
 لا تجهد بلاني اللهم اني اعود بغيرك من عفو ذنبي و اعود بك
 برضاك من خطيئتك و اعود برحمتك من عذابك و اعود بملكك
 لا اله الا انت جل ثناؤه و لا اخص مدحتك و لا اثناء علك
 انت كما اتيت على نفسي و عوق ما بقول القائلون رب صل على
 محمد و آل محمد و صل في كذا و كذا و يحيى كذا و كذا حاجات
 خود را باد كند و اگر اينها را ناپايدگار مرتبه قل هو الله بعمل آورد
 موافق ميشود با نماز حضرت امير المؤمنين و در فضيلت آن عباد
 بسبار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول
 كه شيعه شيعه بهترين شيعه است بعد از شب قدر و حق تعالى فضل
 خود را در اين شب بندگان عطا مي نمايد و به احسان خود كه همة
 ايشان را چي از نديگر كم كنيد در عبادت و در اين شب كه بهر شيعه
 است كه حق تعالى بندگان مقرر خود سوگند داده است كه خطيئ
 از درگاه خود رد نكند و سكرانكه معصيت از خدا طلب نمايد
 و اين شب خدا از براي ما اهل بيت قرار داده است پس اهتمام
 نماييد در اين شب كه در دعا و ثنا كردن برخدا بد رسيد كه هر كس

در اين شب

در اين شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
 الله اكبر و صد مرتبه لا اله الا الله بگويد و حق تعالى كاهان
 كاهان كنشده و از اينها مرزد و حاجتهاي دنيا و آخرت و از اينها
 خواست طلب نمايد و خواستها را بدو راوي برسد كه بهترين دعا دين
 شب كدام است فرمود كه بعد از نماز حضرت در ركعت نماز كن و
 در ركعت اول بعد از حمد سون قل يا ايها الكافرون و در ركعت
 دوم قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سوسه مرتبه سبحان
 الله و سوسه مرتبه الحمد لله و سوسه مرتبه الله اكبر بگويد
 و اگر مرتبه شيعه حضرت فاطمه بخواند ظام را خوب باشد پس اين
 ابن دعا بخوان يا امير المؤمنين عليا ايها المقاتل و اليه يفرج الظلم
 في الملمات يا عالم البحير و الخفيات يا من لا يخفى عليه خواطر
 الاوهام و نصرة و الخطا يا رب العالمين و يا رب يا من يدين
 ملكوت الارضين و السموات الله لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت
 يا الله لا اله الا انت قبا لا اله الا انت اجعلني في هذه الليلة من
 نظير اليه و رحمة و سميت دعاءه فاجبه و علق استغاثه
 فاطمة و بخوان و زعفران حبيب كينه و عظيم جبريه قبل بخوان
 يا معين و توفي و بكنا اليك في سر عوبي اللهم تعبد علي

يكرمك وفضلك واطح خطاياي مجلدك وعفوك وتعديني
 في هذه اللبلة يا ربنا انك انت الذي جعلنا في هذه الدنيا
 اجلبت من طاعتك وانت من لم يلدك وحملة من طاعتك
 وصفونا لك اللهم اجعلني من ساجدين وتوكل من الخواريط
 واجعلني من عبيدك واجعلني من عبيدك واجعلني من عبيدك
 لا تزدني في عبيدك وحسب الظاهر منك ولا تزدني في عبيدك
 من العبيد عندك سيدنا لك ملجأ الهارب منك ملجأ الطالبي
 وظل كرمك يقول المستجير لنا يا ربنا انك انت الذي
 وانت اكرمنا لا كرمين وامننا بالعفو عاك وانت القصور الجيم
 الكهنة فلا تخبرني ما رجوت من كرمك ولا توفيني من عبيدك
 يعاك ولا تخبرني من عبيدك في هذه اللبلة لا تهل طاعتك
 واجعلني من عبيدك من عبيدك ربي ان كرمنا هيل ذلك
 فاننا هيل الكرم والعفو والمغفرة وبذل على ما انت اهله لا
 يا استحيه صدق حسن طبعك وتحقق رجائي لك وخلقك
 نفسي كرمك وانت ارحم الراحمين واكرمنا لا كرمين الكهنة
 واخصص من كرمك مجلدك وامننا بعفوك واجعلني بعفوك من
 عفوك واغفر لي الذنوب الذي يحس على الخلق ونصيني

على اذنك حتى اقوم بصلاتي رضاك وانتم بغير عطاءاتك و
 استعد لي يا ربنا انك صدقنا من عبيدك وعزجت لك كرمك و
 استعدت وعفوك من عبيدك وعفوك من عبيدك وعفوك من عبيدك
 سنانك وانما العتق منك سنانك لا تهل طاعتك
 بجملة بهرني وبكوفي يا رب بعبث مرتبه يا الله هفت مرتبه
 لا حول ولا قوة الا بالله هفت مرتبه ماشاء الله لا قوة الا بالله
 ده مرتبه لا قوة الا بالله هفت مرتبه بر صلات بر محمد وال محمد
 بمرستنا خواجه حاجت خود را از خدا بطلب جدا شود
 كذا كرمه دق طرايت بازان حاجت بطلب خضالي ورا با نه بطلب
 بكره وفضل خود و بر و يا رب بكره بعد از هفت مرتبه يا الله هفت
 مرتبه بكويد يا رب مجلد وشيخ كفته اسنان كرمي كرمي
 لك في هذا الليل المتعرجون وفصلك بينه الفاصدون
 واسل فضلك ومعرفتك الطالين ولك في هذا الليل
 نفاث وجوات وعطاي ويا ربنا يا ربنا يا ربنا يا ربنا
 عبادك ففهمنا من كرمك يا ربنا يا ربنا يا ربنا يا ربنا
 الفقير اليك المؤمل فضلك ومعرفتك فاذ كنت يا مولاي
 نقصت في هذه اللبلة على اجل من خلفك وعدك عليه

بِأَمْرِهِ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ
 الَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَخَلْقَكَ عَلَىٰ رِجَالٍ مَشْهُورَةٍ
 وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ عَلَيْهِمُ إِنَّ اللَّهَ
 جَبَدٌ جَبْدًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
 إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَاتِ وَأَعْلَمُ أَنَّكَ كُنْتَ كَمَا بَدَعْتَ أَيْ سَابِغِ رُوحِي
 وَأَنْزِلْ عَلَيَّ طَهْرًا شَبًّا سَابِغًا طَاهِرًا لِيَرْوَانِ عَمَلِي سَابِغِي نَبِيٍّ وَأَبِي
 بَابِي يَا هُوَ أَنْصُرْ ثَمَامَ حَسَنِ خُجُوٍّ رَوَابِ كَرَمِهِ اسْتَكَرَّ كَجَبَرٍ
 بِرَحْمَتِ رَسُولِهِ نَازِلٌ شَدِيدٌ كَفْتُ أَجْمَلًا أَنْتَ خُودًا أَمْرُكَ كَرَمٌ
 شَبَّ نِيْمَةً شَعْبَانِ دُرُوكُ نَارُكَ بَكْتَدُ هَرْدُوكُ بَكْتَدُ لَامٍ
 وَدُرُوكُ رَكْعَتٍ بَعْدَ إِحْدَى حَمْدِهِ مَرْتَبَةُ سُوءِ قُلُوبِ اللَّهِ أَحَدٌ يُخَلِّقُ
 بِرَحْمَتِهِ رُفْدًا وَدُرُوكُ كُوبِ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ يَسْتَوِ دُجَى حَبَابٍ
 نَاعِظِيكُمْ كُلَّ عَظِيمٍ لَفِيهِ رُبُّ دُنْيَى الْعَظِيمِ كَأَنَّهُ لَا يُعْفِرُ غَيْرَ إِلَهٍ إِلَّا بِالْحَبَابِ
 بِرَحْمَتِهِ كَرَامٍ عَمَلٍ بِمَا آوَدَّ حُجُوٍّ نَعَالِي أَرَا هَفْنَا دُرُوكُ هَفْنَا
 كَاهُ رَاوِشَلٍ وَحَسَنُهُ دُرُوكُ عَمَلٍ أَوْ يُولِي دُرُوكُ كَاهُ دُرُوكُ
 مَا دُرُوكُ هَفْنَا دُرُوكُ هَفْنَا وَغَارُ دُرُوكُ نَارِ بَسْبِ كَهَفَاةٍ وَخَاةٍ
 أَنْصُرْ رَسُولَهُ رَوَابِ كَرَمِهِ أَنْدُ كَهَضْرَتِ فَرُودِ دُرُوكُ
 نِيْمَةً شَعْبَانِ دُرُوكُ أَبُودُ جَبَرِ شَبْلٍ مَرَمٍ نَازِلٌ شَدِيدٌ كَفْتُ

ای مُحْتَدَا بِأَجْرَابِ مِرْدُی دُرَابِ شَبَّ کَهْمُ بَرِ چِه شَبَّ کَفْتُ
 شَبَّ نِيْمَةً شَعْبَانِ دُرُوكُ بَرِ چِه زَابِ دُرُوكُ بَرِ چِه زَابِ دُرُوكُ بَرِ چِه زَابِ
 وَکَفْتُ سَرِ بِلَدِ دُرُوكُ آسْمَانِ بَدْرُوسُ کِه شَبَّ اسْتَ کِه دُرُوكُ
 آسْمَانِ کَفْتُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 خُدَا دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 نَعَالِی أَنْبَدُ کَانَ دُرَابِ شَبَّ بَعْدُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 اِبْطَانِی خُجُوٍّ کِه اِحْبَا کِه دُرُوكُ شَبَّ بَكْفَنُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَنَسْجَةُ
 اللَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نَزَلَ کَرَمِ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 کَرَمِ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 کَنُ شَبَّ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 رَكْعَتِ نَارُ بَكْتَدُ هَرْدُوكُ بَكْتَدُ لَامٍ وَدُرُوكُ رَكْعَتِ بَعْدَ
 حَمْدِهِ مَرْتَبَةُ سُوءِ قُلُوبِ اللَّهِ أَحَدٌ يُخَلِّقُ بِرَحْمَتِهِ رُفْدًا
 شُودِده مَرْتَبَةُ آيَةِ الْكُرْسِيِّ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 وَدُرُوكُ مَرْتَبَةُ سَجْدَةِ اللَّهِ بَكُوْبُ دُرُوكُ نَعَالِی صَدُوكُ هَلَا کَفْتُ
 اَوْزَابِ مَرْدُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ
 عَطَا کِه دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ دُرُوكُ

اور عرض است که دانند و نازد ثواب شهیدان و ثواب روزه داران و ایامه
 و عبادت کنندگان ایامه را با آن عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی
 کم شود پس احسان این بر شیعیان و اهل بیت و امرگنانت خود را که از خاک
 آتر و فقر میروند بوی خدا بعبادت آن بدرستی که این شیعه است
 بسیار شریف با حق من چون بفرود تو می آید مردم جمیع ملکات که اسمائ آنها را
 خود را صاف کرده بودند و نزد خدا مشغول بعبادت بودند و بعضی
 اسباده بودند و بعضی در کعب بودند و بعضی در سجده و بعضی
 مشغول بودند بدین غا و بعضی شکیر و بعضی شایع و بعضی
 با استغفار از آنکه بدین کعبه می آمدند و در این شب نظر رحمت
 بوی بندگانی می افکند و می آید در هر مؤمن را که نیاز اسباده
 باشد باشد که مشغول است به باشد با در کعبه و سجده باشد باشد
 با داخل باشد و این شیعیان که هر که دعا کند البته دعا بشنود
 میشود و هر که سوال کند با عطا کرده می شود و هر که استغفار کند
 آمرزید می شود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و هر که
 کیناست که از این شب محروم می گردد و از حضرت امیرالمومنین
 منقولست که هر که در شب نیت شعبان صد رکعت نماز کند
 با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه غیر

فدعا و روزی که دعا از سر مرده باشد و غیره تا آنکه صلوات
 بر پند که او را این که مانند دعا باشد پس نغز ایشان را نشانی
 دهند به پشت و سی نغز آنها باشد که در دنیا او را از شر حفظ
 نگاه میدارند و سی نغز آنها باشد که در شب و روز برای او شفا
 بیکرند در ساعات شب و روزه و نفر که او را حفظ میکردند از
 شر دشمنان و مقولست که حضرت رسول و در ایشان بر دعا
 میخواندند اللهم اقیم لنا من حیث شئت ما یجوز بکت و غیر مصحح
 و من طلب عینک ما یبلغنا به رضوانک و من البین ما یهون
 علیک به صبیبتنا اللهم اغنینا عننا و ابصنا و اوفنا
 ما احیننا و اجعلها الولی و اجعلنا من اهل من علکنا و اغفر
 لنا من عادانا و لا تجعل صبیبتنا فی دیننا و لا تجعل الدنیا اگر حینا
 و لا تبلغ علینا و لا تلط علینا من لا یرضنا غیر حوک الایم العبد
 و این دعا جامع کاملست و مضیی جمع مطالب دنیا و آخرت
 هست و چون دعا ی کبیر تر باشد از خواص اصحاب حضرت
 امیر المؤمنین هم چنین دعاهاست و از دعا ی اقبالست
 و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند باز حمد در اینجا ابرار دنیا
 که در وقت خواندن صد که معافی آن باشد تا عابد اش شامس

و ثواب عظیم تر باشد تا آنکه سید جلیل بن طایس ره در کتاب
افعال رفاقت کرده است که کبیر بن زیاد گفت رفیق من مولای
خود حضرت امیر المؤمنین هم در مسجد بصره نشسته بودم شب نیمه
شعبان من کنور شد حضرت فرمود که هر چند که آتش بیاید
آنها را نهد و خای حضرت خضر در آتش بخواند البه دعا
او مستجاب کرد که چون حضرت در منزل خود مراجعت نمود شب
بخدا مشاورتم چون مراد بدید پرسید که چه کار آمدن کنتم ای
المؤمنین بطلب خای حضرت خضر آمدن ام فرمود که بشنید
ای کبیر چون من دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه بادره
بگوشه باد در هر شبی یک مرتبه بادره بگویم مرتبه بخوان تا
کتاب شد شمعان از تو شود و باری کرده شوی و البته امر
شوی ای کبیر طول صحبت و خدمت تو موجب آن شد که
ترا چنین بگویم و کر لعل من از سرافراز کردیم در کتب شوی
و دعا را تلقین **هَذَا دَعَاءُ كَبِيرٍ** این دعاست
اللهم انی اسئلك برحمتك التي وسعت كل شيء و برحمتك
التي قهرت بها كل شيء و بخصمتك لها كل شيء و بذلها كل شيء و

بجواب

و بحسب رزقك الذي غلبت بها كل شيء و بغيرك الذي لا تقوم لها
شيء و بظلمتك التي لا تترك كل شيء و بسلطانك الذي لا يملكه
و بوجوهك التي لا ينفذ فيها كل شيء و بآياتك التي لا تترك
كل شيء و بعينك التي لا خاطئ لك شيء و بغيرك الذي لا يخطئ
له كل شيء و بنور باذنك اقول لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم
اغفر لي الذنوب التي تهتك العصم اللهم اغفر لي الذنوب
التي نزل اليم اللهم اغفر لي الذنوب التي تضر اليم اللهم
اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب
التي نزل السقاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء
اللهم اغفر لي كل ذنب ذنبه و كل خطيئة خطيئتها
اللهم انی اتعرب اليك بديك و استشفع بك الى نفسك و
اسئلك بخودك ان تدبني من فضلك و ان تفرج عن شكري و
ان تخلصني ذكره اللهم انی اسئلك قال خاضع منذ ليل
خاضع ان تسامحني و ترحمني و تجعلني بعينك راضيا فاضيا

وفي جميع الأحوال فتواضعا لله تعالى وأسئلك سؤال من
 استندت فأقنه وأزل بك عند الشكر أذبحا جنة وعظم فيها
 عندك رغبتك اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وحجتي
 شكرتك وظهر امرتك وعلبك فسررك وسررت قدرتك ولا تكبر
 الفرائض من حكومتك اللهم لا تجعل دنوبي غافرا ولا تبخس
 سائر ولا تشقي من عبيد التبع بالحقين سؤالا غيرك لا اله
 الا انت سبحانك وبحمدك فقلت نفسي وجميع اني بحملي و
 سكتنا الى قدم يدك الى وميتك على اللهم مولاي
 كرم من جميع سترته وكرم من فادج ميرا الى الله أقنه وكرم من عظم
 وقبته وكرم من مكرهه وقبته وكرم من شانه جميع شانه الله
 كثرته اللهم عظم بلائي وأفرط بي سوء حالتي وتعدت بي غلا
 وحسبي عن نفسي بعد امانا الى وحد عني الدنيا بغيرها ونفسي

وغيرها

بجنانها ويطا الى السيد بآسئلك بغيرتك ان لا تبخس عنك
 دعاتي سوء علي فحالي ولا يفضحني بخفي ما اظلمت عليه ومن
 يري ولا يما عليه باليقين على ما علمته في عكواني من سوء
 فعلتي ويا سائني ودوام تضرعتي وحمالي وكثرة شهواني و
 غفلي وكثرة اللهم بغيرتك في الاحوال كلها وقفا وحجا
 في جميع الامور عطاها اله في ربي من غير ان اسأله كثر
 خزي والنظر في امره الي ومولاي اجرب علي حكما
 اتيت فيه هو في نفسي وكما اخرت نفسي من ربي عذوبي
 فترت بها الهوى واسعدك على ذلك الفضاء فبها ورت
 بما جرى علي من ذلك بعض خذ ذلك وخالفني بعض الخير
 فاك الحمد علي في جميع ذلك ولا تحج لي بما جرى علي فيه فصد
 والزمي حجتك ولا تترك وقد ايمنتك بالاله بعد نفسي و

انزلني على نبي من رسل الله يا ذا الجلال والإكرام
 فاني قد اصابني الضر والاعياض فاصبر لي يا ذا الجلال والإكرام
 امرني بغير جوارحك خذ ربي وانظر في امري غير جوارحك خذ ربي
 واذا خال اليك اياي في سعة من رحمتك اللهم فاقبل عذرتي
 وارحم شدة ضربي وفكمتي من شدة غيبي ونافي ربي ارحم ضعفت
 بدني وبقوة جلدتي وبقوة عظمي يا من يدرك خفي وذكري و
 تريبي ويوري وتغني بغير هبة لا بيداء كرمك والفضل
 يركب في الهدي وسيدتي وربي اترك معذرتي بنارك بعد
 توجيده وبعد ما انطوى قلبه فلي من معرفتك و
 حج به لسان من ذكرك واعف عن صغيري من رحمتك و
 بك صديقي اخبرني ودعاني فاحضر عاير بوبتك هبات
 انك اكرم من ان تضيق من ريتك او تغيبه او تتركه او تتركه

نزلني

من اوتته او تتركه الى البلاء من كفتة ورحمة ولبك
 شعري يا سيدتي والهي ومولاي انسلط النار على وجودي
 عزت لعظمتك ساجد وعلى النيران نطق بوجدي يا ذا الجلال والإكرام
 وبتكبرك ما دحه وعلى فلوب اعترفت بالهتتك يا ذا الجلال والإكرام
 وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى صارت خاشعة وعلى
 جوارح يعسالي اوطار تعبدك طائفة وشارت بالنيابة
 مدعته ما هكذا الظن بك ولا اخبرنا بفضلك عند
 باكرهم ريت وانت تعلم ضعفني عن قليل من بلاء الدنيا و
 عقوباتها وما تجزي فيها من المكاره على اهلها على ان ذلك
 بلاء ومكروه قليل لكنه يسير بقاؤه قصير مدته وكبر
 انما الى البلاء والاخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو بلاء
 تطول مدته ويدوم مقامه ولا يخفف عن اهلها لانه لا يكون

الاغصان عصفبك وانفعا مائك وتخطك وهذا ما لا تقوم له
 السموات والارض يا سيدي فكيف بي وانا عبدك الضعيف
 القليل الخبير اليك بالحق والحق في ربي وسيدي ومولاي
 لا اري الامور اليك اشكر ولا منها اخرج ولا اتيك اطلب العذاب
 وشكره ولطول السلك ومدته فليس صبري في الصغائر مع
 عذابك وجمعت بيني وبين اهل بيتك وفقرت بيني وبين
 اخيائك واولائك فحسبي بالحق سيدي ومولاي ودعي
 صبري على عذابك فكيف اصبر على ذللك وهبني صبرك على
 حراريك فكيف اصبر عن النظر الى كرامتك ام كيف انكر
 في النار ورجا في عقوبك فيعزئك يا سيدي ومولاي انتم
 صادقون الذين تركتني طافا لا يخرج اليك من اهلها اخرجني الى الله
 ولا صبر من اليك ضراخ المنصرحين ولا يكن عليك بكاء

الغائب

الغائبين ولا تدينك ابن كثر يا ولي المؤمنين يا غايه اهل النار
 يا غياث المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين ويا اهل العالمين
 اقرا لك سبحانك يا ارحم الراحمين فبما صوت عبدك في سحر
 فيها نجا لقيه وذاق طعم عذابها معصوبه وخبر بر اكلها فيها
 يحرمه ويحرره وهو ينج اليك عجب مؤمل لرحمتك وبنائك
 ليس ان اهل توحيدك وتوكل اليك برؤيتك يا مولاي
 فكيف ينبغي في العذاب هو رجوما لك من جليلك ورافلك
 ورحمتك ام كيف تجرحه لهما وانت تسمع صوته وترى مكانه
 ام كيف تشتم قلبه وقرها وانت تعلم ضعفه ام كيف تتغفل
 بر اطلبها وانت تعلم صدقه ام كيف تزيروا بابتها وهو
 بناديل بان به ام كيف برجو فضلك في غيبه منها فتركها
 ههنا ما ذللك القنك ولا المرفق فضلك ولا مشيه

قوله النار
 هو اهل النار
 ورحمتك
 ام كيف

لما طاعتك به المؤمنين من يرك وأخا يلقا في الدنيا قطع الولا
ما عكف به من عذيب جاد بك وفتحت به من إغلا ومعا
جملت النار كلها برؤا وسلا ما و ما كانت لا حيل فيها مفر ولا
مقاما لكك تفكست سماؤه أفتحت أن عملاها من الكافر
من الحية والتاير كجعبه وان غلظ فيها المعاندين وان جعل
ثناؤك قلت سبدها وتطوكت بالانعام مكر ما آمن كان
مؤمنيا كن كان فاقبالا بسون الحق سيدي فاسئلك في الدنيا
التي قدرتها والفتنة التي حتمتها وحكمتها وعلقت من علكم
البحر بها الركب لي في هذه اللبلة وفي هذه الساعة كل
بهم اجر منه وكل ذنبه وكل بئس سريره وكل جعل
عليه كتمته أو أعلنه أخفنه أو أظهره وكل سببه
امرئ يثابها الكرام الكائين الذين وكلهم يحفظ

ما يكون

ما يكون مني وجعلتهم شهودا على مع جوارحي وكنت أنت الرقيب
على من ودا عنهم والشاهد لما يخفى عنهم ويرجى منك أخفنه و
يقضيك سريره وان نور حظي من كل خير نزله أو اخلا من
نفضله أو ينشره أو يزيه نعمة أو ذنب تغفره أو خطا تشو
باريت باريت باريت بالحق سيدي ومولاي وما لك رقيب لمز
يديننا يصيبنا علبا بغيري وسكني ناخير بغيري وفاقي
باريت باريت باريت سا لك يحضك وفلسك وأعظم صفائك
وانما لك ان تجعل وفائي في الليل والنهار يذكرك معبودي و
يغفر ليك موصولة وأخا لي عندك مقبولة حتى تكون أخا لي
وأودا بي كلها ويدا واحد وأخا لي في خدمتك سرمدا باسيت
باريت عليك معوليا مراما يكوننا خواليا باريت باريت باريت
توق على غير ملك جوارحي واشدد على العبد جوارحي وهب لي

الحمد في حبيبك والذم في الاقوال بخلافك حتى اسرج الله
في مبادير الشافعين واسرع اليك في المباديرين واشتد الى فرادك
في الدنيا قهرا وادنو منك ذنونا لخصيصين واخاطك عطف المؤمنيين
واجمعهم في حوارك مع المؤمنين اللهم ومن ارادني بسوء فاذ
ومن كادني فاصعد واجعلني من اخس عبادك نصيبا
عندك واقر بهيئتك لهم منك ولخصيتهم لغيرك فانه لا
ينال ذلالي الا بفضلك وجذلي بحدوك واعطف علي بحدوك
واحفظني برحميتك واجعل لساني بين يديك لحييا وقلبي بحدوك
متبعا ومزجلا بحسن اجابتك واقلني عثرتي واغفر لي لاني
فارتك فضبت علي عبادك بعبادتك وامرهم بدعائك و
ضمنت لهم الاجابة فاكلك باذنت نصبت وجهي اليك با
رغب مددك بلدي في رزقك استجب لي دعائي وبلغني مناي

ولا تقطع من فضلك رجائي واكفني شر الحين والآخر من اعدائ
باسرع الرضا اغفر لي لا يملك الا الدعاء فانك فعال لما تشاء
باسم اسمك وذاتك وذكرك شفاء وطاعة عني ارحم من راس
ماله الرضا وسلاحة البكاء باسمك العظم باذنتك انور
لشوق خبير في الظلم باعالي الانعام صل علي محمد وآل محمد
افعل بي ما انت اهل له وصل الله على رسوله والائمة المبشرين
من آلهم وسلم عليهم **بشيء** در بيان اعمال بقية ماه اسفله
حضرت امام رضا منقولست كه هر كس سه روز از اخوانه شعبان
روزيه بدارد و بيايه مبارك ملكي كه حو تعالي ثواب روزي دو
ماه متوالي بزي او بنويسد و بوا الصلست هر وي روايت كرده
است كه در جمعه ماه شعبان بخديمت حضرت امام رضا
و غنم حضرت فرمود كه اي ابو الصلست اكنوا شعبان رفت
و اين جمعه آخر است پدر ندارك و تلافي كن در آنچه از اين ماه
ماند است تعصبه ها را كه در انام كن شسته اين ماه كرده و بر تو

مستقيم

باد که رواوری بر آنچه نافع است برای تو در لغت و دعا و
استغفار و بسیار دیگر و تلاوت قرآن مجید بسیار دیگر و توبه دیگر
بسی و حق تعالی از گناهان خود انکه چون ماه مبارک در آید باطله
کرد ایند یا شیخ خود را از برای خدا و مکنارد کردن خود را مانند
و حق کی زامکر انکه از آنکی و مکنارد در دل خود کی که
مکرانکه بیرون کنی و مکنارد کاغذی که میگرد مکرانکه ترک کنی
و از خدا ترس و توکل کن بر خدا و پنهان و آشکار امور خود
و هر که بر خدا توکل کند خدا پس است و از او بسیار بخوان و بقیه
ایمانه ابدی الله عز و جل نکل عَفَرَكَ لَنَا يَا مَعْشَرَ شُعْبَانَ
فَاغْفِرْ لَنَا يَا عِزِّي مِنْهُ بَدْرِ سُبْحِكَ خَفَا لِي دَائِبَةً اَزَادِ سُبْحَكَ
بندهای بسیار از انشای حجت میرزا حرم ماه مبارک در رمضان
و بسند معتبر بسیار معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام در شب
اخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا بخواند اَللّهُمَّ
رَبِّ هَذَا الشَّهْرِ الْمُبَارَكِ اَللّهُمَّ ارْزُقْ فِيهِ الْفَرَّانَ وَحِجَلَهُ هَذَا
لِلنَّاسِ بِبَيَانٍ يَهْدِي وَالْفَرَّانَ تَهْجُرُ سَيِّئَاتِهِ وَرَبِّكَ لَهُ
اَسْأَلُكَ كَمَا تَوَفَّقِي فِي مَعْرِكَ وَفَايَسِّرْ لِي اَمْرًا اَلَيْسَ بِمَكْرٍ لَكِنَّهُ
اَقْبَلُ بِهِ اِلَيْكَ اَللّهُمَّ ارْزُقْ اَسْمَاءَ لَنْ يَجْعَلَ لِي اِلَى كُلِّ مَعْرٍ سَبِيلًا

[illegible]

و بجز مرتبه توحید **فصل هفتم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 غل الله خذوا الزمان **فصل هشتم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 و بجز مرتبه سوره اذ جاء نصر الله **فصل نهم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 در رکعت چهارم رکعت توحید و معوذتین **فصل دهم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 در رکعت چهارم رکعت توحید و بجز مرتبه قل انا انما انزلنا القرآن و بجز مرتبه ایه
 توحید **فصل یازدهم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 اذ انزلنا **فصل بیستم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 سوره اذ جاء نصر الله **فصل بیست و یکم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 انما انزلنا **فصل بیست و دو** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 مرتبه ایه امن الرسول **فصل بیست و سه** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 و ده مرتبه سوره سجد **فصل بیست و چهار** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه توحید و معوذتین **فصل بیست و پنجم**
 ده رکعت در رکعت چهارم رکعت توحید و بجز مرتبه ایه انما انزلنا **فصل بیست و ششم**
 و توحید و معوذتین ده مرتبه **فصل بیست و هفتم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 حمد و ده مرتبه سوره سجد **فصل بیست و هشتم** در رکعت چهارم رکعت حمد و بجز مرتبه ایه
 مرتبه الله صل على محمد و آل محمد **فصل بیست و نهم** در بیان سجده از غنای
 و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هفت فصل **فصل اول**

در بیان فضیلت ایامه مبارک است باید داشت که ماه رمضان ماه
 خداوند علما است و شریف ترین ماههاست چنانچه پسندیده
 از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول در آخر ماه
 شعبان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس بدو رجب که رو
 کرده است شما ماه خدا را بیک رکعت و آخر رجب را بهشت
 که نزد خدا بهشت را بهشت است و روزهایش بهشتین روزهاست
 و شبهایش بهشتین شبهاست و ساعاتش ان بهشتین ساعاتهاست
 آن ماهی است که خواندن اند شمارا در آن بسوی ضیافت خدا
 و گردن اهد در آن از اهل کرامت خدا فتنهای شما در آن ثواب
 تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن
 مقبولست و دعای شما در آن مستجابست پس سوال کنید از پروردگار
 خود به تنهایی و دست و دعا ای بگیره آنکه همان صفات دیمه
 که توفیق دهد شما را برای روزی داشتن آن و تلاوت کردن قرآن
 در آن بدو رجب که شرف بدعا و ثواب کمال است که محروم کرد از آن فرج
 خدا در ایامه عظیم و یاد کنید بکسی و فتنه شما در ایامه که بک
 و فتنه شما در ایامه عظیم و یاد کنید بکسی و فتنه شما در ایامه که بک
 و فتنه شما در ایامه عظیم و یاد کنید بکسی و فتنه شما در ایامه که بک
 و فتنه شما در ایامه عظیم و یاد کنید بکسی و فتنه شما در ایامه که بک

نماید و خوشی آن خود را و نگاه دارد بدین راههای خود را از آنچه نیاید
گفت و میفرمود و بدیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر
کردن بسوی آن و باز در این راههای خود را از آنچه حلال نیست
شما را شنید آن و میفرمود این کتب را بقیان مردم نام نهادی کند
بعد از شما بایقیان شما را نکشت کیندی بسوی خدا از کاهان خود
و بلند کیندی بسوی خدا دستهای خود را بدعا و اوقات نمازها
خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر میکند و خوش
در این اوقات بر خست بسوی بندگان خود و جواب میگوید
ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و بگوید ایشا ترا هرگاه
او را ندانند و مستجاب میگردد هرگاه او را صدا کنند ای کرده
مردمان بدو سبب که جانهای شما در گریه های شما است
از گریه و آویزید بطلب از مرزش از خدا و پیشانیهای شما گران
بار است از کاهان شما پس سبب گردانید بطول دادن سیمینها
و بدانید که جو نعمانی سو کند با دگر کرده است بعزت خود
که عذاب نکند نماز گذارندگان و سجد کنند کائنات و نرساند ایشان
بانش جهنم در روز قیامت هرگاه شما افطار نماز و وقت دارو
نزد اینها از برای او بخورید و نیز بخورید خدا ثواب بند از او کردن

و آخر از کاهان گذشته پس بعضی از صحابه گفت یا رسول الله
همه تقدیرت بر این ندارد حضرت فرمود پس هر یک از شما چشم افشا
فرمودن روزگار را از آنچه بصف دانستند و نماز باشد اگر چه یک
شربت آید باشد بدیسی که خدا این ثواب را میدهد کسی را که
چهار کعبه نماز کند و نماز داده از این نشانها اناس هر که
خلق خود را در اینها نیکو گرداند بر صراطی که در روزی
که قیامت در آن لغزید و هر که سبک گرداند در اینها خدمت
خلایق و کبیر خود را حق تعالی در قیامت حساب او را است
گرداند و هر که در اینها شتر خود را از مردم باز دارد حق تعالی
در قیامت غضب خود را از او باز دارد و هر که در اینها بیت
بجای آورد و کرایه دارد خدا او را در قیامت کرایه دارد و هر که
در اینها صلوات بخواند یا خوشی آن خود خدا وصل کند
او را بر رحمت خود و هر که در اینها قطع احسان خود از خوشی آن
خود میکند خدا عزوجل در قیامت قطع رحمت خود از او
بکند و هر که نماز سستی در اینها میکند حق تعالی برای او زیارت
بفرماید از آن جهت بنویسد و هر که در اینها نماز را بجای نهد
کند خدا عطا کند با و ثواب هفتاد نماز واجب که در نمازها

در کج کرده شود و هر که در این ماه بیست و اصالوات فرستد
 و آل من خداست بکرم کرد و اندر از وی عمل او را در روزی که در
 اعمال سبک باشد و کسب که بکشد از قرآن تلاوت نماید ثواب
 کثیر باشد و هر که در ماههای دیگر قرآن کرده باشد
 آنها الناس بدرستی کرد و در ماه هشت در این ماه کفاده
 است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بروی شما بندگان
 و در ماهی که در این ماه بسته است از خدا سؤال کنید
 که بر شما نکشاید و شما طهر را در این ماه خلص بکنید پس سؤال
 کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نکند و انصاف از حضرت
 امیر المؤمنین هم منقولست که در ماه رمضان خطبه خواند
 و فرمودند آنها الناس این ماه است که خدا این ماه را بر سایر
 ماهها فضیلت و تفضیل داده است مانند فضیلت ماه
 اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه کثوره می شود در ماهی
 است و در ماهی هشت و در ماهی رحمت و سبده میشود
 در ماهی که در این ماه شنید میشود و نذایهای مؤمنان
 و مستجاب میگردد دعاها و ایشان در جمعیست
 که آنها را ایشان را و در این ماه شبی هست که در آن شب

ملکی که از انسان بر زمین است و سلام بکنند بر مردان و زنان
 روزی که در این ماه پروردگار خود را طالع صبح و آن شب
 قدر است که خوشی و غم و تقدیر کرده است در آن شب و آن است
 و امامت علی پیش از آنکه آدم را خلقت کند بدو هزار سال عبادت
 آتش بهتر است از عبادت هزار ماه آنها الناس بدرستی که
 که اینها ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و
 زنان روزی که در این ماه و اینها شما مانند ماههای دیگر نیست
 و در ماهی که در این ماه است و شما پیش بهتر بر شماست
 و در این ماه و شما طهر را در این ماه خلص بکنید پس سؤال
 کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نکند و انصاف از حضرت
 امیر المؤمنین هم منقولست که در ماه رمضان خطبه خواند
 و فرمودند آنها الناس این ماه است که خدا این ماه را بر سایر
 ماهها فضیلت و تفضیل داده است مانند فضیلت ماه
 اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه کثوره می شود در ماهی
 است و در ماهی هشت و در ماهی رحمت و سبده میشود
 در ماهی که در این ماه شنید میشود و نذایهای مؤمنان
 و مستجاب میگردد دعاها و ایشان در جمعیست
 که آنها را ایشان را و در این ماه شبی هست که در آن شب

با دخا نیا بشی پس بر روز و ماه و کاهان تو بر توانی مانده
باشد پس در هنگامی که روزی داران مرده های خود را کردند
توان بجهت زبان کاران باشی و در وقتی که بکرامت قای خود
فایز گردی توان بجهت محرمان باشی و در روزی که سعادت
متد کردند بجا و رفت و در میان پروردگار خود توان رفتن
شدگان باشی ای رفته دارا اگر ترا قای توان درگاه بزرگتر اند
بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر محرم گردی تا نزد پروردگار
تو که روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا بخوار کند کی ترا کرامتی
خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند کی ترا عزیز خواهد
کرد و اگر او ترا از کار و کسب تیراندازی خواهد کرد و اگر او ترا از کسب
خود قبول نکند بدی که کدام خداوند را اختیار خواهی کرد
و اگر از لغزشها و کاهان ترا سزاوارت بدی که خواهی داشت بر
انزلیش کاهان و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانید از تو
طلب نماید چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزی دار و قریب
بجوی بسوی خدا بنزد او گردن کاه خدا در شبها و روزها
اینها زیرا که کاتب خدا شفاعت کنند البت که شفاعت او را
قبول میکند و در قیامت شفاعت میکند برای آنها که نالوا

انکه در

او کرده اند پس بالامیرینند بر درخت بهشت بقدر تلاوت با نام
قرانی روزی دار و شارت نادر که هر نفسی که در این ماه بیکشتی توان
تسبیح در نام احوال تو میبندد و خواب تو در این ماه عبادت است
و طاعت تو در این ماه مقبولست و کاهان تو در این ماه امر بیدار
دار و از نه های تو در این ماه بدعاشید شدن است و بمنایات و
زاری که با خدا میگوئی بر خود کم میکند بدو شب که شنیدم ام از
حبیب خود حضرت رسول ص که خداوند عالم را در هر شب از
شبهای ماه مبارک رمضان نازا کرده ها هست از انش چشم
که عدد ایشان را بنظر از خدا کسی دیگر نمیداند چو شب آخر ماه می
شود در آن شب می ارزند مثل آنچه در تمام ماه امر بیدار است
و انضا از حضرت امیرالمومنین ع فرمود هر که ماه رمضان را روز
بدارد و قصر خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است نگاه
دارد البت بهشت بر او واجب گردد و هر که در این ماه روزی
دارد و در هیچ شب از شبهای آن افطار بجرام نکند البت که
داخل بهشت شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید
انبیاء که فرمود که بهترین اوصاف پیغمبر در بهترین ماهها شهادت
خواهد شد که من که بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصاف

کست فرمود که بشیر نما هفتم ماه رمضان است و بهتر است او
صبا توبی با علی کرم یا رسول الله صبح بخوابد و فرمود
بلی بچین برود و کارم بدرستیکه بر آنکس می شود بد بخت ترین
است من بخت پی کنند نافه صالح و ضربی بر سر تو خواهد
زد که ریش تو از خون میرت خضاب شود پس مردم شروع بکبر
و غنان کردند و حضرت را از منبر برآمد و ایضا از حضرت
رسول ص منقولست پسندهای معبر که فرمود اینها الناس
هر که وارد شود بر او ماه مبارک رمضان پیر و رقی روزان آنها
بغایر و عبادت قدر و مقرری از شب آرا و غایرها را در او تمام
تضییع بجای آورد و مبادرت بغنا و جبهه آن و بامداد بنماز
عبادت حاضر شود پس در یافته خواهد بود ثواب شب قدر
و غایز میگردد بجایزها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای او
مانند بخششهای بند کار نیست **نکته** در بیان حقیقت
روزی است آنچه در آن مغنبر است بدانکه از داشتن
خود است از چیزی چند که روزی را میگذرد از طلوع صبح
تا بر طرف شدن سرخی از جانب شرقی بنا بر مشهور اینها شده
قرص افق یعنی بر طرف شدن شعاع آن از کوهها و عمارات

فرموده و قول اول لحوط است باینکه قریب پس باید که بداند
آنچه را با بانیقت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار
هست در اینها اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا
خلاف آنکه فی باشد تا بهتر است آنچه مستحق باشد و چون ترک
آنها قصد ترک آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد
ترک آنها کند اخیطا و آنچه بی دخله و مکرره باشد قصد ترک
انها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است
و اما آنها که واجب است ترک آنها کردن **نکته** چیزی خوردن
و چیزی آشامیدن است و چیزی که خوردن و آشامیدن آن
معارف و معناد باشد در آن خلافی نیست که بمطل صوم است
و موجب فضا و کفاره هر دو میشود و اگر بعنوان معناد بخورد
و اگر بغیر معناد باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش بچکاند چیزی را
و بجلون داخل شود محلا نیست در خوردن و آشامیدن چیزی
چند که معناد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند
سنگ و چوب و خاک و بکاهها و آب فشرده شدن از کاههای
غیر معناد و اظهار نیست که اگر بعنوان معناد باشد اجنباب را
واجب است و لحوط است که اگر بکند فضا و کفاره بعمل

آورده است جماع کردن در قبل از است مطلقا خواه انزال بشود
و خواه نه و فصل آن موجب فضا و کفای میشود بی خلاف و
جماع در برین هرگاه انزال شود روزی را باطل میکند و فضا
و کفای لازم میشود و مشهور است که جماع در برید و انزال
نیز مبطل صوم و موجب فضا و کفای است و بعضی مبطل
نمیدانند و اول اقوی است **فصل** باقی ماندن بر جنابت ناصیه
و اشهر و اقوی است که مبطل است و موجب فضا و کفای
است و بعضی مبطل ندانند و بعضی فضائی نهما واجب
دانسته اند و احوط است که اگر زن حاضر پاک شود
از صبح غسل کند و اگر نکند احوط است که غسل کند
بعد از صبح و آن روز را روزی بدارد و فضا نیز بکند و اگر غسل
مستعد را باشد احوط است که تیمم کند و تیمم را نشکند ناصیه
بشود و خواب اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل باشد
باشد و اغفال بیدار شدن در حدیث است و مشهور است
که ناصیه بیدار نشود فضائی آن روز نیز بر او واجب نیست
و بعضی واجب دانسته اند و از احوط است و مشهور است
که اگر بخوابد ناصیه نیت نداشته باشد بر او فضا و کفای

لازم

لازم است و این احوط است اگر در واپس بخفت و مشهور
در خواب دو تیمم واجب فضا است و این قول اقوی است بلکه
خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب اعتقاد است که
در خواب سهیم جب هرگاه بصبح رسد فضا و کفای هر دو
واجب است و اقوی عدم وجوب کفای است و بعضی از اصحاب
را اعتقاد است که خواب بعد از بیدار شدن از اخلاص حکم
خواب دو تیمم دارد چنانچه والد مرجم ضمیر اخبار نموده و این
احوط است بلکه خالی از قوی نیست بدانکه در روزهای
غیر ماه رمضان نیز خلاف است که با بیدار صبح پاک در باید و خواب
اینست که در فضائی ماه رمضان بیدار صبح بیدار نشود و
در غیر فضا ایت است که اگر در صبح بیدار نشود واجب
معین نباشد آن روز را روزی بدارد و اگر معتبر باشد آن روز
روزی بدارد و فضا نیز بکند اما اگر عدا کرده باشد و در وقت
که گهواره در کار نباشد و اگر بیدار احوط است و در روزی
سنگ بر جنابت اگر عدا نماید ناصیه و پیش از انزال غسل کند
و نیت روزی بکند بجان غیر روزی اش صحیح است و در واجب
معین اگر عدا نیت را ترک و پیش از انزال نیت کند مشهور است

که روزی اش باطل است و فضا میکند و کفار و واجب نمیشود
 و اگر از قوی قهر اموشی نیت زائر کند از زوال نیت میشود
 کرد و در واجب غیر یقین تا زوال نیت نمیتواند کرد اگر چه شخصاً
 ماه رمضان باشد و در روزی سنت خلاف نیت که اگر در شب
 نیت نکرده باشد و مضطرب بجهل نباشد و در روز اول زوال
 نیت نمیتوان کرد و بعد از زوال خلافت است بعضی گفته اند
 تا نزد یک نیت نمیتوان کرد و جمعی از محققین علماء باین
 قایل اند و نزد قوی است و بعضی گفته اند بعد از زوال
 نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند اگر پیش از زوال نیت کند
 ثواب روزی تمام روز میسر آید و اگر بعد از زوال نیت کند
 ثواب روزی بعد از نیت ناشایست است و باید **بیت** رساند و غلط
 غلط است بخل و بعضی از اموال واجب فضا و کفار میباشد
 و بعضی فضائی آنها و بکمان خبر بطل نیت و احوط رعایت
 مشهور است و بعضی از متأخرین بطل نیت را در غلبه غلبه
 و در غلبه غلبه و غلبه که از آن اجزای مفصل شود چون در
 تنور و بخار و بیک و اظهر عدم بطلان است و احوط اجتناب
 حتی از دو نیت است **ششم** است نیت است یعنی طلب نیت

کفر

کردن با حصول آن و موجب فضا و کفار است و مشهور است
 که هرگاه ملازم و ملازمه کند و نیت شود روزی آن باطل
 شود و فضا و کفار لازم است و بعضی در این مائل بوده اند
 و قیاس نیت بحال خود باشد و عادت و نیت نباشد و احوط
 بلکه اقوی و جوب فضا و کفار است مطلقاً و در نظر کردن
 حلال و حرام با صدای او را شنیدن یا بجهل خود در آوردن
 هرگاه یا عشاء مدتی شود و قصد نداشته باشد و باو معناد
 نباشد خلافت است و اظهر عدم وجوب فضا و کفار است
هفتم در دست و اکثر موجب فضائی آنهاست و بعضی
 فضا و کفار هر دو واجب میدانند و بعضی هیچک را واجب
 نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب فضائی آنها خالی
 از قوی نیست و مشهور است که هرگاه فی جبهه اختیار آید
 فضائی نیست و بعضی فضا را واجب دانسته اند و بر قول
 ضعیف است **هشتم** حمله است و بعضی موجب فضا و کفار
 دانسته اند و حفته جامد دانسته اند شاف مکرر دانسته و بعضی
 مطلقاً مکرر دانسته اند و این قول قوی است و احوط آنست
 که بدون ضرورت حمله تابع نکند و اگر بکند فضا میکند و اظهر

و افوی داشت چنانکه دیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمی
شود و معوط در بینی هرگاه تعدی بخواند یا فضا اقوی آن
که جایز است و بعضی موجب فضا و کفایت داشته اند و اگر بخواند
رسد احوط این است **نه** دروغ گفتن برخلاف رسول و ائمه
هدی صلوات الله علیهم است بآنکه حدیث دروغی نقل کند یا
مسئله خلاف واقعی گوید بلکه کسی که اهلیت مسئله گفتن ندارد
باشد مسئله بگوید در حرمت آن شک نیست و بعضی در وزن
موجب فضا و کفایت میدانند و بعضی میگویند موجب فساد
صوم نمی شود و خالی از قوتی نیست و اگر بکند فضا بکند و کفایت
بدهد **ده** سر فرو بردن در آب و جمعی او را موجب فضا و کفایت
میدانند و بعضی موجب قصای نهام میدانند و بعضی حرام میدانند
و بعضی موجب مجحفات میدانند و بعضی مکرم میدانند و اظهار
حرمت و عدم وجوب فضا و کفایت و بعضی گفته اند که اگر سر را
نابیند و بر تاج کردن و بدن بیرون آید باز حکم از غایبی دارد
و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر سر فرو بردن نافذ سر را
دفعه هر چند نه است موثر بر بدن باشد باز حکم از غایبی ندارد و این
احوط است و احوط آنست که در روزی سنت سر را با بفرود

نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترک است **یازدهم** بعضی که از سینه
برای بدن از دماغ فرو میدارند و در فرو بردن علماء از سه قول است
اول جواز ایلاع آنچه بیرون می آید از سینه مادام که از دهن
متفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر در جواز ایلاع هر دو
قسم مادام که بدن نرسد و تقریر بر ایلاع هر دو هرگاه بدن
نرسد هم جواز کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که
از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بفساد کرده اند بعضی
بفضای نهام قایل شده اند و بعضی کفایت و این واجب میدانند
و بعضی بکفایت جمع قایل شده اند و کفایت نیست که هیچکس
لازم نمی شود و اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بفضای دهن
بنیاید فرود نبرد **فصل** ششوی میان علماء آنست که وزن و وزن
ذات در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه ناکردن آب
بنشیند فضا بر او لازم است و بعضی کفایت و این لازم دانسته
اند و اقلاً ظاهر است و در غایت بدین فضا و این و مصلحتی که از این
فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب فضا دانسته اند
و اظهار جواز است و مشهور میان علماء آنست که اگر کسی کفایت
داشته باشد که شایسته نیست بلکه اگر شایسته باشد

جائز است خوردن و آشامیدن تا صبح پیش از طلوع شود و اگر معلوم شود که
صبح بوده است آنوقت که خورده و آشامیدن اگر ملاحظه کرده
باشد و خورده باشد فضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده
خورده باشد فضا واجب و کفار واجب نیست و اگر کسی مضطرب
کند چه وضو نماز واجب است یا نه احتیاطا در روز فضا بر او واجب
نیست و اگر چه نماز ناله باشد بعضی گفته اند فضا بر او واجب
و اگر عیب مضطر باشد که در آب بگفت روز جمعی فضا بر او واجب
دانسته اند و این احوط است و ظاهر عدم وجوبش مطلقا و
در روزاتی وارد شدن است که بعد از مضطر سه مرتبه آب
دهان زایلند از و این احوط است **فصل** در سببها و اداب
روز است مگر آنست روزی دارد و بیدار زمان و
دست بیدار نشان مالیدن و دست بازی کردن یا ایشان
و اقربا آنکه گراهن مخصوص بصورت نیست که محرم شود
او باشد و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکرر است
بچشم کشیدن چیزی که اثر طبعی باشد که مجاور رسد از زبان
بغیر از آنکه در دهان رود و در خون نیست از بدن که باعث
ضعف شود در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل

شدن تمام که ضعف باشد و مکرر است بوشیدن کتله اخصوا
ترکس و نه تراشیدن که مشک زایم نبود و سایر بویهای خوش مکرر
نبست بلکه سست است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طیب
نفسه صائم است فرمود که هر روزی دارد که در اول روز خود را
خوشبو کند غسل زایل نکند و اگر چه باغی آنست که بوشیدن آن
غلیظ مضر نیست و بعضی گفته اند بوشیدن زایع غلیظه که بوی
رسد موجب فضا و کفار میشود و احوط آنست که بوی خوش
سپاشیدن که در باغ یا در رود نیاید چنانچه در روزاتی وارد شده
و مکرر است که صائم چنانچه که ملاصق بدست ترکند و مکرر
است صائمه را که در آب بنشیند چنانچه که گشت و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هرگاه روزی داری میباید
توین باشد گوش تو و چشم تو و موی تو و پوست و جمیع اعضا
تو یعنی از غمرات بلکه از مکررهاست فرمود که نباید روزی
روزی تو مانند روز اطهار تو نباشد و ايضا از آنحضرت منقولست
که فرمود که روزه نماز همی خوردن و آشامیدن نیست نه بلکه
باید که در روز روزی نگاه داری زبان خود را از دروغ و بی پروایی
دیده های خود را از حرام و با بکتر تراغ مکنید و حسد و بیداری

و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ بخورید
 بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و غش مگوئید و ستم
 مکنید و بجزوی مکنید و در لنگ مشکوب و غافل شوید از یاد خدا
 و از نماز و خاوش باشد از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راست گو
 یاشید و در وی یکد از اهل شتر و اجتناب کنید از کفار بد و دروغ
 و اغتراب و خصوص کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و
 سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و منظر فرج و ظهور
 قائم آل محمد را بشید و از وسوسه های آخرت باشید و قوشه
 اعمال صالحه برای غفران بر دارید و بر شما باد یاد نام دل و آرام
 من و خضوع و خوشحالی و شکستگی و مدد گشتن و گدازد خای
 خود ترسد ترسان باشد از عذاب خدا امیدوار باشد و امید
 او را بامداد پاک باشد دل قوی روز دارد دل قوازه ها و باطن
 توازیها و مکرها و پاکیزه باشد بدن از کافیه ها و پرازی
 بجوی لبوی خدا از آنچه غیر اوست و در روز و لایب خود
 خالص گردانید برای او و خاوش باشد از آنچه حق تعالی نه کرده
 است ترا از آن در اشکار و پنهان و بر می از خداوند قهار آنچه
 سزاوارتر سپید تاوست در پنهان و اشکار بجای روح و بدن

خود را بخدای عز و جل در ایام روز خود و فارغ گردانی دل خود را
 از برای محبت او و یاد او و بدین خود را بکار و فرمایند در آنچه خدا
 ترا امر کرده است و بآن و خوانده است بوی آن اگر چه در آنچه
 بعمل آوری آنچه سزاوار روز و داشته است بعمل آورده و فرمود
 خدا را اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنها که بیان کردم از برای
 تو بقدر او از روزی تو که پیشود از فضل آن و ثوابان و بدین
 که بدیدم گفت که از رسول خدا حکم شنیدم که در روزی روزی
 جاری خود را دشنام داد حضرت طعانی طلبید و از آن را
 گفت که بخور گفت من روزی ام حضرت فرمود چگونه روزی و
 جاری خود را دشنام دادی روزی از خوردن و آشامیدن
 آنها نیست بدو سب که حق تعالی روزی را حرامی گردانید از سایر
 امور و سبها را که بارید و کفار چه بسیار که اند روزی و از آن و
 بسیارند که سب کنند کان و حضرت امیر المؤمنین هم فرمود
 که چه بسیار روزی داری که بهی نیست و از روزی بفرشتگی
 و کسب و چه بسیار عبادت کنند که نیست و از اینها از عبادت
 بفرشتگی خوشا خوب زیارت که بهی از سبها و عبادت
 احق است و خوشا اخطا کردن زیارت که بهی از روزی دانند

بجز اینست زیرا که خواب مقربان چون بنیت صحیح و قلب طاهر
 واقع میشود از جمله عبادت ایشانست بلکه از واجبات ایشان درگاه
 قدس را بطراح اندیا و اوضیا و خلص مؤمنان محسوس میشود و
 براسرار غیب بر روی صافه مطلع میگردد و راهی از راهها
 قریب ایشانست و افکار خردندان چون از روی داناییست
 و بیوهی که حرفهای خواسته افکار پندار نماید بهتر است از قوت
 احسان که رفته اند سنگاه خود فرشی خود کرده اند و بر با
 و عجب خروج میسر و تندرستی و فیض الطیوم علی غیب کند **فصل**
چهارم در بیان اداب دخول ماه مبارک رمضان است
 طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که چون هلال ماه
 رمضان از دیده اشاره بوی هلال مکن و رو بقبله کن و
 دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو بگو
 و یتک الله ربنا العالمین اللهم اهدنا لهذا الشهر هدیة و الا یهدنا
 و السلام و الاسلام و التمسنا فی ما نحب و ترخصنا اللهم
 بارک لنا فی شهرنا هذا و انزلنا خیرة و عونته و اضره عنا
 خیرة و عزه و کرامه و قینه و بهترین دعاها دعای صحیفه

کافی

کامله است و بر این عقیده است که بعد از این وقت رقیب هلال
 ماه مبارک واجب دانسته است الحمد لله الذي خلقنا و خلق
 و بعد از آنکه از آن مواجبات مواجبات لا اله الا الله
 اهدنا لهذا الشهر هدیة و الا یهدنا و التمسنا فی ما نحب و ترخصنا
 اللهم بارک لنا فی شهرنا هذا و انزلنا خیرة و عونته و اضره عنا
 خیرة و عزه و کرامه و قینه و بهترین دعاها دعای صحیفه
 اقل استناست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غرض
 کند در شب اول ماه مبارک رمضان در نهج جاری رود
 و سبک لباس بر سر بپوشد با طهارت معنوی باشد ماه رمضان
 آید و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه مبارک
 رمضان غسل کند خوارش بدین در ایشان است و برسد و با وضو
 منقولست که چون ماه رمضان داخل میشود حضرت صادق
 فرزند آن خود را وصفت میکرد که این ماه را بپوشد و سعی نماید
 در این ماه و عبادت کند و این ماه رو بقبله افتد و اجلها
 و عظمها نوشته میشود و حجابان در این ماه میشود و در این
 ماه شویست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امام جعفر
 منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با شغف و دعا

بدینستیکه دعا وضع میکند بالا و استغفار میگوید که اهان شما
 و در این حضرت تمام محبت من در شب اول ماه رمضان مستجاب
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
 نماز شب میان باشد آخر ماه زیارت آنحضرت بکند که اهان از او
 بپذیرد مانند برکت از درختان و از کافران و بدنامانند و روزی
 که از نماز و روزه گذشت است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند
 و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در هر شب ماه رمضان
 سوئی ایضا خواند و در نماز نافله بخواند و در اذانها محظوظ کند
 و بر ویست دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک
 دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سوئی اقام بخواند
 و سؤال کند که خدایا از او کتاب شریف بکند خدا او را کتاب
 کند از آنچه بپسندد و را بنام او حفظ کند و از پیاریها و دردها و
 نازها نشتند و میتوان کرد و سوئی را از روی قرآن میتوان خواند و
 اگر در شب اول بخت روز تمام ماه را بکند و از هر شب بخت بکند
 بهتر است و نیت چنین میکند که قصد میکند که فردا روز ماه
 رمضان مبارک را واجب قرآن را الله و در روز اول ماه مستجاب
 که غسل کند و آب جاری و سی کتاب بر سر بریزد و از حضرت

صادق علیه السلام منقولست که چون در اول سال چنین گفت انجم در دهها
 و بیاریها در تمام سال این باشد و ایضا از آنحضرت منقولست که
 هر که در روز اول ایماه کبی از کتاب روزی در نماز جاری و در شب اول
 بابد و اگر هر روز بکند در آن روز از این بلاها ایمن کرد و هر که یک
 کتاب از کتاب در روز اول ماه بر سر بریزد در اذان از هر ضریب
 ایمن کرد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در اول هر
 دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوئی مرتبه قل هو
 الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سوئی مرتبه سوئی ایضا از آن
 بخواند و بعد از نماز صدقه بکند آنچه بپسندد و سالی ایماه را
 خریدن است و در روز اول ایماه مستجاب است اللهم قد حضرت
 رمضان و قد افتقرت علینا ایماه و انزلت فیها القرآن هکذا
 لا تارقی بقیات من الهدی و القرآن اللهم اجعلنا علی صراط
 مستقیم و لا تزلنا فی غیبر منک و عافیة ایتک علی کل شیء قدیر
 و ایضا از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون ماه مبارک داخل
 میشود حضرت رسول صلی الله علیه و آله میخواندند اللهم انی قد دخل
 شهر رمضان الذی انزلت فیها القرآن و جعلته بقیات من الهدی
 و القرآن اللهم قیامی و لای فی شهر رمضان و اجعلنا علی صراط مستقیم

وَقَبَّلَ قِبَلَ رَأْسِهِ وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ كَقَرْنٍ
 نَزْدَ دَاخِلِ شَدَنٍ مَاهٍ وَمُحَمَّدَانٍ بَعْنَى رَوْضِ أَوَّلٍ بِأَسْبَابِ أَوَّلٍ دَوْرٍ كَمَنْ
 لَكَيْسٍ وَدَرْكَمَ أَوَّلٍ بَعْدَ زَمْدٍ سَوِيٍّ أَيْ قَهْرًا بِجَوَانِدٍ وَدَرْكَمَ دَوْرٍ
 مَهْرُونَ كَمَا خَلَعَهُ فَعَلَّاهُ جَمِيعَ بِلَهَاءِ رَأْسِ رَأْسِ الْأَوَّلِ وَدَرْكَمَ دَوْرٍ
 دَرْكَمَ خَلَا بَاشَدَ نَاسًا لَاسِدًا وَدَرْكَمَ أَوَّلٍ بِأَوَّلِ دَعَا
 حَقِيقَةٍ كَامِلَةٍ رَاجِعَةٍ كَمَا بَعَثَ دَفْأَهَا سَتَ وَكَلْبِي وَشَيْخَ طَوْسِي
 وَدَرْكَمَ رَأْسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ لَسَدَ حَقِيقَةٍ رَوَّابَتٍ كَرَمَهُ اللَّهُ كَمَا حَضَرَ شَامَامَ
 مُوسَى كَمَا ظَهَرَ فَرَمُودَ كَرَمَهُ اللَّهُ مَبَارَكَ رِضْوَانِ دَرْكَمَ أَوَّلٍ سَالِجٍ
 رَوْضِ أَوَّلٍ مَاهٍ جَنَانِجِهِ عَلَامَةِ صَبِيحَةِ أَدَابِ دَعَا رَاجِعُونَ وَفَرَمُودَ كَرَمَهُ
 اللَّهُ دَعَا رَأْسِ رَحْمَتِي وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ
 دَرْكَمَ أَوَّلٍ لَزِيدٍ بِأَوَّلِ رَحْمَتِهِ وَكَلْبِي وَشَيْخَ طَوْسِي كَمَا حَضَرَ شَامَامَ
 مُوسَى وَحَقِيقَتُهُمَا وَدَرْكَمَ كَرَمَهُ اللَّهُ رَاجِعَةً دَرْكَمَ أَوَّلٍ وَاقِعٍ حَقِيقَةٍ
 بَلَاءِهَا وَدَعَا مَبْنَى اللَّهِ فِي سَمْعِهِ لَسَدَ الَّذِي ذَاتُ لَهُ كُلِّ
 شَيْءٍ وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ كَقَرْنٍ
 وَدَرْكَمَ أَوَّلٍ حَقِيقَةٍ كَامِلَةٍ رَاجِعَةٍ كَمَا بَعَثَ دَفْأَهَا سَتَ وَكَلْبِي وَشَيْخَ طَوْسِي
 الَّذِي حَاطَ بِكَلْبِي مَاهٍ نَوْرًا فَدَرْكَمَ أَوَّلٍ قَبْلَ كَلْبِي وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ
 وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ كَقَرْنٍ وَدَرْكَمَ أَوَّلٍ سَالِجٍ

وَرَجَعَتْ
 الدُّوَابُّ
 عَلَى بِلَهَاءِ

الَّتِي شَقَرْنَا لَكُمْ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلْنَا عَلَيْكُمْ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ
 الَّتِي قَطَعْنَا الرِّجَالَ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي تَدْبُلُ الْأَعْدَاءَ وَغَفِرْنَا
 لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرَدُّ الدُّعَاءَ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي لَبِثَتْ بِهَا نَزْلُ
 الْبَلَاءِ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي حَبَسَتْ عَيْنَ السَّمَاءِ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ
 الَّتِي تَكْثُرُ الْفِطَاءَ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْمِلُ الْفَنَاءَ وَغَفِرْنَا
 لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي تَوْرِثُ السَّخَمَ وَغَفِرْنَا لَكُمْ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْدِي الْعَصَمَ
 الْيَسِيمَ دَرْكَمَ أَوَّلٍ حَقِيقَةٍ كَامِلَةٍ رَاجِعَةٍ كَمَا بَعَثَ دَفْأَهَا سَتَ وَكَلْبِي وَشَيْخَ طَوْسِي
 وَدَرْكَمَ رَأْسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ لَسَدَ حَقِيقَةٍ رَوَّابَتٍ كَرَمَهُ اللَّهُ كَمَا حَضَرَ شَامَامَ
 مُوسَى كَمَا ظَهَرَ فَرَمُودَ كَرَمَهُ اللَّهُ مَبَارَكَ رِضْوَانِ دَرْكَمَ أَوَّلٍ سَالِجٍ
 رَوْضِ أَوَّلٍ مَاهٍ جَنَانِجِهِ عَلَامَةِ صَبِيحَةِ أَدَابِ دَعَا رَاجِعُونَ وَفَرَمُودَ كَرَمَهُ
 اللَّهُ دَعَا رَأْسِ رَحْمَتِي وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ
 دَرْكَمَ أَوَّلٍ لَزِيدٍ بِأَوَّلِ رَحْمَتِهِ وَكَلْبِي وَشَيْخَ طَوْسِي كَمَا حَضَرَ شَامَامَ
 مُوسَى وَحَقِيقَتُهُمَا وَدَرْكَمَ كَرَمَهُ اللَّهُ رَاجِعَةً دَرْكَمَ أَوَّلٍ وَاقِعٍ حَقِيقَةٍ
 بَلَاءِهَا وَدَعَا مَبْنَى اللَّهِ فِي سَمْعِهِ لَسَدَ الَّذِي ذَاتُ لَهُ كُلِّ
 شَيْءٍ وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ كَقَرْنٍ
 وَدَرْكَمَ أَوَّلٍ حَقِيقَةٍ كَامِلَةٍ رَاجِعَةٍ كَمَا بَعَثَ دَفْأَهَا سَتَ وَكَلْبِي وَشَيْخَ طَوْسِي
 الَّذِي حَاطَ بِكَلْبِي مَاهٍ نَوْرًا فَدَرْكَمَ أَوَّلٍ قَبْلَ كَلْبِي وَبَدَأَ بِسَمْعِهِ
 وَنَظَرَ فِي حُضْرَتِ صَادِقٍ مَسْمُومٍ كَقَرْنٍ وَدَرْكَمَ أَوَّلٍ سَالِجٍ

وَرَجَعَتْ
 الدُّوَابُّ
 عَلَى بِلَهَاءِ

عَلَيْكُمْ نَكَلًا رَجَعْتُمْ إِلَى اللَّهِ فَبَيْنَ يَدَيْكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَأَذْخَلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و دعاي بسیار خوبست و افلاشی بکریه خوب
 است خواندن شود و بسند صحیح منقولست که هر که در هر شب اینها
 مبارک این دعا بخواند که چه ساله و از هر یزد شود اللهم ترکت
 شهر رمضان للرجوع إلى الدنيا والقرآن واغفر خطي عبادك
 فيه العباد صل على محمد وآل محمد وانفذني حج ببيتك الحرام وقبلي
 من كل عام واغفر لي ذنوبي اللهم لا تعجزها عني يا
 رحمن يا علام و ايضا هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه مستند است
 خواندن و صد مرتبه سوره حمد خوانا که بهتر شود و بخورد و بخور
 هر شب ماه مبارک رمضان مستحب است و از حضرت رسول است
 منقولست که باید ترک نکند امت من بخور خوردن را اگر چه بیک
 ذره خرما می زبان باشد و ايضا از آنحضرت منقولست که حق تعالی
 و ملائکه صلوات میفرستند بر آنجا که استغفار میکند در سجدهها
 و سجودها و در پیش بخور بخورد اگر چه بیک شرباب باشد و غیره
 بخور قاف و لست و غیره و ايضا فرمود که بخور بخور هر که بخورد
 جرعه ای باشد خدا صلوات و رحمت میفرستد بر او و بخور بخور
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخور بخور

و در وقت

در وقت بخور بخور در وقت افطار بخور بخور در میان این دو حالت توبه
 کبی باشد باشد که در راه خدای تعالی توبه شدن باشد و در
 خون خود غلبیدن باشد و گفته اند که اگر بخت روز را بعد از
 سجود بکشد بهتر است و از اول شب تا آخر شب بخت میتوان
 کرد و همین که میدانند و قصد دارند که در وقت میگرد و از برای
 خدا میگرد پس است و اما اذا افطرا رست است که اول جفا
 شام را بکشد و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی انظار او بر توبه
 یا آنکه در سبکی داشتگی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او
 باشد در نماز که در این دو صورت افطار را مقدم داشتن غیر است
 و در وقت افطار سوره انا انزلناه خواندن مستحب است چنانچه
 دانستی و از حضرت رسول ص منقولست که هر که در وقت افطار
 بگوید یا عظیم یا عظیم انک الحمد لله لا اله الا انت اغفر لي الذنب العظيم
 انه لا يغفر الذنب الا العظيم انک ارحم الراحمين از کاهان پرسیدند که ما نمائند و روز
 که از نماز و سوره شدن است و از حضرت امام حسن ع منقولست
 که هر که در وقت افطار دعاي استغاثه بخواند یا بعد
 از آنکه از نماز و سوره شدن است و از حضرت امام موسی ع منقولست که در وقت

افطار بگویند اللهم لك صمت وعلى رزقنا فطرته وعليك توكلنا
 ناخذ افطارا كذا بنو ثواب هر كس را كه در اين روز روزه داشته است
 و در روزه ديگر منقولست كه حضرت امير المؤمنين ع منقولست
 كه در وقت افطار بايد خواند و اميد است كه چون خوراك بگذاشتند
 ميگویند اللهم لك صمتنا وعلى رزقنا فطرنا فافقهنا الله منك انت
 المقيم العليم و در احاديث معتبره وارد شده كه حضرت رسالت
 پناه صافطار ميكرند بر خرمنا و آب يا بر رطاب و در حديث ديگر
 منقولست كه آنحضرت در وقت افطار بايد اهل بيته را بخواند و بگویند و اگر
 نپايند به نيات با فداي خرمنا افطار ميكرند و اگر حاضر
 نبود يا بستم كرم افطار ميكرند و ميگویند كرم يا كرم يا كرم يا كرم
 مكن رزقنا و قوه میده حدیقه را و بنیای را از باد میبرد و نگاهداری
 شود و عین را ساكن ميگرداند و صفای خالص فرمیشاند
 و قطع میکند بغم را و اطفای خوارت میکند و صداع را برطرف
 میکند و اینها از حضرت رسول منقولست كه بر خرمای حلاله
 افطار كند ثواب نمازش چهارصد برابر مضاعف كرده و از
 حضرت صادق علیه السلام منقولست كه افطار كردن بلب
 كاهان دل را ميشوید و در حديث ديگر فرمود كه حضرت امير

المؤمنين

المؤمنين ع دوست میداشت كه افطار فرمايد بشير و از حضرت
 امام رضا ع منقولست كه هر كس در وقت افطار يك كرده نون
 تصدق كند بر مسكين خدا كاهان او را بيا فرزند و ثواب يك بند
 از او كردن از فرزندان او بخيل و رانده عمل او نوشته شود و بهتر
 انكامل در روزها و شبهای ماه مبارك رمضان تلاوت قرآن
 است و بسيار بايد خواند چون قرآن در اين ماه نازل شده است
 و در حديث است كه هر چه بر اينها ربيبت و بهار قرآن ماه رمضان
 و در ماههای ديگر در ماهي يك ختم است و اخلاص شش روز
 و در ماه رمضان هر سه روز يك ختم است و اگر هر روز
 يك ختم تواند كرد خوب است و در حديث است كه بعضي از ائمه
 عليهم السلام در اين ماه بجهل ختم زياده ميكرده اند و اگر هر چه
 تواني تا بروج مقدس اما مي از آنم و رسول خدا و فاطمه زهرا
 صلوات الله عليهم هم هديده كنند ثوابش مضاعف ميگرد و وصول
 بر محمد و آل محمد صلوات الله عليهم نسبتا بايد فرستاد و
 استغفار نسبتا بايد كرد و لا اله الا الله نسبتا بايد گفت و اقلها
 شب و روز را ترك نيكو كرد و در شبهای طواف ماه مبارك غسل
 است و است خصوصاً شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم

دُعاي الذين ربي العالمين الحمد لله على جليلة بعد عليه والحمد لله
 على عفو عديته والحمد لله على طول ايامه في عيشته وهو قادر
 على ما يريد الحمد لله على خلقنا من الارض فاعرف الاصباح في الحلال
 والاكرام والفضل والافحام الذي بعد فلا يرى وقرين فتهد
 الحيوان سائرته وتعالى الحمد لله الذي لم يمتنع في ابداله ولا شبه
 انشاؤه ولا ظهر بها ضامن فهدى به لا يراه وتواضع لغيره
 العظماء فبلغ بديده ما يشاء الحمد لله الذي جعل بين انا وبه
 وكبر على كل عوفا وانا اعصيه وبه عظم النعمة على كل احد
 انما فيه ذكر من موهبه مبدعة قد اعطاني وعظيمة محروقة قد
 كفا في رحمة موفية قد ارايت فاني عليه حايه او اذكره في
 الحمد لله الذي لا يهلك حياته ولا يخلق بابه ولا يزل افعاله ولا ينجس
 اسمه الحمد لله الذي يورثنا نعمه ويحيي الضالين ويرفع المنكسرين
 ويضع المنكسرين ويهلك ملوكا ويخلق اخرين والحمد
 لله قاصم الجبابرة سائر العالمين مدرك الخافين تكال الطالبين
 صريح المستغفرين موضع حاجات الطالبين معتد المؤمنين
 الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماوات وسكانها وترجع الارض
 وتغارها وتخرج الحيوان ومن سجده في رعاها الحمد لله الذي خلق

و

ولا يخلق ويرزق ولا يزدن ويضع ولا ينعم وبها الاحياء و
 يحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير
 اللهم صل على محمد عبدك ورسولك واسمك وصفتك و
 حبيبك وخيرتك من خلقك وحافظتك ومبلغ رسالاتك
 افضل واخس واجمل واكمل واذكى واغنى واطيب واظهر
 واسمى واكثر واصليتك وباركت وبركت وتحدثت وسكنت
 على اعدائك خليفك اللهم صل على علي ابن ابي طالب ووصي نبيك
 ربنا العالمين عبدك وولييك واخي رسولك وحجتك على
 خلقك وابيك الكسبي والمثابا العظيم وصل على الصديق
 الطاهر فاطمة سيدة نساء العالمين وصل على سبط الرحمة
 واياها الهدى الحسين والحسين سيدى شباب اهل الجنة
 وصل على ائمة المسلمين علي ابن الحسين ومحمد بن علي وجعفر
 ابن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي بن
 محمد والحسين بن علي الخلفاء الهادى المهجاء على خير الناس والا
 صلوة كثيرة وآمين اللهم صل على ولي امرنا الفقيه الموقر
 العدل الشاهر حقه فيك كنيك الفقيهين وايدى بروج القدس
 باربنا العالمين اللهم اجعله الراعى الحكيم والفاطر مدبر

من عبادك والى
 وسلك في خلقه
 واهل الكرامة
 عليك

ع

اللهم حبيبة الله اني اسألك باسمك اكلها اللهم اني اسألك
 من شرفك يا شرفي وكل شرفك شرفي اللهم اني اسألك من
 كرامك اللهم اني اسألك يا دومي وكل طاعتك يا دومي
 اللهم اني اسألك يا طاعتك اكلها اللهم اني اسألك من
 يا تحفه وكل ملكك يا تحفه اللهم اني اسألك من ملكك
 اني اسألك من غلوك يا غلوك وكل غلوك غلوك اني اسألك
 يا غلوك كرامك اللهم اني اسألك من شرفك يا غلوك وكل غلوك
 قد بره الله اني اسألك من شرفك كرامك اللهم اني اسألك
 من اياك يا كرامك وكل اياك كرامك اللهم اني اسألك من اياك
 كرامك اللهم اني اسألك يا اياك من اياك من اياك من اياك
 واسألك بكل شان وحد ويجبرون وخدما اللهم اني
 اسألك بما تجبني به من اياك يا جيبني يا الله ليس من حاجتي
 كخواتم اذ حوطني بطلبك البتة برأوده است و
 از جمله ادعیه محدثان است که شیخ طوسی و دیگران از ابو
 حمزه ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین
 در شب های ماه مبارک رمضان اکثر شب نماز میکردند و
 چون صبح میشد این دعا میخواندند اللهم لا تؤدینی بعقوبتک

ولا تمکن منی فی حبسک من ابرج الخیر باریت ولا یوحدا الاخر
 عندک ویرا برکت القاه ولا تنطاع الا لک لا اله الا حسن
 استغنی عن عونک ودرجک ولا اله الا ساء واجر عکاک
 وکبر خضک خرج عن قدرک باریت باریت با برت با برت وکوبه
 که نفس قطع شود بک غرق و انت دالستی علیک و دعوتی
 الیک وکولاً انت لرا در ما اسأ الحمد لله الذي ادعوه فحيين
 وان كنت بطيئا حين بدعوتي والحمد لله الذي اسأله فحيين
 وان كنت بعيدا حين بدعوتي والحمد لله الذي نادى به كل
 شيء ليحيا واخلو به حيث شئت ليس لي بغير شيعه يهتدى
 لي حاجتي والحمد لله الذي ادعوه ولا ادعوه غيرهم ولا دعوت
 غيرهم اذ سجدت دعائي والحمد لله الذي ارجوه ولا ارجوه غير
 ولورجوت غيرهم لا خلف رجائي والحمد لله الذي وكلني اليه
 فاكرمني وكره يكلني اليه التاير فتهبوني والحمد لله الذي تحببت اليه
 وهو تحبني والحمد لله الذي تحلم عني حتى كان لا ذنب لي بغير
 الحمد شيعه عندي واثق بحدی اللهم اني اجد سبيل المظالم
 اليك مشرعه ومن اهل الزجاء اليك مشرعه ولا يسفاته
 بفضلك لا املك منا حذوا وباب الدعاء اليك المصار خیر

مَفْنُوحَةٌ وَأَعْلَمَ أَنَّكَ لِلزَّاحِجِ مَوْضِعُ اجَابَةٍ وَلِلْمُفْضِلِ مَوْضِعُ صَلَاحَةٍ
وَأَنَّ خِيَالَهُمْ إِلَى جُودِكَ وَالرَّضَا بِفَضْلِكَ عَوَضًا عَنْ تَبَعِ الْبَالِغِ
وَمَعْدُودَةٍ تَعَاوَى لَدَى الْمُسْتَأْذِنِينَ وَكَانَ الرَّاغِبُ إِلَيْكَ قَرِيبًا لِمُسْتَجَابِ
وَأَنَّكَ لَا تَجْعَلُنِي عَنْ جَلِيلِكَ إِلَّا أَنْ تَجْعَلَ لِي الْأَمَالَ دُونَكَ قَدْ فَضَّلْتَ
إِلَيْكَ يَطْلُبُنِي مَوْضِعُ الْبُكَاءِ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ لِي مَا سِغْلَتِي
وَبَدَعْتَ لِي قَوْلِي مِنْ خَيْرِ اسْتِغْفَانٍ لِاسْتِغْفَانِكَ بِنِي وَلَا اسْتِغْفَانِي
لِيَعْفُوهُ عَنِّي بَلْ تَجْعَلُ لِي كَرَمَكَ وَتَكُونُ لِي حِصْنِي وَخُدَّكَ وَتَكُونُ لِي
إِلَى الْإِيمَانِ مَوْجِدَةً وَتَجْعَلُ لِي مَعِي أَنْ لَا أَدْبَعُكَ وَلَا أَلْهَى
إِلَّا أَنْتَ وَخُدَّكَ لِأَعْرَابِكَ لَنَا اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَاقِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ
وَقَوْلُكَ صِدْقٌ وَأَسْأَلُ اللَّهَ مِنْ فَضْلِكَ وَأَقُلُّكَ كَانَ يَكُونُ رَحِيمًا
وَلَكِنْ مِنْ صِفَاتِكَ بِاسْتِدْعَانٍ نَأْمُرُ بِالسُّؤَالِ وَنَمْنَعُ الْعَطِيَّةَ
وَأَنْتَ الْمُنْأَنَّى الْعَطِيَّةُ عَلَى أَهْلِ الْمَلِكِيَّةِ وَالْعَاقِلُ عَلَى أَهْلِ الْحُجْرَةِ
رَأْفَتُكَ لِي بِتَكْنِي بِعَمَلِكَ وَرَأْفَتُكَ لِي بِصَغِيرٍ أَوْ تَوْفِيقٍ لِي بِكَبِيرٍ
كَبِيرٍ أَوْ تَأْمُرُ رَبِّي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَقْضِيهِ وَتُعِينِي وَتُؤَيِّدُنِي
بِإِلَهِ الْأَخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمُولِي دَلَّتْنِي عَلَيْكَ
وَجَعَلْتَ لِي شَيْعَتِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَافِقٌ مِنْهُ لِي بِدَلَالَتِكَ وَ
سَأَلْتُكَ مِنْ شَيْعَتِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ بِاسْتِدْعَانِ

عَلَيْكَ

لَكَ أَعْرَسَهُ دُنِيَهُ رَبَّنَا نَاجِيكَ يَتَلَبَّسُ قَدْ أَوْفَقَهُ جَرْمُهُ أَدْعُوكَ
بَارَبِّ زَاهِدًا رَاجِيًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ مَوْلَايَ فِي غُيُوبٍ مَعْرِضًا
وَأَذَارًا رَأَيْتَ كَرَمَكَ طَيِّبًا فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاجِيًا وَإِنْ عَذَّبْتَ
فَقَبْرٌ ظَالِمٌ يَجْعَلُ اللَّهَ فِي جِرَائِي عَلَى سَنَائِكَ مَعَ إِنْسَانِي مَا تَكْتُمُهُ
جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَخُدَّيَ فِي شِدَّتِي مَعَ قَلْبِي خَائِفًا رَأْفَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَجْعَلَ بَيْنِي وَبَيْنَ وَدْعِي وَتَنْفِيصِي
وَيَقُولَ رَجَائِي وَاسْتِغْفَانِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ
رَاجِعٌ عَظِيمٌ بِاسْتِدْعَانِي وَسَاءَ عَلَيَّ مَا عَطَيْتَنِي مِنْ عَفْوِكَ وَبِعِزَّتِكَ
أَسْأَلُ وَلَا تَوَاضَعْنِي بِأَسْوَأِ حُكْمٍ فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْعَلُ عَنْ خَائِفٍ رَأْفَتَ
الْمُذْنِبِينَ وَخُدَّكَ يَكْتُمُ عَنْ بَكَائِي الْمَقْصُورِينَ وَأَنَا خَائِفٌ
بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ فَتُخَيِّرُ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الصَّبْرِ عَمَّنْ
أَحْسَنَ إِلَيْكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا بِرَبٍّ وَمَا خُطْبِي بِهَبْنِي بِفَضْلِكَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلِيلٍ يَسْتَرْكُ وَاعْفُ عَنْ بَغْيِي
يَكْرَهُ وَجْعَلْ لِي قَوْلُكَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي خَيْرًا مِمَّا هَكَذَا وَلَوْ
خُفْتُ تَجْعَلُ الْعَفْوَةَ لَا تَجْعَلُنِي إِلَّا لَكَ أَهْوَاؤُ الشَّاظِرِينَ
إِلَيْكَ وَأَحْسَنَ الْمَطْلُوبِينَ عَلَى بَلِّ إِلَيْكَ بَارَبِّ خَيْرِ السَّائِرِينَ وَالْمُكَلَّمِينَ
الْمُخْلِصِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْثَرِينَ مِنْ سَائِرِ الْعُيُوبِ عَفَاكَ وَالذُّنُوبِ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ أَجْمَعِينَ

علام الغيوب تشرق لك من نور عيون القلوب
فلك الحمد على جليلك بعد عفوك بعد ذلك
وتجلى وتجلي في عظم عفوكم على دعوى القلوب
الحياة ستره على وتبرغى الى التوسل على عفوكم
يسمى ربه في عظم عفوكم بالعلم اكره احيى اقوم باعد
الذي باقيل التوسل عظيم لمن بالعلم اكره احيى اقوم باعد
ابن عفوكم الجليل ابن ربه القريب بالعلم اكره احيى اقوم باعد
رسمك الواسعة ابن عظم بالعلم اكره احيى اقوم باعد
ابن عظم بالعلم اكره احيى اقوم باعد
القديم ابن كرمك بالعلم اكره احيى اقوم باعد
يرحمك كفايتي بالعلم اكره احيى اقوم باعد
الكل في القلوب عفوكم على اعدائنا بل عفوكم على اعدائنا
القوى واهل المعروف تشرق لك من نور عيون القلوب
كره ما ندرى ما ندرى كرمك بالعلم اكره احيى اقوم باعد
ما البكت والابن كرمك بالعلم اكره احيى اقوم باعد
تجربك الهك وبالعلم اكره احيى اقوم باعد
عن المسبون فليكن وبارك في جميع ما عندنا بحسب ما عندك ولكم

جليل بالعلم اكره احيى اقوم باعد
فلك الحمد على جليلك بعد عفوك بعد ذلك
وتجلى وتجلي في عظم عفوكم على دعوى القلوب
الحياة ستره على وتبرغى الى التوسل على عفوكم
يسمى ربه في عظم عفوكم بالعلم اكره احيى اقوم باعد
الذي باقيل التوسل عظيم لمن بالعلم اكره احيى اقوم باعد
ابن عفوكم الجليل ابن ربه القريب بالعلم اكره احيى اقوم باعد
رسمك الواسعة ابن عظم بالعلم اكره احيى اقوم باعد
ابن عظم بالعلم اكره احيى اقوم باعد
القديم ابن كرمك بالعلم اكره احيى اقوم باعد
يرحمك كفايتي بالعلم اكره احيى اقوم باعد
الكل في القلوب عفوكم على اعدائنا بل عفوكم على اعدائنا
القوى واهل المعروف تشرق لك من نور عيون القلوب
كره ما ندرى ما ندرى كرمك بالعلم اكره احيى اقوم باعد
ما البكت والابن كرمك بالعلم اكره احيى اقوم باعد
تجربك الهك وبالعلم اكره احيى اقوم باعد
عن المسبون فليكن وبارك في جميع ما عندنا بحسب ما عندك ولكم

تَسْتَجِيبُ يَا غَالِيَانَا وَلَكِنْ عَلَيْكَ فِينَا وَعَلَيْكَ يَا نَاكَ لِأَصْغُرُ وَنَاغْنَاكَ
 حَقْنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ فَإِنْ كَفَّارَ مَسْئُورِينَ لِرَحْمَتِكَ قَانَتْ
 أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمَدِينِينَ بِفَضْلِ سَعْيِكَ قَامَتْ عَلَيْنَا
 بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجَدَ عَلَيْنَا قَانَا مَخْجُونِ لِرَحْمَتِكَ يَا خَفَارَ يَتُورِكَ
 أَهْلُ دِينَا وَبِفَضْلِكَ يَا سَعْيَتْنَا وَبِتُجُونِكَ أَهْلُ سَعْيَتْنَا دُونَنَا
 بِرَأْسِكَ تَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَيَتُوبُ إِلَيْكَ تَحْتَجُّبُ إِلَيْنَا بِالْعَمَلِ
 وَتُعَارِضُكَ الْإِثْمُ بِحُجْرَةِ الْإِنْسَانِ نَارُكَ وَتُزِيلُ إِلَيْكَ صَاعِدُكَ
 بَرَزَ وَلَا بَرَأَ إِلَيْكَ كَرِيمَ يَا نَاكَ عَنَّا وَفِي كُلِّ تَوْبَةٍ يُسَلِّمُ بِسَمْعٍ
 فَلَا يَمْتَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُولَ كُنَا بِعَمَلِكَ وَتُفَضِّلَ عَلَيْنَا يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 تَسْجُدُ لَكَ مَا أَحْكَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَكَرَّمَكَ مَبْدَأُ وَمُعْجَزَاتُكَ
 إِنَّمَا تَوَلَّى وَجْهَكَ تَنَازَلُ وَكَرَّمَ صَنَائِعَكَ وَمَعَالِكَ تَسْتَلْهِمُ لَهَا وَسَمِعَ
 فَضْلًا وَأَعْظَمَ جَلَالًا مِنْ أَنْ تَقَابِلَ بِنِي يُعْجَلُ وَخَطْبَتُنِي فَالْعَفْوُ
 الْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِإِدْرَاكِكَ
 وَأَعْلَانَا بِرَحْمَتِكَ وَأَجْرَانَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ
 وَأَفْعَلْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا بِحُجْرَتِكَ وَزِيَارَةِ قَرْنَيْتِكَ
 صَلَوَاتُكَ وَمَعْفُورَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبِرَّكَ نَاكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ وَرَبِّ جَبِّ وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَ

تَعْنَى

وَتَوْفِقْنَا عَلَى مِلَّتِكَ وَتَسْتَجِيبُ نَدَائِكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا أَكْرَمَ نِيَابِي صَغِيرًا وَبَخِيلًا يَا لَا حَسْرَةَ لِي فِي
 وَلَا تَسْتَوِيَانِ غُفْرَانَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْيُوسُفِينَ وَاللُّؤْلِيَانِ وَالسَّيِّدِينَ
 وَالْمُسْلِمِينَ الْأَخْيَارَ مِنْهُمْ وَالْأَكْمَرَاتِ بِعَمَلِنَا وَبِنِيَابَتِهِمْ بِالْحَبْرِ يَا اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا
 تَعْنَى يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا
 خَيْرًا يَا مُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا
 خَيْرًا يَا مُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا
 أَهْلِي مِنْ أَمْرٍ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَنْطَلِقْ عَلَيَّ مِنْ لَابِزِ حَتَّى وَاجِبُكَ
 عَلَى نَفْسِكَ بِجَنَّةٍ وَأَقْبَى وَأَقْبَى وَلَا تَكُنْ لِي صَالِحًا مَا أَهَمَّتْ بِهِ عَيْنُكَ
 ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا
 وَالْحَقُّ بِحَقِّكَ وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا وَارْحَمْهُمَا
 فِي طَائِفَتِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَالَمٍ وَفِي بَارِئَةِ قَرْنَيْتِكَ وَالْأَجْمَعَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 وَلَا تَخْلُجْنِي يَا رَبِّ مِنْ عِلَالَةِ الشَّرِّ لِيَدِي وَالْمَوَافِقِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ
 تَنْبِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَغْصِبَكَ وَالْهَيْبَتِي الْخَيْرُ وَالْعَمَلُ بِهِ وَتَحْشَبُ إِلَيْكَ بِالْبَلَاءِ
 وَالْقَهْرِ يَا رَبِّ مَا أَهْبَتُنِي يَا رَبِّ أَلَمَّا بَيْنَ اللَّهُمَّ إِنِّي كَلِمَاتُكَ قَدَرَتُنَا
 وَتَحْشَبُ إِلَيْكَ وَفَتْهُنَا لِلصَّلَاةِ وَبَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجِيَتُكَ لِقَبْكَ عَلَى أَعْلَى
 إِذَا نَاصَبْتُكَ وَيَسْتَبْقِي مَنَاجِيَتُنَا لِقَبْكَ إِذَا نَاجِيَتُكَ مَا بِي كُلَّمَا خَلَفْتُ

فَدَلَّحْتُ سِرِّي وَفَرَّ بِنِجَالِ الْوُاقِينَ عَلِيٌّ عَزَّ وَجَلَّ
أَزَالَتْ فَجْرِي حَالًا بَنِي وَبَنِي خِدْمَتِكَ سَيِّدِي أَلْعَاكُ عَنْ بَابِكَ
طَرَدَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ تَحِيَّتِي أَلْعَاكُ وَأَبَيْتُ مُسْتَحْضَا حَيْتِكَ
فَأَصْبَحْتُ أَلْعَاكُ وَأَبَيْتُ عَرْضًا عَنكَ قَلْبِي أَلْعَاكُ وَوَعْدُكَ
بِي نَقَامُ الْكَذِبِينَ قَرَضْتَنِي أَلْعَاكُ وَأَبَيْتُ عَمْرًا لَكَ أَلْعَاكُ
أَلْعَاكُ فَتَدْبِنِي مِنْ جَالِ الْإِلْمَاءِ تُخَذِّلُنِي أَلْعَاكُ وَأَبَيْتُ عِي
الْعَافِينَ قَرَضْتَنِي أَلْعَاكُ وَأَبَيْتُ لِي جَالِ الْإِلْمَاءِ
فَتَبْنِي وَبَنِي خِدْمَتِي أَلْعَاكُ لَمْ يَخْبَانِ تَسْمَعُ وَخَافِي قَضَائِي
أَلْعَاكُ يَجْرِي وَجَرِي كَأَقْبَنِي أَلْعَاكُ يَسْأَلُ حَبَابِي نِكَ
جَانِبِي قَارِ عَقُوتِ بَارِي فَطَالَ مَا عَقُوتُ عَنِ الدُّنْيَى بَلِي
لَا تَكْرَمَكَ قَرِيبُ بَحْلِ عَنْ غَايَاتِ الدُّنْيَى وَخِلَاسِكَ
بَكْمَرٍ عَنْ نِكَافَاتِ الْفُتُورِ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ
إِلَيْكَ تَسْتَحْيِي مَا وَعَدْتَنِي الصَّخْرَةَ عَنْ خَسَنِ بِلَاطِ الْهَيْكَلِ
أَوْ سَعِ فَضْلِكَ أَوْ عَظَمَ حِلْمِي أَوْ نَقَا بَنِي عَيْسَى وَأَنْ تَسْتَحْيِي
تَحِيَّتِي وَمَا أَنَا سَيِّدِي وَمَا حَظِي بِعِنِّي بِفَضْلِكَ الْبَاسِمِ
وَتَصَدَّقَ عَلَى سَعْفِكَ وَتَحْلِي بِسَرِّهِ وَأَعْفُ عَنْ تَوْبِيهِ كَرَمِ
وَجْهِكَ سَيِّدِي أَلَا الصَّبْرُ الَّذِي رَبَّنَا وَأَنَا الْحَامِلُ الَّذِي عَالَ

وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ وَأَنَا
الْمُخْلَصُ الَّذِي مَنَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي شَبَعْتَهُ وَالطَّشَانُ
الَّذِي رُبِّعْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَوَّنْتَهُ وَالْمَقِيرُ الَّذِي غَنَيْتَهُ
وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي عَزَّزْتَهُ وَالسَّقِيمُ
الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالسَّاقِلُ الَّذِي عَطَبْتَهُ وَالْمُرْتَابُ الَّذِي
سَرَّيْتَهُ وَالْمُحَاطُّ الَّذِي قَلَعْتَهُ وَأَنَا الْعَقِيلُ الَّذِي كَوَّنْتَهُ وَ
السُّخَّافُ الَّذِي صَرَّيْتَهُ وَأَنَا الْهَرَبَاءُ الَّذِي أَبْرَيْتَهُ الَّذِي لَمْ
أَسْجُدْ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أَرْتَفِعْ فِي الْمَلَأِ أَصَاحِبُ الدَّوَاهِي
نَعُطِي أَمَّا الَّذِي عَلَى سِدْرِ الْجَنَّةِ أَنَا الَّذِي عَصَبْتَ خِزَارَ الْجَنَّةِ
أَنَا الَّذِي عَطَبْتُ عَلَى مَعَاوِي الْجَلِيلِ الرَّثِي أَمَّا الَّذِي قَبْلِي
بِهَارِ خَنْدَ الْهَامِ أَسَى أَنَا الَّذِي مَهَلَنْتِي فَذَا زَعُونٌ وَنَحْسَرُ
عَلَيْهِ فَمَا اسْتَحْبَبْتُ دَعَايَ أَلْعَا جَوْفَ مَعْدَنٍ وَأَسْقَطْتُ مِنْ
خَبْنِكَ فَمَا الْبَنُ فَجَدَلِكْ مَهَلَنْتِي وَدَسَلِكْ سَرَّيْتِي حَتَّى كَانَكَ
أَعْمَلَنْتِي وَمِنْ مَقُورِ الْبَاحِ حَتَّى كَانَكَ اسْتَحْبَبْتِي
لِجِلْمِ أَحْيَاكَ مِنْ مَجْنَبَتِكَ وَأَكْبَرُ بَوْبَتِكَ جَائِدُكَ مَائِدَتِكَ
نَسِيتُ وَلَا أَعْقُوبَتِكَ مَعْرُوسُ وَلَا أَوْسَدُكَ مَهْلَاوُنْ وَلَكِنْ
خَبِيرْتُ مَعْرُوسَتُكَ وَتَوَلَّى لِي يَهْنُو عِلْبَتِي هُوَذَا عَانِي عِلْبَتَاكَ

شوقين وعزتي شريك الخ على فقد بعصيتك وخالفك
 بجهدى لان من عذابك من يستغفر في ودي المحطة
 عدا من يخلصني من اجل انك قطعت حبك حتى قوا
 سوا على ما احصى كل من عصى الذي كونا ارجو من
 كرمك وسعة رحمتك وتعالى انا عن الفتور الفطنت عند
 ما نذكرها بالخبر من دغاة داج وافضل من حياه راج اللهم
 يدنني الاسلام القوسل اليك ويخرجني من الغزاة عتيد عليك
 ويخفي الشقي الاخي الشرقي الهاشي العشري الهاشي اليك
 المديني رجوا الزلفه لك فلا توفض اشبهنا ساياني ولا
 تجعل قواي غراب من عتيدوا ان فان قوما استوا اليه
 يوم وما هم ثم غادروا انا انما انا انما انا انما انا انما
 عتافا ذركنا ما استلنا وثقت رجاءك في صدورنا ولا نزع
 فلو بنا عتدا دعتنا وهب لنا من كرمك رحمة انك انت
 الوهاب قوتك في لوانهم كرمي ما برحت من يالك ولا كفت عن
 تملقك في الهم قلبي من الممر في بك كرمك وسعة رحمتك الى
 من يذهبنا لعدا الى مولاه والي من ياتيح الطوق الالي
 خالقه اليه لو قرنتي الاصفاد وتعتني سبك من يرا الا

الحق

وذلك على فضاخي عذونا لحياد وامرك بالي التار وحلت
 بكم وبين الابرا ما قطعت رجائي منك وما صرخت ابيد اليه
 عنك ولا خرج حيلك عن قلبي انا لا انفي اباديك عندك شوق
 على في دار الدنيا باسدي صيل على محمدي والحمد والترح
 حب الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى خيرتك من خلفك
 وغايم التيقن بجمالك على الله عليه واله وانقلني الى درجته القوية
 اليك واجتني اليك على نفسي فقد انفتحت المنيوب والاما انما
 وقد نزلت خيرة الاية من خيري من يكون اسمه خالصة انا
 فليك على شيل على الحيرة لا اتمن ان يفتدني ولا افرقه بالملك انما
 يصيبني وما لي لا ابكي ولا اذرع الي ما يكون صبري واري
 نفسي بخا وحق وانا في محالتي وقد خفت عند داسي اخية القو
 قالي لا ابكي ابكي لخروج نفسي ابكي لطلعة قهري ابكي لغيري محدي
 ابكي لغيري في كبري انا ابكي لخروجي من قهري غرابا ذكيرا
 حاملا فيل على ظهري نظرت من عيني عيني واخرى عن شالي
 اذ الخالق في شان غيري في الكلي امرى منهم يوم شان
 بغيره وجوه يوم شان بغيره وجوه يوم شان بغيره وجوه
 مستبشرة وجوه يوم شان بغيره وجوه يوم شان بغيره وجوه

عَلَيْكَ نَعْتَدِي وَنَجْأِي وَنُؤَكِّلِي وَنَرْجِيكَ تَعْلَمُ بِمُضْطَرِّ
بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَيْءٍ وَتَهْدِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ نَجْثِ الْكَلْبَةِ فَكَأَنَّكَ
لَمْ تَكُنْ عَلَى مَا نَعْتَدُ مِنَ الْبُشْرَى بَلْ أَنْتَ أَعْلَى كُلِّ دَرَجَةٍ لَا يُؤْلِقُ
هَذَا الْكَلَامَ شُكْرًا أَمْ يُعَذِّبُ بِمُحْدِيهِ عَلَى أَرْضٍ مَقَدَّرَةٍ
لِيَأْتِي بَارِئٌ فِي حُجُبٍ مُشْكِرَةٌ وَمَا قَدَرُ عَسَلٍ فِي حُجُبٍ مُشْكِرَةٍ
وَإِنْ يَأْتِيكَ إِلَى الْإِنْسَانِ حُجُوبُكَ أَتَى فِي شُكْرِهِ مِثْلَ عَمَلٍ سَيِّئٍ
إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَنَيْتِكَ رَهْبَتِي وَإِلَيْكَ تَأْسَلِي وَقَدْ سَأَلْتَنِي إِلَيْكَ
أَتَمْلِكُ عَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَمَلَتْنِي وَتَهْتَبُنِي وَيَا عِندَكَ أَسْطَنَ كَرَمِي
وَأَنْتَ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَإِلَيْكَ نَحْنُ وَإِلَيْكَ الْغَيْبُ
يَسْدِي وَتَحْتَلُّ طَاعَتِكَ مَلَذَّتْ رَهْبَتِي أَمْ لَوْلَايَ يَذْكُرُ لِي
خَاشِعٌ قَلْبِي وَيُنَاجِيكَ بِرُؤُوسِ الْأَرْوَاحِ خَوْفِي مِنْهَا أَمْ لَوْلَايَ وَابْنُ
وَأَمْنَتِي أَمْ لَوْلَايَ صِلَ عَلَى حُجُوبٍ وَالْحُجُوبُ وَفَرْجُ شَيْءٍ وَبَيْنَ ذَيْنِ
الْمَنْعِ مِنْ لَزْوِمِ طَاعَتِكَ فَأَتَمَّا اسْتَأْذَنَ لِقَائَكَ الرَّجَاءُ فِيكَ وَ
خَوْفِي إِلَيْكَ وَعَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي وَجِبَتْهُ عَلَى نَفْسِي
مِنْ الرَّاغِبِينَ الرَّحْمَةِ وَالْأَمْرِ لَكَ وَخَدَاكَ لَا تُشْرِكُ لَكَ وَالْحَقُّ
كَلَامُ غِيَالِكَ وَفِي وَطْنِكَ وَكُلِّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَ
بَارِئُ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْجِنِي يَا مُنْقِطَ حُجُبِي وَكُلَّ عَنِ حُجُوبِكَ

الْبَاقِي

لِيَأْتِي وَطَائِعُ عِنْدَ شَوْءِ الْإِلَهِ الْعَظِيمِ رَجَائِي لَا تُخَيِّبُنِي
إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تَرُدَّنِي بِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي بِعِلْمِكَ
صَبْرِي وَأَعْطِنِي لِقَائِي وَأَنْجِنِي لِصُغْفَرِ سَيِّئِي مَعْتَدِي
وَمَعُونِي وَنَجَاتِي وَتَوْكَلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَسْلَمُنِي وَفِيهَا أَلْتَأَمُّ
رَحْمَتِي وَبِحُجُوبِكَ أَصْدُ طَلَسِي وَبِكَرَمِي أَيْ رَبِّكَ أَسْتَفِيزُ دَعَا
وَلَدَيْكَ رَجُوفًا قَبْلِي وَبِعِزَّتِكَ أَجْرُ عَمَلِي وَنَحْنُ ظِلُّ عَفْوِكَ فَتَقَاتِلْ
وَالِي حُجُوبِكَ وَبِكَرَمِي أَرْفَعُ بَصْرِي وَإِلَى مَعْرِفَتِكَ أَدْرُغُ نَظْرِي
فَلَا تَحْزِنُنِي يَا تَارِدًا نَفْسٍ مُوَضَّعٍ أَسْأَلُ وَلَا أَسْتَكِينُ إِلَّا بِكَ يَا تَارِدًا
فَرْجَ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا تُكْذِبْ ظَهْرِي بِخُشَايَاكَ وَمَعْرِفَتِكَ
فَأَنْتَ يَقِينِي وَنَجَاتِي وَلَا تَحْزِنُنِي يَا وَابِكَ فَأَنْتَ الْغَارِفُ يَقْفِي
إِلَهِي إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا الْجَلُّ لَمْ يَحْزِنْ نَفْسِي مِنْكَ عَلَى هَذَا حَمَلَتْنِي
أَلَا خَيْرًا مِنْ إِلَيْكَ يَا نَبِيَّ سَأَلْتُ عِلْمَ الْإِلَهِ أَنْ عَقُودَ مَنْ أَوْلَى
مِنْكَ بِالْعَفْوِ مَنْ عَذَّبَ مَنْ أَحَدًا مِنْكَ فِي الْحُكْمِ الْإِلَهِي
فَارْحَمْنِي هَذَا الدُّنْيَا خَرِيقًا وَعِنْدَ الْمَوْتِ كَرِيمًا وَفِي الْقَبْرِ
وَحْدَنِي وَفِي الْعِلْدِ وَخَشْيَتِي يَا تَارِدًا لِقَائِي يَا إِلَهِي
ذَلِكَ مَوْفِقِي وَأَغْفِرْ لِي مَا خَجَى عَلَى الْأَدِيمِ مَنْ عَمِلَ وَأَدْرَمِي
مَا يَسْتَرْبِي وَأَرْحَمْنِي يَا رَءِيفًا عَلَى الْفَرَاغِ تَعْلَمُ بِي أَدْرَمِي

وَقَضَىٰ عَلَىٰ عَمَلِهِمْ وَأَعْلَىٰ الْمَعْنَىٰ بِسَائِلِ صَالِحٍ جَبَلِيٍّ وَخَيْرٍ عَمَلٍ
 حَمْدًا لَا تَنْتَوِي وَلَا تَنْتَوِي لَهَا أَطْرَافٌ جَبَلَانِيٍّ وَجَدَّ عَلَىٰ نَفْسِهِ لَا تَكُنْ
 بِلَيْتٍ وَجَبَلِيٍّ خَيْرٌ فِي وَاحِدٍ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ لَيْتٌ بِغَيْرِ بَيْتٍ حَتَّىٰ لَا تَكُنْ
 بِغَيْرِ بَيْتٍ لَيْتٌ بَارِئٌ وَكَانَ بَيْنِي هَذَا سَيِّدِي سَيِّدِي فِيهِ السَّعْيُ
 لَنْ كَرَفَتِي عَمَلِي وَبِإِلَىٰ مَنْ أَمْرٌ أَنْ تَقُولَ عَنَّا بَيْتَكَ فِي حَقِّهِ
 وَأَلَىٰ مَنْ أَلَىٰ لَنْ كَرَفَتِي سَيِّدِي سَيِّدِي مَنْ لِي وَمَنْ رَحِمَنِي
 لَنْ كَرَفَتِي فَضْلٌ مَنْ أَمْرٌ أَنْ تَقُولَ فَضْلُكَ يَوْمَ فَاطِمَةَ وَأَلَىٰ
 مَنْ أَلَىٰ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ
 أَرْجُوكَ اللَّهُمَّ حَقِّقْ رَجَائِي وَأَمِنْ خَوْفِي فَإِنْ كَرِهْتَ دُنُوِّي لَا
 أَرْجُوهُمَا إِلَّا حَقُّكَ سَيِّدِي أَا اسْأَلُكَ مَا لَا اسْأَلُكَ وَأَسْأَلُكَ
 أَهْلَ النَّفْوَىٰ وَأَهْلَ الْمَغْفَرَةِ فَاعْفُ عَنِّي وَالْكَسْبِيَّ مِنْ نَفْسِي قَوْلًا
 تَعْطِي كُلَّ الذَّنُوبِ وَالنِّعَاتِ وَتَغْفِرُهَا لِي أَطَالُ بِهَا إِلَيْكَ
 ذَوْنِي قَدِيرٌ وَصَفِي عَظِيمٌ وَكَجَاوِزٍ كَرِيمٍ أَلَيْسَ بِفَيْضٍ سَبَّكَ
 عَلَيَّ لَا سَبَّكَ وَكَفَىٰ لِي الْخَالِدِينَ بِرَبِّكَ بَيْتَكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي
 عَمْرٍَ بَيْتَكَ وَأَتَقَرُّ بِكَ وَالْخَلْقُ لَكَ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ قَبَارِكُ وَ
 بَعَا لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَلَيْسَ سَيِّدِي عَمَلُكَ بِمَا لَكَ أَقَا
 الْخَصَاصَةَ بَيْنَ بَيْتِكَ بِفَرْخِ نَابِإِ حَسَانِكَ بِدَعَائِهِ وَ

مُسْتَعِينٌ

بِسَطْفٍ جَبَلِيٍّ نَفَرَةٍ تَكُونُ رَجَائِي بِالْمَغْفَرَةِ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 عَنِّي وَأَقْبَلْ بَيْنِي مَا أَعُولُ فَكَلِّمْ عَمَلِي وَهَذَا الدُّعَاءُ وَأَنَا أَرْجُو الْإِلَهَ
 تَرَدَّدِي عَمَلِي وَمِنْ بَيْنَ قَلْبِكَ وَرَحْمَتِكَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ لَيْتَ
 وَلَا تَهْضُلْكَ تَأْتِلُ لَكَ كَمَا تَقُولُ وَقَوْلُ مَا تَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 اسْأَلُكَ حَبْلَ جَبَلٍ وَفَرْجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَأَمْرًا عَظِيمًا
 اسْأَلُكَ بِرَبِّكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَسْأَلُكَ
 اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادَةُ الصَّالِحِينَ بِأَخْبَرِ مَنْ
 سَأَلَكَ وَأَمْرًا عَظِيمًا مَنْ أَعْطَىٰ عَطِيَّتِي قَوْلِي فِي فَتْوَىٰ أَهْلِي وَوَلَدِي
 وَقَوْلِي وَأَهْلِي خَرَاتِي وَأَخَوَاتِي بَيْتَكَ وَأَرْضِي عَمَلِي وَأَطْمَئِنَّ رَوْحِي
 وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَعْمَالِي أَجْعَلْ لِي مَرَاتِلَ عَمَلِي وَحَسَنَتَ عَمَلِي وَ
 أَتَمَّتْ عَلَيْكَ عَمَلِي وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَأَحْبَبَتْهُ حَوَاطِي فِي
 أَدْوَمِ الشُّرُوفِ وَاسْتَبِغِ الْكَرَامَةَ وَأَتَمِّ الْعَمَلِ لَكَ فَضْلًا مَائِدَةً
 وَلَا تَفْعَلْ مَا تَشَاءُ عَمَلُكَ اللَّهُمَّ وَخَصَّنِي بِبَيْتِكَ بِمَا خَصَّنِي بِكَ
 وَلَا تَجْعَلْ لِي مَائِدَةً تَقْرُبُنِي فِي آتَاءِ الْمَلِكِ وَأَطْرَافِ الْقَهَارِ وَلَا
 نَبْعًا لَوْ لَا أَشْرَأُ وَلَا تَطْرُقُ وَأَجْعَلْ لِي لِقَاءَ الْخَالِصِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي
 السَّعْيَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْرَ فِي الْوَطَنِ وَقَرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ
 وَالْوَلَدِ وَالْمَقَامِ فِي بَيْتِكَ عِنْدِي وَالصَّحَّةَ فِي الْحَيَاةِ وَالْقُوَّةَ فِي الْمَيِّتِ

اِذَا اَسْتَجَبَ عَلَيْهِ وَارْتَبِعَ فَاَمِنَ مِنَ الْمَاءِ وَالْمَالِكِ وَالشَّعْرِ وَفِي يَدَيْهِ
حَتَّى يَكُونَ لِيَحْمِلَ عَلَى حِصَالِكَ الْاَلِهَةُ اعْطِنِي صِغِيرَةً فِي يَدَيْكَ
وَهَمَّاسًا فِي حِمْلِكَ وَنَفِيسًا فِي ظِلِّكَ وَكَلْبًا مِنْ رَعِيَّتِكَ وَزُرَّةً عَاطِلَةً
عَنْ عَصَائِبِكَ وَبَيْعَرًا فِي بَنِيكَ وَحُجْرًا فِي بَنِيكَ وَغَنًى فِي بَنِيكَ
وَقُوَّةً فِي سَيْبِكَ وَعَلَى يَدَيْكَ رُسُوكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
الْكَلْبَةُ اِنَّا عُوذُوكَ مِنَ الْكَلْبِ وَالْقَتْلِ وَالْجَمْرِ وَالْجَنِّ وَالْفَيْزِ
وَالْعَنْتَةِ وَالْقَوَمِ وَالْذَّلَةِ وَالْمَيْكَةِ وَالْفَقْرِ وَالْفَاةِ وَكُلِّ كَيْدٍ
وَالْفِرَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَاعُوذُوكَ مِنْ فَيْسٍ لَا تَنْقُصُ
مِنْهُنَّ لَا يَنْبَغُ وَقَلْبٍ لَا يَجْمَعُ وَدَعَاؤٍ لَا يَبْعَثُ وَعَمَلٍ لَا يَنْبَغُ وَ
صَلَاةٍ لَا تَزُغُ وَاعُوذُوكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَدِينِي وَ
الْبَيْتِ وَالْحَيْثُ مَا رَفَعْتَنِي مِنَ الشُّطْرَانِ الرَّجِيمِ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ
اَسْمُ الْاَلِهَةِ اِنَّهُ لَا يَخْرُجُ مِنْكَ اَحَدٌ وَلَا يَجِدُ مِنْ دُونِكَ اَحَدًا
لَا يَحْمِلُ نَفْسِي شَيْءٌ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا رَدْفِي يَصِلُكَ وَلَا تَرُدُّ
مَذَابِي اَلَيْهِمُ الْاَلِهَةُ تَقْبَلُ بِي عَلَى ذِكْرِي وَارْزُقْ وَرَحْمَتِي وَ
ظَهْرِي وَدِينِي وَلَا تَنْزِلْ كَرْنِي بِخِيَلَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ عَمَلِي فِي ثَوَابِ
ظَهْرِي وَثَوَابَ دَعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ
اَسْأَلُكَ وَرَوْفِي مِنْ فَضْلِكَ اِنِّي اِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ اَلْحَمْدُ

13/11

اللَّهُمَّ إِنَّا نَزَلْنَا فِي هَذِهِ الْبَيْتِ الْعَصَا وَأَمَرْنَا أَنْ نَقْعُوهَا كُلَّهَا
 وَقَدْ خَلَّكَ النَّاسُ مَا خَفَ عَنَّا فَأَمَّا وَلِي يَذَّابِكْ مِنَّا وَآخِرُ
 أَنْ لَا تَرَوْنَا بِلَا أَكْلٍ لَمْ تَرَوْنَا إِلَّا بِقِضَاءِ حَاجَتِي وَأَمَرْنَا بِالْإِخْلَاصِ
 إِلَى مَا مَلَكَتْ يَمِينُ ^{عَلَيْهِ} أَرْفَعُكَ فَاقْعُوهَا فَابْنِ الْبَابِ الْبَاقِ
 عِنْدَكَ كَرِي وَابْعَثْ عِنْدَكَ شَيْئًا لَكَ فَرَعَتْ وَلَيْكَ اسْتَعْنَتْ
 وَلَيْتَ لَا الْوُدَّ يَوْمَ ذَلِكَ لَأَطْلُبَا لَفْجَ الْإِثْمِ كَمَا غَنِيَتْ وَ
 فَرِحَ عَمِّي مَنْ تَبَعَلِ الْبُيُوتَ بِعَفْوِ الْكِبَرِ لَيْفَ كَيْفَةِ الْبُيُوتِ
 وَأَخْضَعَ الْكِبَرُ إِنَّا شَأْنُ الْبُيُوتِ الْكِبَرُ الْكِبَرُ الْكِبَرُ الْكِبَرُ
 بِلَا مَنَافِعٍ لِي وَلِي وَبِقَبْضَاتِي مَا حَيَّيْكُمْ أَعْلَمُ أَنَّهُ لَيْفَ كَيْفَةِ الْبُيُوتِ
 مَا كَيْفَ لِي وَرَحْمَتِي مِنَ الْعِشْرِ عَاقِبَتِي لِي الْكِبَرُ الْكِبَرُ
 وَأَمَّا دَعَا هِيَ مِنْ رِزْمَاءِ مَبَارِكٍ بِنَدِ عَمِيرٍ مَقُولَتْ لَهُ
 حَضَرَ مَا مَامَ زَبِ الْعَالَمِينَ وَأَمَامَ حَمْدٍ أَوْ قُرْصُلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمَا
 ذَرَفَتْ رِزْمَاءُ مَبَارِكٍ ابْنِ دَعَا سَجْدَاتِ نَدَا اللَّهُ هَذَا
 شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ
 بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَهَذَا
 شَهْرُ الْقِيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الْإِيمَانِ وَهَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهَذَا شَهْرُ
 الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْغَنِيِّ مِنَ النَّارِ وَالْقَوْلُ بِالْجَنَّةِ

عن ابوابنا وقد
جئنا صائلا

وهذا شعر من بابكة الغنداري في حرم من الفخ شعر الكهنة
فصل على محمد وال محمد واعني على صباه وقيامه وسلكه
الحق سلكي فيه واعني على ما يصل عيونك ووفيقني فيه
الطاعونك وطاع غير ذلوك واليائك صلوات الله عليه
وقر عني فيه ليعاد ذك وذمك وظلالك كمالك وعظمي
فيه البركة واخسب لي فيه العافية واخر ذلي فيه التوبة
واجمع فيه بدني وانزع فيه رغبتي واليقني فيه ما اقصي
واسحب فيه دعائي وبلغني فيه وطائي اللهم صل على
محمد وال محمد وادع عني فيه الناس والكيل والناموس
الفسر والقوة والعقل والبر والنجاة والعدل والادب
والكموم والاحزان والاعراض والاحراض والاحزان
واصرف فيه سوء العناء والنجدة والعتب والعتب
العناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وال محمد واعني
فيه من الشيطان الرجيم ومنه ومنه ومنه ومنه ومنه
وتبطله ونكته وكبره وسكره وحوائله وخدمه واليائه
وغروره وغنيه ومنه ومنه ومنه ومنه ومنه
وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وال محمد وارزقني

وَيَا مَوْجَاهَهُ وَتَوَلَّغِ الْكَرِيمِيهِ وَفِي خِدَامِهِ وَاسْتَجَابِ الْمَا
بِرُحْبِكَ عَنِّي صَبْرًا وَاحْسِبْنَا يَا وَيْلَانَا وَفِيْنَا اَنْتُمْ تَشْكُلُ ذَلِكَ مِنِّي
بِالْاَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَالْاَحْمِلِ الْعَظِيمِ اَرْبَابَ الْعَالَمِينَ اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَزِدْنِي الْفَخْرَ وَالْعِزَّةَ وَالْجَلَالَ وَالْاِجْلَالَ وَآلِ الْفَخْرِ
وَالنَّشَاطَةِ وَالْاِبَالَةِ وَالْوَبَرَةِ وَالْوَقْعِيَّ وَالزَّهْبَةَ وَالْجَمَالَ وَالْحُسْنَ وَالْ
الرَّغْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالنَّضْرَةَ وَالْخَيُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّبْتَ الصَّالِحَةَ
وَالصِّدْقَ وَاللِّسَانَ وَالْوَحْلَ مِنْكَ وَالزَّجَالَكَ وَالْثَوَّلَ عَلَيْكَ
وَالْخُفَّةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ عَمَارِكَ مَعَ صَالِحِ الْعَوَالِمِ وَمَقُولِ السَّائِلِينَ
وَمَرْفُوعِ الْاُمَلِ وَاسْتَجَابِ الدَّعْوَةَ وَالْعَمَلَ بِبَيْتِي وَيَسِّرْ لِي مِنْ فَرْجِي
بِعِزَّتِكَ وَلَا تَرْضَ لِي لَاحِقَ وَلَا تَحْتِمَ وَلَا تَسْلِمَ وَلَا تَغْفِرَ وَلَا تَسْتَبْرِكْ
بِالْعَامِلِ وَالْعَمَلِ فَتُحْلِكَ فِيهِكَ وَالرَّطَابَةَ فَتُحْلِكَ وَالْوَفَاةَ بِعَدَّتِكَ
وَتُحْلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاقْبَلْ مِنْ يَدِهِ اَفْضَلَ مَا قَبِلْتَهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاعْطِنِي مِنْهُ
اَفْضَلَ مَا اعْطَى قَوْلَ اَللّٰكَ الْمُسْتَوْبِحِينَ مِنْ رَحْمَةِ الْمَغْفُورَةِ وَالْعَفْوِ
وَالْاِحَابَةِ الْعَفْوِ وَالْمَغْفُورَةِ وَالْمَغْفُورَةِ وَالْمَغْفُورَةِ وَالْمَغْفُورَةِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَتَجِدْ لِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ ذُنُوبِي مِنْ يَدِكَ وَاصِلًا وَمُفْرَكًا

وخبّر الله نازلا وعمل فيه مقولا وسعي فيه مشكورا ودفن فيه
فيه مغفورا حتى يكون نصيبه في الأكر وحظ في الأوفر
الكملة صل على محمد وآل محمد ودفن فيه ليلة القدر على الفضل
حال حيّ ثان يكون عليها أحد من آل البيت ورضاها لك ثم صل
على خير من آل بيتي وادفني فيها الفضل واردفني فيها ومن يغفل
إياها وأكرمه بها وأجمل فيها من غفلت من جملهم وظلمت
من الناس وسعداء خلقك بخيرتك ورضوانك ما رحم الراحمين
الكملة صل على محمد وآل محمد وادفني في شهر رهاها الجدار والخشب
والقوة والفاطم ما شئت ورضي الله خير رب العجز ولأجل الله
والشيع والفرزدق شهر رمضان وما أنزلت فيه القرآن و
رب خير من كل وميكائيل وإيليا وجميع الملائكة المقربين
وربنا وهبهم وأجمعين والنجي وأعقب ورزق موسى وعيسى
وجميع النبيين والمرسلين وربي محمد خاتم النبيين صلواتك
عليه وعليهم أجمعين واسئلك بمحمد طاب ثوبك ومحمد العظيم
عليه السلام صلبك عليه وآله وعليهم أجمعين ونقتر إلى نظام
رحمة ترضى بها حتى رضا لا تحصى عليك أنما أعطيتني
جميع شؤلي ورغبتني وأنتبني وإرادتي وصرفت حق ما أكره

وَأَسَدٌ رَوَّاحَاتُ خَلْقٍ خَيْرٍ مَّا لَا آخَافُ عَنْ أَهْلِ قِمَابٍ وَأَخَوِ
وَأَخَوَاتِي وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ الْكَفَّ عَنْ نَارِ دُؤُنِي نَارَ فَنَاءِ وَنَارِ أَهْلِي
رَبِّ عَلَيَا سَتَعْقُوبِينَ وَآخِرَتَنَا مَعْقُودِينَ وَاعْدْنَا سَهْمِينَ
وَآخِرَنَا سَكِينِينَ وَآخِرَ خَلْقِنَا رَاحِينَ وَأَمَّا رَاغِبِينَ وَغَضَبِينَ
سَائِلِينَ وَاعْطِنَا ذَلِكَ بِمَجْعِ الدَّاءِ قَرِيبَ حُبِّ اللَّهِ فَهَلْ يَكُونُ
وَأَنَا عَبْدُكَ وَالْحَقُّ لَكَ عَمَلُ الْعَبْدَةِ وَكَذَلِكَ الْغِنَاءُ إِثْلَافُ
كُرْمًا وَجُودًا بِأَمُوعٍ تَكُونُ السَّائِلِينَ وَابْتِهَاجِي حَاجَةً إِلَى
وَبَاضَاتِ الْمُسْتَجِيبِينَ وَبِأَجِيبِ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَبِأَمْلِكِ
الْهَارِبِينَ وَبِأَصْرِجِ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَبِأَرَبِّ السَّطَّافِينَ وَبِأَمْلِكِ
كَرِيمِ الْمَكْرُوبِينَ وَبِأَفْرِجْ قَمَرِ الْمُهْشَمِينَ وَبِأَكْثِفِ لَكَ
الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ بِأَرْحَمِ رَاغِبِينَ بِأَرْحَمِ رَاغِبِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَآخِرُهُ دُؤُنِي عُبُودِي وَرَاغِبِي وَغَضَبِي وَخَيْرِي
أَيُّهَا عَلَى سَبْقِي وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا
غَيْرُكَ وَأَخَفِجْنِي وَآخِرُ لِي كَلَامُ السَّائِلِينَ دُؤُنِي وَآخِرُ غَضَبِي
بَقِي مِنْ خَيْرِي وَآخِرُ عَقْدِي وَعَمَلِي وَالِدِي وَوَلَدِي وَفَرَجِي وَآخِرُ
سُرَائِي وَمَنْ كَانَ مَتَابِعِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ وَاسِعُ الْغُفْرِ وَلَا تُخْجِفْنِي

باسمك يا سيدي ولا تفرق دواني ولا تفرق بي الى اخرتي حتى تفعل ذلك
في كل حين بجميع ما سالتك وتريد في فضلك فانك على كل
شيء قدير وتحر اليك راغبونا اللهم لك الائمة النسيخ والكتب
العلماء والكبراء والاولياء اسئلك باسمك يا سيدي الله الرحمن الرحيم
ان كنت قد صنعت في هذه الليلة شيئا من الملائكة والروح القدس
على محمد وآل محمد وان جعلت اسمي في السعداء وروحي مع الشهداء
واستأنت في عليين وايتأنت في مغفون وان تهب لي يقيناً في
يوم قلبي واما انا لا تنوبه خلعت وضاعى ما قدمت لي ولا نبي في الدنيا
حسنه وفي الاخر وحسنه وفي عذاب النار وان لم تكن فتصدق
في هذه الليلة بقرآن الملائكة والروح فيها فاعرف في ذلك و
انزفني فيها ذكرتك وشكرتك وطاعتك وحسن عبادتك
فصل على محمد وآل محمد يا فضل يا فضيل صلوا لي باسم الرحمن
يا احد يا صمد يا رب محمد وآل محمد اغضبنا اليوم محمد وآل محمد
عن ربهم وافعلوا ما نريدوا واحصهم عددنا ولا تدع على ظهري
الا رضى منهم احد ولا تغفر لهم ابداً ما حسن الضيق يا جليلة
التي بيننا انت الرحمن الرحيم الذي في اليدين المتجاويز
كغلبه نبي والداه غفر الغافل والمح الذي لا يموت انت

كلام

كل يوم في شأنك خليفة محمد وآل محمد ومفضل محمد اسئلك
ان تصبر ووجه محمد وخليفته محمد والقائم بالبطون وحيات محمد
صلواتك عليه وعليهم اعطيتهم نصرك بالاله الا انت
يحيى لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واجباني معهم في الدنيا
والاخرة واجعل عافية امرجالي غفرانك ودعيتك يا ارحم الراحمين
وكذلك كتبت نفسك باسمي يا لطيف بلنا تلك الطيف
فصل على محمد وآل محمد والطيف لك الطيف لما نشاء اللهم فصل
على محمد وآل محمد وانزفني الحسنة في عابنا هذا وفي كل عام
وتقول على جميع حوائج الدنيا والاخرة بكونها مستغفرا لله
ربي وانوب اليه وان ربي تهاب حبيباً مستغفراً لله ربي وانوب
اليه ان ربي رحيم ودوداً مستغفراً لله ربي وانوب اليه انه كان
غفارا اللهم اغفر لنا رحم الراحمين ربنا في عملنا وسوء
ظلمتنا فغفر لنا نوبنا لا تغفر لنا نوبنا لا انت اغفر
الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم العظيم العليم الكبير الغفار
للذنوب العظيم وانوب اليه مستغفراً لله ان الله كان عفواً رحيماً
اللهم اني اسئلك ان تفعل علي محمد وآل محمد وان تجعلهم
وتشدد من الاخير العظيم المحبوب في سلك القديسين الفضلاء الذين

لا يرد ولا يترك من حاجتك بكذلك الحرام المبرور عنهم
 الشكور سبعمائة المغفورون نوبهم المكفرة عنهم سبعمائة
 فيما تقضي فتكدر أن ظلمك غمري وتوسع رزقي وتوذي عني
 أمانتي وديني إيمان رب العالمين اللهم اجعل له فرجا ومخرجا
 وارزقني من حيث أحبب ومن حيث لا أحسب واخرسني
 من حيث أخسر ومن حيث لا أخسر وصلى الله على محمد وآله
 وسلم كبير وأبرر سبحان من يسند عنبره من ضار
 منقولت كد رمه روزنامه بخواند سبحان الله بارئ السموات
 سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأرواح كلها سبحان الله
 جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالو الحجب والنور سبحان الله
 خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
 مداد كل شيء سبحان الله رب العالمين سبحان الله المجمع الذي لا
 شيء أجمع منه يجمع من فوق عرشه ما تحت سبع أرضين ويجمع
 ما في ظلمات البر والبحر ويجمع الآتين والشكوى ويجمع السراخف
 ويجمع وساوس الصدور لا يسمع سمعه صوت سبحان الله بارئ
 السموات سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأرواح كلها سبحان
 الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالو الحجب والنور سبحان

الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
 مداد كل شيء سبحان الله رب العالمين سبحان الله الكبير الذي
 ليس شيء أكبر منه بحرين فوق عرشه ما تحت سبع أرضين ويجمع
 ما في ظلمات البر والبحر لا تدرى لك الأضواء وهو يدرى لك الأضواء
 وهو لطيف الخبير لا تشي بصره الظلمة ولا تستقر عينه في شيء ولا
 يورى منه جوار ولا يب عنه بر ولا يحرك ولا يركب منه جبار
 أصيله ولا قلب ما يسه ولا حجب ما في قلبه ولا تدرى منه شيء
 ولا كبير ولا يخفى عليه شيء في الأرض ولا في السماء هو الذي
 يصور كرمي الأرحام كبت كبتا لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحان
 الله بارئ السموات سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأرواح
 كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالو الحجب
 والنور سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
 ما لا يرى سبحان الله مداد كل شيء سبحان الله رب العالمين سبحان
 الله الذي يثني الثجاب الثقال ويجمع الرعا يجده والمكة كذا من
 جفقه ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء ويرسل الرزاق
 لغيرهم يدرى رحمة ويرسل المائدة من السماء يكلمهم وينزلها
 فيدريه ويقيظ النور في قلبه سبحان الله الذي لا يدرى بعنه

ثُمَّ قَالَ دَعَا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَحَدٌ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا
 فِي كَيْفَ يَمِينُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ فَالْوَحْيِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَّلَا إِلَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَكْسِبُ مَا يَكُنْ كُلُّ أَنْفَى وَمَا يَخْبُضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَرْدَادُ
 وَكُلِّ شَيْءٍ عِنْدَ عِزِّهِ قَدَارُ عَالِي الْعَرْشِ الْعَلِيِّ وَالْعَلِيِّ وَالْعَلِيِّ
 مِنْ أَسْفَلِ الْقَوْلِ وَمِنْ جَهَنَّمَ وَمِنْ هُوَ مُنْقِضُ الْبَلَدِ وَسَائِرِ الْبُلْدِ
 لَهُ مَعْقِبَاتُ مَنْ يَنْبُدُّهُ وَيُزِيلُهُمْ كَمَا يَحْطُوتُهُ مِنْ أَرْضِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الَّذِي يَبْنِي الْأَكْبَادَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَقْضَى الْأَرْضُ مِنْهُ
 وَيُفَرِّجُ الْأَرْحَامَ مَا بَنَى إِلَى أَجْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
 جَاعِلِ الظَّلَامِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا
 دَكَّلَا إِلَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَلِكِ الْمَلِكِ تَوْفِي الْمَلِكِ
 مَنْ كُنَّاهُ وَتَفَرَّغَ الْمَلِكُ مِنْ كُنْهَاتِهِ وَتَفَرَّغَ مِنْ كُنْهَاتِهِ وَتَفَرَّغَ
 الْخَبَرُ أَنْ يَكُنْ كُلُّ شَيْءٍ قَدْ تَوَفَّجَ الْبَلَدُ فِي الْهَارِ وَتَوَفَّجَ الْهَارُ فِي الْبَلَدِ

وَقَدْ

وَتَفَرَّجَ الْحَيَّ مِنَ الْحَيِّ وَتَفَرَّجَ الْمَيِّتَ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَفَرَّجَ مَنْ كُنَّاهُ وَتَفَرَّجَ
 جَسَادُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَّلَا إِلَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَكْسِبُ مَا يَكُنْ كُلُّ أَنْفَى وَمَا يَخْبُضُ
 الْأَرْحَامَ وَمَا تَرْدَادُ وَكُلِّ شَيْءٍ عِنْدَ عِزِّهِ قَدَارُ عَالِي الْعَرْشِ
 الْعَلِيِّ وَالْعَلِيِّ وَالْعَلِيِّ مِنْ أَسْفَلِ الْقَوْلِ وَمِنْ جَهَنَّمَ وَمِنْ هُوَ
 مُنْقِضُ الْبَلَدِ وَسَائِرِ الْبُلْدِ لَهُ مَعْقِبَاتُ مَنْ يَنْبُدُّهُ وَيُزِيلُهُمْ
 كَمَا يَحْطُوتُهُ مِنْ أَرْضِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَبْنِي الْأَكْبَادَ وَيُحْيِي
 الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَقْضَى الْأَرْضُ مِنْهُ وَيُفَرِّجُ الْأَرْحَامَ مَا بَنَى
 إِلَى أَجْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَّلَا إِلَهُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَلِكِ الْمَلِكِ تَوْفِي الْمَلِكِ
 مَنْ كُنَّاهُ وَتَفَرَّغَ الْمَلِكُ مِنْ كُنْهَاتِهِ وَتَفَرَّغَ مِنْ كُنْهَاتِهِ
 وَتَفَرَّغَ الْخَبَرُ أَنْ يَكُنْ كُلُّ شَيْءٍ قَدْ تَوَفَّجَ الْبَلَدُ فِي الْهَارِ
 وَتَوَفَّجَ الْهَارُ فِي الْبَلَدِ

شمس وعزبت على محمد وآله السلام كلما طرقت عين أو برقت على
 محمد وآله السلام كلما طرقت عين أو ذرقت على محمد وآله السلام
 كلما ذكرنا السلام على محمد وآله السلام كلما سجد الله ملكا أو ملكة
 السلام على محمد وآله في الآخرة السلام على محمد وآله في الآخرة
 السلام على محمد وآله في الدنيا والآخرة السلام على محمد وآله في
 رحمة الله وبركاته اللهم ربنا ليبارك الحرام وربنا الزكن والقلم
 وربنا جميل والحرام المبلغ بركاتك محمد وآله عتقا السلام اللهم
 اعط محمد وآله الجنة والشرف والنعمة والكرامات والفضل
 والوسيلة والتميز والبر والقيام والشرف والرضا والشفاعة عندك
 يوم القيامة فصل ما أعطى محمد وآله من فضلك وأعطي محمد وآله من فضل
 الآخرة من غير أن يحسنوا صنعا كما كبره لا ينبغي ما قبله اللهم صل على
 محمد وآله محمد الطيب وأظهره وأن كن وأعطه فضل ما صلبك على
 أحد من الأولين والآخرين وعلى أحد من خلقك يا أرحم الراحمين
 اللهم صل على علي أمير المؤمنين وآله من الآله وعاد من عادته
 وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على فاطمة
 بنت عتيك محمد وآله السلام والعن من أذى يديك منها
 اللهم صل على الحسين والحسين إمامي المسلمين وآله من الآله

وعاد من عادته وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد وآله
 صل على علي بن الحسين إمام المسلمين وآله من الآله وعاد من عادته
 وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد وآله
 المسلمين وآله من الآله وعاد من عادته وضاعف العذاب على
 من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد إمام المسلمين وآله من
 من الآله وعاد من عادته وضاعف العذاب على من ظلمه
 اللهم صل على موسى بن جعفر إمام المسلمين وآله من الآله
 وعاد من عادته وضاعف العذاب على من ظلمه في دمه اللهم
 صل على علي بن موسى إمام المسلمين وآله من الآله وعاد
 من عادته وضاعف العذاب على من ظلمه في دمه اللهم
 صل على محمد بن علي إمام المسلمين وآله من الآله وعاد من
 عادته وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على علي
 بن محمد إمام المسلمين وآله من الآله وعاد من عادته وضاعف
 العذاب على من ظلمه اللهم صل على الحسين بن علي إمام
 المسلمين وآله من الآله وعاد من عادته وضاعف العذاب
 على من ظلمه اللهم صل على الخلفاء بعد إمام المسلمين
 وآله من الآله وعاد من عادته وضاعف العذاب على من ظلمه

عَلَى الْقَائِمِ وَالظَّاهِرِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رَفِيعَةِ رُتَبِهِ يَدِيكَ
 وَالْعَزِيزِ مَنْ أَدْنَى دُنْيَاكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِّ كُلُّوْمٍ يَدِيكَ
 وَالْعَزِيزِ مَنْ أَدْنَى دُنْيَاكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَّتِكَ اللَّهُمَّ
 اخْلُفْ يَدِيكَ فِي هَذَا الْبَيْتِ اللَّهُمَّ تَكُنْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنَا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَعَدُوِّهِمْ وَأَصْلَابِهِمْ عَلَى الْخَوَافِ الْمُسْرِ
 الْعَدْلِيَّةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ يَدِيَّ خَلِيمٍ وَوَرِيعٍ وَدَائِمٍ وَكَفَّ عَنَّا
 وَفَعَلْنَا مِنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسْوَاطٍ وَطَائِفٍ وَكُلِّ دَائِمَةٍ
 أَتَى أَخِيذَ نِيَابَتِهَا الْإِقْلَامُ أَشَدَّ رَأْسًا وَأَشَدَّ كِبَالًا
 وَدَرَاهِمًا وَبَعْضِي أَرْتَفَعَهَا بِكَ كَلَامُ حَضْرَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
 مَا حَضَرَتْ نَامَ حَسَّ عَسْكَرِي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَجَايَ عَلَى مِرْطَلَةِ
 جَبْرِاسٍ عَلَى مَنْ تَمَرَّدَ فِي رِيَاءٍ وَارْجَلَةٍ دَخَاهَا هَرُورُ زَمَانِهِ
 مَبَارَكُ رَمَضَانَ دَعَايُكَ كَمَا سَيَدُنِي طَاوُسٌ رَحِمَهُ اللَّهُ خُصِيْدُ
 لِسَانٍ أَرَزَجَمْتَنَ رَوَابِتَ كَرْدِهِ اسْتَ وَدَرِ اسْتِجَابَتِ دَعْوَاتِي
 جَزَيْتَ وَبَرِ مَضَامِينِ غَالِبَةِ مُشْمَلِ اسْتَ وَدَعَايُكَ اسْتَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا

بَلَدَانِ

جَلَالِكَ يَا حَلِيمَ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَبِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ
 كَلِمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ يَا بَاهَا
 مِنْ عَقْلِيَّتِكَ يَا عَظِيمَهَا وَكُلِّ عَقْلِيَّتِكَ عَظِيمَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعَقْلِيَّتِكَ كَلِمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا
 يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَحْمَتِكَ كَلِمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا
 فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا
 يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا
 أَسْمَاءُكَ يَا كَرِيمَهَا وَكُلِّ أَسْمَاءُكَ كَرِيمَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِأَسْمَاءُكَ كَلِمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا
 فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ يَا بَاهَا وَكُلِّهَا
 وَكُلِّهَا يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا وَكُلِّهَا يَا بَاهَا

سورة

سورة

ائني اسالك من مشيتك يا مضاهيا وكل شيتك ما حيت
 الله في اسالك شيتك شيتك كلها الله في اسالك
 بعد راي ائني اسالك بها على كل شيت وكل قد راي شيتك
 الله في اسالك بعد رايك كلها **يا رب** الله
 ائني ادعوك كما امرني فاسجبه كما وعدني **يا رب** الله
 اسالك من عليك يا فضيل وكل عليك فاعل الله في اسالك
 بعلمك كلها الله في اسالك من قولك يا رضاه وكل فاعل
 رضى الله في اسالك يقولك كلها الله في اسالك
 من اسالك يا جها اليك وكل اسالك جها الله في اسالك
 اسالك من اسالك كلها **يا رب** الله ائني ادعوك كما
 امرني فاسجبه كما وعدني **يا رب** الله ائني اسالك من
 شريك يا شريك وكل شريك شريك الله في اسالك في شريك
 كله الله في اسالك من سلطانك يا ذويه وكل
 سلطانك ذويه الله في اسالك سلطانك كلها الله
 ائني اسالك من ملكك يا خيرة وكل ملكك فاعل الله في
 اسالك في ملكك كلها **يا رب** الله ائني ادعوك كما
 امرني فاسجبه كما وعدني **يا رب** الله ائني اسالك

يا رب
 يا رب

يا رب
 يا رب

يا رب
 يا رب

يا رب

من علايت يا علايا وكل علايت علايا الله في اسالك
 بعلايت كلها الله في اسالك من شيتك يا فاعله وكل شيتك
 فاعله الله في اسالك من شيتك كلها الله في اسالك
 من اسالك يا جها وكل اسالك جها الله في اسالك
 كلها **يا رب** الله ائني ادعوك كما امرني فاسجبه كما
 وعدني **يا رب** الله ائني اسالك من فضلك يا فضيل وكل
 فضلك فاعل الله في اسالك من فضلك كلها الله
 ائني اسالك من فضلك يا جهم وكل فضلك عام الله في
 اسالك من فضلك كلها الله في اسالك من عطائك يا هذا
 وكل عطائك هنيء الله في اسالك عطائك
 كلها الله في اسالك من شريك يا خيرة وكل شريك فاعل الله
 ائني اسالك في شريك كلها الله في اسالك من اسالك يا خيرة
 وكل اسالك حسن الله في اسالك يا خيرة كلها
 الله في اسالك يا خيرة يا جهم ائني ادعوك فاجبني يا الله
 نعم دعوتك يا الله الله في اسالك يا الله يا الله
 والجبروت يا الله الله في اسالك بكل شان وجبروت الله
 ائني اسالك يا خيرة وجبروتك كلها الله في اسالك

يا رب
 يا رب

يا رب
 يا رب

يا رب
 يا رب

يا مجيب في حين استملك به فاجيب يا الله صل على محمد وآل
محمد ليس من حاجتكم داري بطلب ليس بكوي الله صل
على محمد وآل محمد ما عشتي على الأيمان بك والصديقين رسولك
والولاة علي بن ابي طالب عليهما السلام والاهل بيته
الطاهرين والبراة من اعدائهم فاني قد صبت بذلك باريا لله
صل على محمد وآل محمد واستملك محمد بن علي رضا الله والحمد لله
أعوذ بك من شر القبر سيئك والشارع الله صل على محمد وآل
محمد واخطني من كل مضيق ومن كل ملت ومن كل علة
ومن كل فتنة ومن كل بلاة ومن كل شر ومن كل مكروه ومن كل
مضيق ومن كل آفة تركت أو تترك من السماء إلى الأرض
في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا
الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد وآل محمد و
اقم لي من كل ضرر ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة
ومن كل رزق واسع حلالا طيبا ومن كل نعمة ومن كل حسنة
تركت أو تترك من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي
هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة

اللهم

اللهم ان كانت ذنوبي قد خلقت وجمي عندك وحالت بك
وبعتك أو فترت خالي عندك فاقبنا لك بتور وجهك
الكريم الذي لا يظفأ ويوجه حبيبك محمد المصطفى ويوجه
ليك على الرضا فيحيا أولئك الذين انجيتهم من أن يهمل على محمد
آل محمد أن يهملوا ولولا الذي وما وكذا المؤمنين والمؤمنات
وما وكذا المؤمنين والمؤمنات صغرها وكبرها وان نعم أنا يا صالحا
وان شقني أنا الحاجات والمهتات وصالح الدعاء والمستغاث
فاستجب لنا يا محمد وآل الله صل على محمد وآل محمد آمين آمين
آمين ما شاء الله كان لا حول ولا قوة الا بالله سبحانه ربك رب
العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين
يرد سهارا مجانا سما من بلدك ومبلدك وكرت رايوي
دوشب خود وكره بكر واكرنا بدخود وكره بكر وكره بكر
بالا اله الا انت انا الذي يحضر من حجة عليك عظيم بالا اله الا
انت استملك به يا اله الا انت بالا اله الا انت استملك
بجلا اله الا انت بالا اله الا انت استملك بجلا اله الا انت
بالا اله الا انت استملك بنو اله الا انت بالا اله الا انت استملك
بجلا اله الا انت بالا اله الا انت استملك بنو اله الا انت

عندي ونفسي ولا تتركني في ركن من ركني الرزين و
 اوسعه وانما واثرا واستجبه واكثره ولا تخبرني بارتنا النظر
 الى وجهك الكريم والعز والحنن والنعمة والنعمة والنعمة
 بارت دني واما في وضع حق فيدي ولا تخلي ما لا طاعة له
 به بامولاي ولا تخلي في كل خير اخلص فيه نكاح والنجدة
 واخر جني من كل سوء اخر جنيهم ولا تخلي فيهم طرفة
 عينك في الدنيا والاخرة بمرتبته يكون الله في الدنيا
 كما امرتني في سجنك كما وعدتني ان يكون الله في الدنيا
 قلبك من كثير مع حاجتي في البو عظيمه وغنا العنة فلا ترو
 عندي كثير وهو عليك سهل يسير فامن به على قلبك على كل
 شيء فدا الله بمرحمتك في الضالين فادخلنا في عليين
 فارزنا ويكسر من معين من عين سلبيل فاسبقنا ومن الحروب
 برحمتك فزونا ومن اولادنا المخلصين كما هم لو لم يكونوا فاني
 ومن غار النجدة والحروب الطيرة فاطمنا ومن شباب السندس والمهبر
 والاسير وفالغينا والبلدة العذرة ورج ببيتك الحرام فارزنا وفال
 في سبيلك مع ولينك فوف لنا وصالح الدماء المسكدة فاسبق
 لنا وصالح الدماء المسكدة فاسبق لنا باخالفنا السمع واسبق

لنا واذا جئت الاولين والاخيرين يوم القيمة فارجنا واثرا
 من النار واما ما من العذرة فكتب لنا وبع جهنم فلا تخجلنا
 ومع الشياطين في النار فالاخرة وافي هو اليك وعذالك فلا
 تقبلنا ومن الزقوم والعصير فالاظمننا وفي النار على رجونا
 فلا تخجلنا ومن شباب النار ومن اهل القطر ان فلا تلبسنا ومن
 كل سوء الا الله الا انت لا اله الا انت لا اله الا انت فاسبقنا
 اللهم في سلكك ولزمتك في سلكك وارزنا فيك ولزمتك
 في سلكك بارتنا موضع مسكدة الشاغلين ومنه في رغبة
 الراغبين سلكك اللهم فاسبقنا سلكك كلها وانجي اياك
 بارحمنا وامنك الحروب المصونا لاخر الاجل الاعظم الذي
 نجته ونهواه ونرضى عن دعاك به ونسبحك له دعاك به ونحن
 عليك بارتنا لا تحرم سالكك اللهم في سلكك بكل اسم
 هو لك دعاك به عبد هو لك في ركن من ركني اوله ورجل
 او عند بيتك الحرام او في شجرة من شجراتك فادعوك بارتنا
 من قبل غنك فاقنه وعظم حرمه وضعف كرجه واشرفه
 على المسكدة فاسبقنا ولزمتك في سلكك ولزمتك في سلكك
 ولا تدنيه عاقر ولا لشره مقبل لا غيرك هاربا اليك مني وانا

بِكَ مُتَعِدًّا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكِنٍ وَلَا مُسْتَجِيرٍ وَلَا مُسْتَعِظٍ وَلَا مُسْتَعِظَمٍ
 بِأَرْشٍ قَبِيرٍ مَا تَعَثَّ مُسْتَجِيرُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا
 مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَرَأَيْتَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَكْمًا وَإِلَى كُلِّ شَيْءٍ مَنَاصِيرًا كَرِهْتَ نَابِذَةً زَاكِيَةً شَرِيَّةً
 يَا اللَّهُ أَنْ تَعْتَصِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا رَحْمَةً وَتَعْتِقَ رَقَبَتِي
 مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ عَمْرًا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ
 مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ خَيْرَ شَهْرٍ مِنْ صَفَرٍ صَفَرُكَ لَكَ مَا لَا تُكْفِي
 أَرْضُكَ لِي يَوْمِي هَذَا يَا جَعَلَهُ عَلَى أَمْرٍ قَرِينًا وَأَعْتَدَ عَاقِبَةً وَوَسَّعَ
 أَوْسَعَهُ رِزْقًا وَاجْرَلَهُ وَأَهْنَأَ اللَّهُمَّ رَافِقًا عَوْدِيكَ وَيَوْجِيكَ
 الْكَرِيمَ وَمَلِكًا عَظِيمًا أَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَقْصِي
 بَعِيدِي هَذَا الْبُورَ وَيُطْلِعَ الْفَجْرَ مِنْ بَيْتِي هَذَا أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرَ
 وَلَكَ قَبْلِي عَجَبٌ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُزِيدُنِي تَقَارِبِي بِهَا أَوْ تُوَلِّئُنِي
 بِهَا أَوْ تُوَفِّقُنِي بِهَا مَوْفِقًا خَيْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ تَقْدِرَ لِي
 يَوْمَ الْفَتْكِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ رَافِقًا عَوْدِي لِيَوْمَ لَأَمْرِيهِ عَمْرًا
 وَلِرَحْمَةِ الْإِنْسَانِ الْإِلَهِكَ وَلِكُتُوبٍ لَا تَكْثُرُ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْنَةٍ
 لَا تَبْلُغُ إِلَّا بِكَ وَنَاجِيَةً لِقَضَاكَ وَكَأَنَّكَ اللَّهُمَّ تَكَلَّمَ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ
 مَا أَرَدْتَنِي مِنْ شَأْنِكَ وَرَحِمْتَنِي بِرَحْمَتِكَ ذَكَرْتُكَ فَكُنْ لِي مِنْ شَأْنِكَ

الْمُتَعِدِّ

الْمُتَعِدِّ لِي فِي هَذَا عَوْدِيكَ يَا اللَّهُمَّ رَافِقًا عَوْدِي لِيَوْمَ لَأَمْرِيهِ عَمْرًا
 وَأَمْلِيْنِ الْحَمْدَ لِيَوْمَ لَأَمْرِيهِ عَمْرًا وَكَرِهْتَ نَابِذَةً زَاكِيَةً شَرِيَّةً
 وَمَنْعَ رَحْمَتِكَ مِنْ عَفْوٍ وَمَنْعَ رَحْمَتِكَ مِنْ عَفْوٍ وَمَنْعَ رَحْمَتِكَ مِنْ عَفْوٍ
 وَأَفْضَلَ لِي بِمَا أَنْتَ هَاهُنَا يَا هَذَا الْقَوِيُّ وَالْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
 أَنْتَ تَقْبَلُ فِي كُلِّ كَرِيمٍ وَرَحْمَتِي فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ لِي بِمَا كَرِهْتَ
 تَزَلُّ بِمَا تَقْبَلُ وَعَنْ كَرِيمٍ تَصْغَفُ مِنْهُ الْغَوَاةُ وَقَبْلُ بِهِ
 الْحَبِيلَةُ وَتَجْزُلُ بِمَا تَصْغَفُ مِنْهُ الْعَدُوَّةُ وَأَنْتَ يَا رَبِّ
 وَتَكُونُ إِلَهِكَ رَغْبَةً مَعِي فِيهِ إِلَهُكَ سُبْحَانَكَ وَتَكُونُ حَقًّا
 وَتَكُونُ حَقًّا وَتَكُونُ حَقًّا وَلِي كُلِّ نَفْسٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ
 وَمَنْعَ رَحْمَتِكَ مِنْ عَفْوٍ وَمَنْعَ رَحْمَتِكَ مِنْ عَفْوٍ وَمَنْعَ رَحْمَتِكَ مِنْ عَفْوٍ
 اللَّهُمَّ عَافِنِي يَوْمِي هَذَا خَلِّ أَسْمِي اللَّهُمَّ رَافِقًا سَلَامَتِكَ
 يَوْمِي هَذَا وَمَا تَزَلُّ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَعْفُورَةٍ وَمَعْفُورَةٍ وَمَعْفُورَةٍ
 وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ
 وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ وَتَزَلُّ
 اللَّهُمَّ رَافِقًا عَوْدِي لِيَوْمَ لَأَمْرِيهِ عَمْرًا وَكَرِهْتَ نَابِذَةً زَاكِيَةً شَرِيَّةً
 وَالْعَصِيَا اللَّهُمَّ رَافِقًا عَوْدِي لِيَوْمَ لَأَمْرِيهِ عَمْرًا وَكَرِهْتَ نَابِذَةً زَاكِيَةً شَرِيَّةً
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا بَيْنَهُمَا

[illegible]

رؤيه محمد وال
محمد عني ولا
بأخطاع

الحکیم من غیر ما یجوز من الدعاء من غیر الا حکایه وصحة الفتاوی و
خالد الی الذل و سبیه الخ و ذوال النعمه و حیاة النعمه الی الذل
الحصل فی قلبا تحشا ان کانه براء الی یوم بلغا الله و دینک
کد را و فای دیگر که شکر را و دهد نا حاجت خدایت
بهم رسان و عار اوان خواند **شکرش** در اعلای مخصوصه شکر
و روزهای مخصوص اینها مبارک است در روایتی و از حدیث
است که انجیل بر حضرت علی علیه السلام نازل شد و
بروایت دیگر در ششم بروایت معتمد دیگر در واز دهم شیخ
معتمد رحمه الله فضل کرده است که در روز ششم اینها مانده
خاین ملعون یا حاضر نامام رضا معیت کرد و بروایت وارد
شد است که هر که در آن روز دو رکعت کند و در هر رکعت
بعد از حمد بیست بخیر بگوید قل هو الله احد بخواند شکر ثبت ظاهر
شدن خواستش را و اگر دو خواهد بود و بروایت معتمد
از حضرت صادق علیه السلام نقل است که در شب سیزدهم دو رکعت
نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد بگوید یا بارک
الذی بیده المات و قل هو الله احد بخواند و در شب چهارم
چهار رکعت بگوید سلام بر حضرت و در شب پانزدهم شش

تشم

رکعت به سلام بدرگشت و شب پانزدهم از لیلای مشترک
است و غسل و نماز را حضرت امام حسین علیه السلام
در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت عقیله
منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که در شب نهم ماه
بیار ماه رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت یک
سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله
احد بخواند حق تعالی ده ملک فرستد بیوی او که دفع
کنند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و آدمیان و در هر رکعت
مرکب او بی ضرر ملک بفرستند که او را بشارت دهند به پیش
و بی ملک که او را ببرند و مانند از جهنم و ابدا از آخرت
منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان نماز حضرت
امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز عشاء ده رکعت نماز نزد
قبر آنحضرت بکند و در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه قل
هو الله احد بخواند بهر نماز در خواب به بیدار بیدار چند که
بشارت دهند او را به بهشت و ملک چند را که اجماع کرده
او را از جهنم و شب هفدهم شب بسیار مبارک است
حدیث از شب لشکر حضرت رسول علیه السلام بالشکر که از قریش

ملفوظ کردند و در روز و در روز شنبه یک بیدار شد و خواب
لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد و آن عظم فو حاتم اسلام
بود و غسل و عبادت در آنشب فضیله عظیم دارد و شب
نوزدهم اول شبهای قدر است و حق تعالی بفرموده انا
انزلناه فی لیلۃ القدر یعنی تا فرستادیم قرآن را در شب
قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد با
نقد بر امور سال در آنشب پیشود با زمهر نشت مینشود و
بسیاری نزول ملائکه و ملائکه و ملائکه القدر و وجه
چیز را اعلام کرده است که چیز است شب قدر لیلۃ القدر
نخبر از الف شهر شب قدر بهر است از هر ماه یعنی عبادت
در آنشب بهر است از عبادت در هر ماه و نیز الی الله که و
الفرح فیها فرود می آید ملائکه و روح که از همه ملائکه
اعظم است در این شب یا در این نیم بر خست برورد کار
ایشان بن کمال امر بسبب تقدیر هر امر را حادث بسیار و آورد
شد است که ملائکه و روح در این شب بر امام زمان نازل
میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب مقدس شدن است
بر امام علیه السلام عرض میکنند سلام بر حق مطلع الفجر یعنی سلام

است بر شب جمیع بدیهاتنا طلوع صبح مبارک و شعبه
در شب قدر خلاف بسیار است بعضی از شیخان گفته اند
که شب قدر زمان حضرت رسول است و اله بود و بعد از آن حضرت
بر طرف شد و اکثر ایشان گفته اند که در روز قیامت باقیست
بر بعضی گفته اند در تمام سال اینها است و در همه شبها
عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را بداند و بعضی
گفته اند که در ماه شعبان و ماه رمضان اینها است و بعضی
گفته اند شب نیمه شعبان است و بعضی گفته اند شب اول
رمضان است و بعضی گفته اند شب نیمه است و بعضی
شب هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست
و بعضی شب بیست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند
و اکثر شیخان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب
بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر
آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و نهم میباشند
و بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از
سه شب پیر و بیست و این سه شب یعنی نوزدهم و
بیست و یکم و بیست و نهم را احباب باید کرد تا فضیلت شب

قدر را

قدر را در باید و در بعضی احادیث معتبره تعیین نیست
بگردان است و در بعضی تعیین مخصوص بیست و نهم
است و منقولست که آن شب جمعی است و آن اعرابی بود
که بحضرت رسول عرض کرد که من را من دوستان از مدینه
میخواهم شبی را از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد
که در آن شب بخداست نور رسیده حضرت شب بیست و نهم
از برای او تعیین فرمود و او پیوسته در آن شب یا خجل و
اهل و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح
میشد بر میگشت و از بعضی از احادیث ظاهر میشود که
هر سه شب قدر را در شب اول قدر بر امور می شود
و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت ممکن است بعضی
تغییر میابد و در شب بیست و نهم میشود و تغیر میابد
یا نسبتا که تغیر میابد بلا تشبیه مانند ارقام پادشاهان
که اول تعلیق میشود و تغیرش را سانس است بعد از آن ثبوت
دفا تر میشود و تغیرش دشوار تر است اما نا بهمرا تا مرتبه
نکردن بدان است باز ممکن است که تغیرش میابد و چون
بمهر اشرف رسید بمنزل حرم است و تغیرش در غایت

صعوبت و حق تعالی را حکمتها در ایهام بعضی از امور
 هست مانند اسم اعظم الهی که اگر کسی مردم شبها است
 و نماز و نیتی که بهتر از نمازهاست و ساعت استیجاب است
 دعا در هر شب و در روز جمعه و عمل مقبول در میان آنها
 و امثال اینها و یک حکمت در میان ساختن اینها از آنست
 که هر چه اسماء مقدسه الهی مواظبت نمایند و اهمیت داد
 همه نمازها بکنند و در هر ساعت شب و روز جمعه دعا
 بکنند و سعی و همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد
 و هر چه در شب قدر شبتهایی که احتمال آن را در همه را
 انجام دهند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتوان بود مثل
 آنکه اگر اسم اعظم را هر کس بداند گناه باشد بعضی از نفوس
 شریره آنرا وسیله حصول مطالب نبویه کنند چنانچه از بیستم
 نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعات استیجاب اگر بگذرد
 آنها را بداند ممکن است که امور غیر مشروع را ضررهای عظیم
 نسبت به بعضی از مسلمانان استعدا کند و اگر مخصوص دانند
 باید البته مستجاب گردد دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نگردد
 و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله کجایش آنها ندارد

پس باید مؤمنان بر سه شب را اجزا کنند و اهمیت داد در دعا و عبادت
 بکنند تا فضیلت شب قدر را در یاد دارند و در شب آخر اهمیت بچند
 بکنند و در شب بیست و سیم که احادیث معتبره در تخصیص آن
 وارد شده است که شب قدر است سعی بیشتر بکنند و بخوابند
 عبادت شب قدر بسیار است از جمله آنکه چو عبادت
 شب قدر را در باید بقص قرآن زیاده از ثواب هزار ماه که
 زیاده از هشتاد سال است زیرا ای و مقرر میفرمایند دیگر
 آنکه چون تقدیر بر آن امور جمیع از عمر و مال و فرزند و عزت
 و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در شب میشود
 اصلاح احوال تمام سال خود را در شب کرده خواهد
 بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیاف نوشته شده باشد
 و در این شب تغییر یابد و از فقر و سعادت مژگان نوشته
 شود چنانکه این مصنفون در اکثر دعاها و احادیث وارد شده
 دیگر آنکه چون امام و حضرت صاحب الامر در تمام این شب
 با ملائکه مقربین معشور است و فوج فوج بخدا میایند
 و بر او سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر مخلوقین
 است بر او عرض میکنند و او را بیست و دو چهرین شبی است

با امام خود نکند و بفعلت ببرد و از حضرت رسول
منقولست که بهشت را هر ساله برای داخل شدن ماه رمضان
زیارت میکند چون شب اول ماه می شود نیکی از زیر عرش
می وزد که او را بیشتر می گویند و بعد از درجی او در درختان
و حلقه های در بهشت را پس نغمه از او می شنوند که هرگز شنیده
کان از آن خوش است نغمه نشنیدن اندر پرچوران از عرش
بهشت بیرون می آیند و ندای می کنند که ایا کسی هست که ما را
خواستگاری کند از خدا یا اعمال صالحه خود پس از رضوان
خاوار بهشت می رسند که این چه شبست رضوان می گوید
لشکای بنکور و بان بیکو کاران این شب اول رمضان است
درهای بهشت گشوده شده است از برای روزی داران
است محمد پس حتماً می فرماید که ای رضوان یکشاد درگاه
بهشت را ای مالک به بند درهای جهنم را از روزی داران
است محمد ای جبرئیل بروی زمین و در زمین هر که شیخ الطهر
معمود و او غلها در کردن ایشان گزار و ایشان را در جهنم
در بانداز تا فاکر نماند بر است حبیب من محمد که روزهای
ایشان را از حضرت فرمود که حق در هر شب از شبهای ماه

رمضان سه مرتبه ندای می نماید که با سوال کنند هست
که توبه او را قبول کنم یا استغفار نکنند هست که کلاهش را
بیاوریم کبک که قرض دهد بخداوند مالدار می که هرگز
پشیمان نمی شود و فاکتور است بوعده های خود و رسم
نمی کند و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان
در وقت افطار حق تعالی هزار هزار یک را از آتش جهنم آزاد
میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعت
هزار هزار یک را از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب
عذاب شد باشند و در شب آخر ماه بعد از این در تمام نما
از کرده است آزاد میکند و چون شب قدر میشود حق تعالی
امر میکند جبرئیل را که بر زمین بیاید بالک عظیمی از
ملائکه و با خود علم بر می آورد و بر بالای کعبه معظمه
نصب میکند و او شصت سال دارد و بالک عظیمی که
در شب قدر چون در شب قدر آن دو بالک عظیمی را از شرف
و مغرب بیکدیگر رویان میکند جبرئیل آن ملائکه را از این
شب را ظرف زمین پس سلام میکند بر ایشان داده و نشسته
که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و ایشان مصافحه میکنند

و چون ایشان دعا میکنند ملائکه امین میگویند و پیوسته
مشغول این کارند تا طلوع صبح پس صبح چون طالع میشود
ندامیکند چیزی را که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید
پس ملائکه میگویند ای چیز پیل خدا چه کرد در خواجه مؤمنان
از امت محمد صبر پیل میگوید خدا کاهان همه را آمرزید مگر
کبی که همیشه شراب خورد با عاف پدر و مادر باشد با قطع رحم
کند با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود و آن
شب جوایز میگویند خدا مزد میدهد عمل کندگان ماه رمضان
را بیست و چون نامداد روز عید میشود حق تعالی ملائکه
نستاد در جمیع شهرها میفرستد که بزمین چنانچه در سر کوهها
و یازارها و راهها چنانچه میگویند ای امت محمدیرون
روید بسوی درگاه پروردگار کریمی که عطاهای بزرگ بی
بخشد و کاهان عظیم را چنانچه در پس چون بمصلی میروند
برای نماز عبد حق تعالی بملکه میگوید ای ملکه من چیست
جزای مزد و هرگاه عمل خود را بکند ملائکه میگویند ای خدا
ما و اقای ما جزای و آثار است که مزدش تمام داده شود حق تعالی
مبغض بادای ملائکه من شمارا آگاه میگردم که ثواب ایشان را از

روز

نوزده روزهای ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردیم
از ایشان را جی شدم و کاهان ایشان را آمرزیدم پس ندایم
مؤمنان را که در آن مجمع حاضر شده اند که ای بندگان من هر چه
خواهید از من سؤال کنید بجز آنکه در جلال خود سوگند نایستیم
که در این مجمع شما هر حاجت که برای آخرت و دنیا خود سؤال
کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را بپوشانم از من روگردان
نشوید و مزدهای شما را مضاعف میدهم و شما را در میان
کاهان کاران رسوا نمیکردم زیرا که بد از مصلی آمرزیدم بدرستی که
خوشنود کردانید بد را و خوشنود شدم از شما پس ملائکه
سرور و شاد می شوند و یکدیگر را مبارکباد میگویند
با نغمه حق تعالی بر امت محمد عطا کرد و در حدیث معتبر از
حضرت امام محمد باقر منقول است که هر که احیا کند شب
قدردان کاهان را آمرزیدم شود هر چند بعد از سنارهای
آسمان و سنگینی کوهها و کجی دریاها باشد و اما افعال این
سه شب قدر پس بر دو نوع است **اول** آنکه در هر سه شب
یابد کرد **ثانی** آنکه مخصوص است بهر شیئی اما اول از حضرت
رسول منقول است که هر که در شب قدر در رکعت نماز

بیشتر شب جمعی است و در آفتاب جمیع امور بر وفق محکم
مقدور میگردد و در آفتاب مقدور میشود هر که او را الهام و کلام
و روزیها و فضاها و آنچه در انسال واقع میشود تا شب هفت
آیند پس خوشحال بند که احبها کند آفتاب را و بیدار باشد
عبادت و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گاه هفت خوش
در برابر دیدنهای خود بمشغول گرداند و بر آنها بکشد و چون
چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد
ان شاء الله و فرمود که خوشحال امر میکند ملک را و در هر روز
ماه رمضان که بشارت باو شنید و ای بندگان من که بخشد
کاهان کند شنه شما را و در شب قدر شفاعت شما را داد
حق بکشد بیک قول میگردد و دعا های شما را در حق بکشد بیک
سختی بیکر و از بیکر کسی که روز را افطار کند بر سر
کنند یا کینه مؤمنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام است که هر که سون عتکوت و در
در شب بیست و نهم بخواند و الله که او را اهل بهشت است و
استثناء عتیکم در آن احدی را و غیر اسم از این سو کند بر من کاه
نبوید و این دو سون را از حق تعالی منزلت عظیم است و

ایضا از آن حضرت بسند معتبر منقول است که هر که در شب بیست
و نهم ماه مبارک رمضان هزار مرتبه سوره انشا الله را بخواند
هزار باره صبح کند با یقین شداید با عذاب با آنچه مخصوص
ماست از کلامها در این شب بسبب آنچه در خواب بر بند
و سون هم دکان نیز نشناخت که در این شب بخواند و از
حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام
حسین را و در شب بیست و نهم که آیتد شب قدر در آن
هفت و در آن هر امری مقدور میشود و مضامین کند با او
روح صد و بیست چهار هزار پیغمبر که هر در این شب رخصت
مطلبند از حق تعالی و در زیارت آنحضرت و بسند معتبر از
حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که
احبها کند شب بیست و نهم ماه مبارک را و صد رکعت نماز
بکند حق تعالی روزی او را فرخ کرد و اندر دنیا و آخرت
را از او کتابت کند و از غرق شدن و خانه بر سرش خراب
شدن و لقمه در کله گرفتن و از فقر و درنگان و دفع کند
از او هول و ترس و بیکر را و از قهر و زاری و بد و او توری
باشد که روشنی بخشد اهل محضر را و نامه اش را بدست

و از غارت آن از درده و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را با
 فتنه است و قویان را در دنیا و غنی داشته است عاشق
 عبادت و بندگی میباشد پس باید ایماه و افرایر که آن را بخوبی
 و دایم کند که چیز ترین اصل خود را در هتکام مفارقت و دایم
 میکند و معلوم است که غلامی که از خدمت غای خود نشا
 و خوشحال باشد و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل غلامی
 نیست که از ترک خدمت کدو بان را ضعیف باشد و دعا های
 و دایم را در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز
 بخواند خوب است و در حدیث است که اگر آخر ماه مشبه باشد
 در شب بیست و نهم آفتاب استخوان است خواندن و دعا های
 و دایم را در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر
 نیز بخواند خوب است و در حدیث است که در آخر ماه مشبه
 باشد در شب بیست و نهم آفتاب استخوان است خواندن و
 دعا های و دایم بسیار است و بهترین دعا ها دعا ی صیغه
 کامله است و بلند های بسیار معتبر از حضرت امام جعفر
 صادق علیه السلام دعا ی و دایم منقولست بسم الله الرحمن الرحیم
 اللهم انک قلت فی کتابک التوراة علی السائرین و التوراة

صلواتک

صلواتک علیک و آله و قوالک حق شهر رمضان الذی انزل
 فیہ القرآن هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان
 و هذا شهر رمضان الذی انزل فیہ القرآن هدی للناس
 و بینات من الهدی و الفرقان و هذا شهر رمضان قد یفتقر
 و انقصنا انما به و کما به فاستمع لک و جمل کرم و کلنا
 الثامن ان کان علی ذنب کتفیرة لی و تربیان فکرم
 علیک و تقاضی به ان یطلع فجر هذه الليلة و یبصر من هذا
 الشهر الا و کتفیرة لی ان ارحم الراحمین اللهم انک الخالق
 کلها اولها و آخرها ما قلت لیغنیک عنها و ما قال لک الخالق
 الخالد و ان المجهول و النکیر و النور و النور فی کرم و الشکر
 لک للین احسنهم علی اذ احکمت برضا و خلقک من اللک
 الفتن بین و النیبین و المرکبین و اصنافنا طیفین المسحور
 لک من جمیع العالمین علی انک بلغت شهر رمضان و علمت
 من تعالیک و عیدنا من جمل منیرک و اجناسک و نظایر
 امینا ینک یدلک لک المنهی الحمد الخالد الذی انزل الیک الخلد
 السرم الذی لا یقعد طول الا یدخلنا و اذ اعنتنا علیک
 حق قضیت عنا صیامة من صلواتک و ما کان مناجیة من

ابر او شکر او ذکر الله فبقوله من ايا حسن قبولك وتجاوز
 وعفوك وصفيك وغفرانك وحقيقه رضوانك حتى انظفرتنا
 فيه بكل خير مطلوب وبير عطاء موهوب ونومنا فيه من
 كل امر موهوب وذنب مكسوب اللهم اني استاك بعظيم ما
 استاك احدنا من خلقك من كبرنا اننا لك وجعلناك ونظفرتنا
 ذنبا لك ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل شهرنا هذا اعظم
 شهر رمضان من عبادنا منذ انزلتنا الى الدنيا ركة في عصمة
 ديني وعلاص نفسي وقضاء حاجتي وتبجي في مسألتك في تقدي
 الكعبة على وصفي السوء عني وليا من العافية لي وان تجعلني
 برحمتك من خزن له البكة القدر وجعلها له خيرا من كف
 شهر في اعظم الاجر وكبر الذخر وطول العسر وخير الشكر
 ودوام البسر اللهم واستاك برحمتك وطولك وصفيك
 وذلالتك وجلالتك وقدر احسانك واشيائك ان لا تجعلك
 اخر العهد من شهر رمضان حتى تبلغناه من قابل على اخر
 حال ونغير في هذا مع الشاظرين اليك والمنتمين له في
 اعني غافلتك وانتم يغفلتكم وافسح رحمتك واجعل فيكم
 اللهم استارتي الذي لم يكن رب غير لا يكون هذا الوداع مني

وداع

وداع قلنا ولا اخر العهد من الله حتى قريبه من ذليل
 اسبغ النعم وافضل الرزاق واننا لك على احسن الوفاء انك بجمع
 الدنيا اللهم استمع دعائي وارحم نصرتي من ذل لي ولك ولرسولك
 لك وقولك عليك واننا لك مسئلة لا ارجو نجاحا ولا ممانا ولا
 كثر يقا ولا يلبغا الا لك ومنك فامنن علي كل شئ اولك وفعلك
 اسماء اولك بيباغي شهر رمضان وانا معاف من كل مكرهم وخير
 ومن جميع البوائق الحمد لله الذي احانتنا على حيلام هذا الشهر
 وقبائمه حتى بلغنا الخ ليله منه اللهم استاك يا حبيب
 ما دعيت به وارضى ما رضى به عن محمد صلى الله عليه واله
 ان نصلي على محمد وال محمد ولا تجعل وداعي شهر رمضان و
 دواعي خروجه من الدنيا ولا وداع اخر عبادك فيه ولا اخر صحتي
 لك وارزقي العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين
 وقفني فيه لليلة القدر واجعلها لي شهر ربي
 الليل والنهار والحيال والجار والظلم والافوار والارض
 والسماء والارضين يا مصير باحسانا مستان يا الله بارحم
 باقوم ما يدع لك لا تنمنا المحسن في الامثال العلما والكمي
 والالاء استاك يا سيدي يمين الله الزهر الزهر ان نصلي على محمد

قَالَ الْحَكِيمُ وَإِنْ جَعَلَ نَبِيٌّ فِي هَذِهِ الْمَلَكُوتِ فِي السَّعَاءِ وَوُجِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاجْتَمَاعِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسَاسِي مَغْفُورٍ وَأَنْ هَبْ
لِي يَقْبَلُوا نَبِيَّهُمْ قَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَتَوَبُّهُ شَيْءٌ وَرَحْمَةً فَاقْتَرَنَ
لِي وَأَنْ تَوْبَتِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْ
يَقْبَلِي عَذَابًا لِنَارِ الْجَهَنَّمَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي تَقْدِيرُ
مِنْ الْأَكْمَرِ الْحَقُّومِ وَفِيهَا تَقْضِي مِنْ الْأَكْمَرِ الْحَكِيمِ فِي سَبِيلَةِ الْفَقْرِ
مِنْ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ وَلَا يَنْتَقِزُ أَنْ تَكْتَلِبَنِي مِنْ خَلْقِي
بِدِينِكَ الْحَرَامِ الْمَرْفُوعِ بِحُجَّتِهِمُ الشُّكُورُ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورُ دِينُهُمُ الْمَكْفُورُ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي تَقْدِيرُ أَنْ تَطِيلَ عُمْرِي فِي
أَنْ تَقْبَلِي رَحْمَتِي مِنَ الْإِلَهِ الْأَكْرَمِ الرَّاحِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
وَلَا يَكُنْ لِي الْعِيَادُ مِثْلَكَ جَوْادًا وَكَرَمًا وَارْغَبْ إِلَيْكَ وَلَا تَرْغَبْ
إِلَّا إِلَيْكَ وَأَنْتَ مَوْضِعُ سُبُكَةِ السَّائِلِينَ وَنَهْيُ رَغْبَةِ الرَّافِقِينَ
أَسْأَلُكَ يَا عَظِيمَ السَّائِلِ كُلِّهَا وَأَفْضَلَهَا وَأَجْمَحَهَا الَّذِي يَنْبَغِي
لِلْعِجْازِ أَنْ يَنْتَوَكَّسَ بِهَا يَا اللَّهُ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مَا عَلَيْكَ مِنْهَا
وَمَا لَكَ أَعْلَمُ وَيَأْتِيكَ الْخُسْفَى وَأَمَّا لَكَ الْعُلَانَا وَيُغْنِيكَ
الْقَلْبُ لَا تَنْحُسِرْ وَلَا تَكْرَمِ اسْمُكَ عَلَيْكَ وَأَجْعَلْهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفُهَا
عِنْدَكَ مَرَّةً وَآخِرَهَا مِنْكَ وَسَبِيلَكَ وَأَجْزَلَهَا مِنْكَ قَوْلًا

وَلَمْ يَرْجِعْ

وَأَسْأَلُكَ لَدَيْكَ لِحَاظًا وَإِيَّاكَ الْحَقُّونَ الْحَقُّ الْقَبُولُ لَا كِبَرُ
الْأَجَلِ الَّذِي يُجْزِيهِ وَتَهْوِيهِ وَتَرْضِيهِ عَمْرُودًا وَتَشْفِيهِ
دَعَاؤُكَ وَحَقَّ عَلَيْكَ الْأَلْحَجِيَّةُ سَأَلْتُكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ
هُوَ لَكَ فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ
دَعَا لَكَ بِهِ حَمْدُكَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتُكَ أَمْرًا وَجَمِيعِ الْأَصْنَافِ
مِنْ خَلْقِكَ مِنْ نَبِيٍّ وَصِدِّيقٍ وَشَهِيدٍ وَنَحْوِ الرَّاحِمِينَ إِلَيْكَ
الْفَرِيقِينَ مِنْكَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَنَحْوِ الْحَاجِّينَ بِدِينِكَ الْحَرَامِ حَاجًّا وَ
مُتَعَبِّدًا وَمُقَدِّسًا مِنَ الْخَاطِئِينَ فِي سَبِيلِكَ وَنَحْوِ كُلِّ عَبْدٍ
مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي رَاوِيٍّ أَوْ شَهِيدٍ أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دَعَا مَنْ قَدْ
اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ حَرَمُهُ وَصَعَفَتْ كَرَحُهُ
دَعَا مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِعَفْوِهِ مَقْوًى وَلَا لِدِينِهِ
غَاوِيًّا هَبْ لَكَ هَذَا إِلَيْكَ مُتَعَبِّدًا إِلَيْكَ خَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ
وَلَا مُسْتَكْبِرٍ خَائِفًا لَدَيْكَ أَقْبَرُ اسْتِغْفِيرًا بِكَ اسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
وَعَظَمَتِكَ وَجَبَرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَتَعَالِيكَ وَبَهَاءِكَ وَجَمَلِكَ
وَكَرَمِكَ وَيَا الْأَكْبَرُ وَخَيْرَتِكَ وَجَمَالِكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى أَرْضِكَ
مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ بِرَبِّهِ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَتَحَنُّنًا
وَتَعَلُّفًا وَخَشَرَةً وَاجْهَادًا خَاضِعًا لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ

ازاد کردم بامید آنکه خداوند در جمیع از فضیلت من در گذرد
 و مرا از عذاب بچشم ازاد گرداند و چون روز عید پیشد خدایت
 عظیم بایشان میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از نیاز الکریم
 از مردم و بیکت که حق تعالی در هر شب ماه رمضان در هر کجا
 افطار دهند و هزار هزار کس را ازاد میکند از آنها که مستوجب عتق
 شدن باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه ازاد گردیدند
 ازاد میکند و حضرت هیچ غلام و کنیز برانزاده از کمال خدمت
 نغمه بود و در روز عید در غایت بزرگواری خود را ازاد بنمود
 و در روایتی وارد شده است که در شب آخر سوختن انعام و کف
 و تبر بخوانند و صد مرتبه بگویند استغفر الله و اتوب الیه
فصل هفتم در بیان احوال و احوال و احوال
 مبارکست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام که آن
 حضرت در هر شب از شبهای آخر این دعا را میخواندند اللهم
 انک قلت فی کل لیل شهر رمضان الذی انزل فیهِ القرآن
 هدی للشیاق بدینا من الهدی و الفرقان و حفظت حرمة
 شهر رمضان و انزلت فیهِ القرآن و خصصته ببلک الفکر
 و جعلت آخر لیل فی شهر الله و هذه انام شهر رمضان

قد انقضت

قد انقضت و کما ابوه قد انقضت و قد خیرت الی الخیر فی ما
 انت اعلم به منی و اخصی لعدد من الخیر اجمعین کما سئلت
 عما سئلت به تلک کلمات القرون و انبیا و اولی الامر سکون و عباد
 الصالحین ان تصحی علی محمد و آل محمد و ان تصحی ربی من التائب
 و قد خلی الخیر برحمتک و ان تقصّل علی الکریم یوم الخیر
 من کل یوم اعدت له یوم الفیض الی و اعوذ بوجهک الکریم و
 یجلالک العظیم ان تصحی انام شهر رمضان و کما ابوه و کت
 قبل یوم آو و شب فواخذنی به الحسنة و یبدأ ان تقصّها منی
 لا تقصر هالی سیدی سیدی سیدی سئلت بالاله الا انک
 ان لا اله الا انت انک رخصت حق فی هذا الشهر فاذن حق
 رخصا و ان کر کن رخصت حق فی ان فارض حق الکریم الرحمن
 بالانعام احد با صدق با من لا یلد و لا یولد و لا یکن له کنوا احد و
 بنبار میبکشند با ملکی الحدید و علی و السلام با کاشف
 القیور الکریم العظام عن ابوب علیه السلام ای مقبر حشر
 تعفوب علیه السلام ای شریع یوسف علیه السلام صل علی
 محمد و آل محمد کما انت اهل ان تصحی علیهم اجمعین و اهل فی ما
 انت اهل و لا تفعل فی ما انا اهل و بسند معتبر دیگر از آنحضرت

منقولت كه در هر شب دهه اخراست دعا بخواند اعدا خود بجلال و
 جلاله كبريا و تعظيمي حتى شهر رمضان او بطلع القمر من البكر
 هذا وتبرك لك عندي بعباده او ذنبه فاني عليه يوم القائه
 ويسند هادي فغير در هر شب دهه اخراست دعا بخواند مخصوصي ان
 حضرت صادق و فرزند است و بر مطالب دنيا و اخرت
 مشتمل است **كتاب شمس** با موعج البكر في التمار و ما موعج
 التمار في البكر و مخرج الحنجر للشيخ و مخرج الشيخ في التمار
 من نشاء بغير حساب يا الله يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله
 يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لك الامناء الحسنين والاكفاء
 العلما والعلماء والاكفاء والاكفاء ان تصلي على محمد وآل
 محمد وان تجعل النجى في السعداء و تخرج مع الشهداء و تكتب
 في عليين و يا ساني مغفوق و ان تهيب لي بغير انباري و قلبي
 و يا ما بذهاب الشك عنى و ترهبني بما مضى في انيافي الدنيا
 حسنة و فناء عذاب النار و الجحيم و ان زمني بها ذكر كرك و شكر كرك
 و الرغبة اليك و الاثابة و التوبة و التوفيق لما و قفت له محمد و آل
 محمد عليه و عليهم السلام **كتاب شمس** في ما سأل في التمار
 من البكر فاذا غنى مغلون و مخرج النجى في السعداء و تكتب في عليين

يا عليه و تفكر و العزم و تبارك من اجل عاد كالعرجون العذراء يا فؤاد
 كل نور و شمس كل رغبة و روى كل بركة يا الله يا رحمن يا الله
 يا فؤاد و يا احد يا احد يا فؤاد يا الله يا الله يا الله لك الامناء
 الحسنين والاكفاء العلما والعلماء والاكفاء ان تصلي على محمد وآل
 محمد و اهل بيته و ان تجعل النجى في السعداء و تخرج مع الشهداء
 و تكتب في عليين و يا ساني مغفوق و يا ما بذهاب الشك عنى و
 ترهبني بما مضى في انيافي الدنيا حسنة و فناء عذاب النار و
 الجحيم و ان زمني بها ذكر كرك و شكر كرك و الرغبة اليك و الاثابة
 و التوبة و التوفيق لما و قفت له محمد و آل محمد عليه و عليهم
 السلام **كتاب شمس** يا رب البكر العذراء
 و يا ما بذهاب الشك عنى و ترهبني بما مضى في انيافي الدنيا
 حسنة و فناء عذاب النار و الجحيم و ان زمني بها ذكر كرك و شكر كرك
 و الرغبة اليك و الاثابة و التوبة و التوفيق لما و قفت له محمد و آل
 محمد عليه و عليهم السلام يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله
 يا الله لك الامناء الحسنين والاكفاء العلما والعلماء والاكفاء ان تصلي
 على محمد وآل محمد و ان تجعل النجى في السعداء و تخرج مع الشهداء
 و تكتب في عليين و يا ساني مغفوق و يا ما بذهاب الشك عنى و

الشك عني وترضي عني عما عمت لي وانما في الدنيا حسنة وفي
 الآخرة حسنة وفينا عذاب النار والجحيم وانما في هذا ذكرك وذكرك
 والرحمة اليك والافان والتمجيد والتمجيد لما وصفت له محمد او
 محمد صلى الله عليه وعلى آله وسلم **فصل ثامن** في الصلاة
 تبارك له الحمد لله كما ينبغي لكرمه وجهه وعز جلاله وكما هو اهله
 باقدوس يا نور يا نور القدس يا ستوح يا منتهى التسبيح يا رحمن
 يا ذا الجلال والرحمة يا الله يا عليم يا اكبر يا الله يا لطيف يا جليل يا الله يا
 الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله
 العلي والكرام والالا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله
 وان محمد النبي في هذه الكتب في السعداء وفي جميع القهلات
 واحسان في علي بن واسا في مقفورة وان نصيب لي عيشا
 ثابته قلبي واجمانا بذهبا الشك عني وترضي عني عما عمت لي
 وانما في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفينا عذاب النار
 والجحيم وانما في هذا ذكرك وذكرك والرحمة اليك والافان
 والتمجيد والتمجيد لما وصفت له محمد او محمد صلى الله عليه
 وعلى آله وسلم **فصل نهم** في بيان نمازهای شبهاست و
 دعاهاى روزهاست كه شه نوراست وعلما در كتب دعا

ذكر

ذكر کرده اند و نیز در جبهه معتبر بنسبت **فصل نهم** در
 هر رکعت بعد از حمد یا نزه مرتبه توحید **فصل دهم** در
 هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **فصل یازدهم** در هر
 رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید **فصل بیستم** در هر
 رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **فصل سی و دوم** در
 هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه
 اللهم صل على محمد وآل محمد **فصل سی و ششم** در هر
 رکعت حمد و سون تبارك الذي بيده الملك **فصل سی و هفتم** در هر
 در هر رکعت حمد و سبزه مرتبه انا انزلناه **فصل سی و هشتم** در هر
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه
 سبحان الله **فصل سی و نهم** در هر رکعت میان نماز شام و خفتن در هر
 رکعت حمد و هفت مرتبه ايه الكرسي و بعد از اتمام پنجاه
 مرتبه اللهم صل على محمد وآل محمد **فصل سی و دهم** در هر
 رکعت حمد و سی مرتبه توحید **فصل سی و یکم** در هر رکعت
 حمد و بیست مرتبه انا اعطينا او الكوثر **فصل سی و یکم** در هر
 در هر رکعت بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه **فصل سی و یکم** در هر
 در هر رکعت حمد و بیست پنجاه توحید **فصل سی و یکم** در هر رکعت

در هر رکعت حمد و سوره مرتبه اذان از لزل **شش** یا چهار
 رکعت در دو رکعت اول حمد و سوره مرتبه توحید و در
 دو رکعت دیگر بپناه مرتبه توحید **شش** یا دو از ده رکعت
 در هر رکعت حمد و دو از ده مرتبه الحمد **شش** یا **شش**
مقدم در دو رکعت اول حمد و سوره سوره که خواهد و در
 رکعت دوم حمد و سوره مرتبه توحید و بعد از سلام گفتند
 مرتبه لا اله الا الله **شش** یا چهار رکعت در هر رکعت حمد
 و بیست پنج مرتبه انا اعلم بانك الكون **شش** یا بپناه رکعت
 ما حمد و بپناه مرتبه اذان از لزل و کونا ارا دین باشد که در هر
 رکعت یک مرتبه بخوانند زیرا که مشکل است در یک شب
 دو هزار یا نصف مرتبه اذان از لزل خواندن **شش** یا **شش**
بیست یا **چهار** یا **هفت** در هر یک هشت رکعت هفت
 سوره که معتبر شود **شش** یا هشت رکعت در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه توحید **شش** یا هشت رکعت در هر رکعت حمد
 و صد مرتبه توحید **شش** یا چهار رکعت در هر رکعت حمد
 و تبارک و اگر نتواند بیست پنج مرتبه توحید **بیست** یا **هشت**
 شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد و سوره مرتبه انا الکون

۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰

وحد

و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد **شش** یا **شش** یا دو رکعت در هر رکعت حمد
 و بیست مرتبه توحید **شش** یا دو از ده رکعت در هر رکعت
 حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مدن کور شد هر
 دو رکعت یک سلام است و اما دعا های روزها از این
 عتق اس و ثواب کرده اند که حضرت رسول فضیلت بسیار
 از برای روزی هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و
 از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار
 از برای آن ذکر کرده و ما با صلواتها گفتا بپناه
نماز از لزل اللهم اجعل صباي فيه صبا
 الصائمين و قياي فيه قيام الغائمين و بيني فيه عن كون
 الغافلين و هب لي جرمي فيه يا الله العالمين و اغفر لي يا
 عافيا عن الجرمين **شش** یا اللهم قربي فيه الى مرضائك و جنيبي
 فيه من معصيتك و تقرب اليك و تقربني فيه لمرضائك و جنيبي
 برحمتك يا ارحم الراحمين **شش** یا اللهم ارزني فيه
 الدين و التقيه و باعديني فيه السفاهة و الموبه و البخل

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰

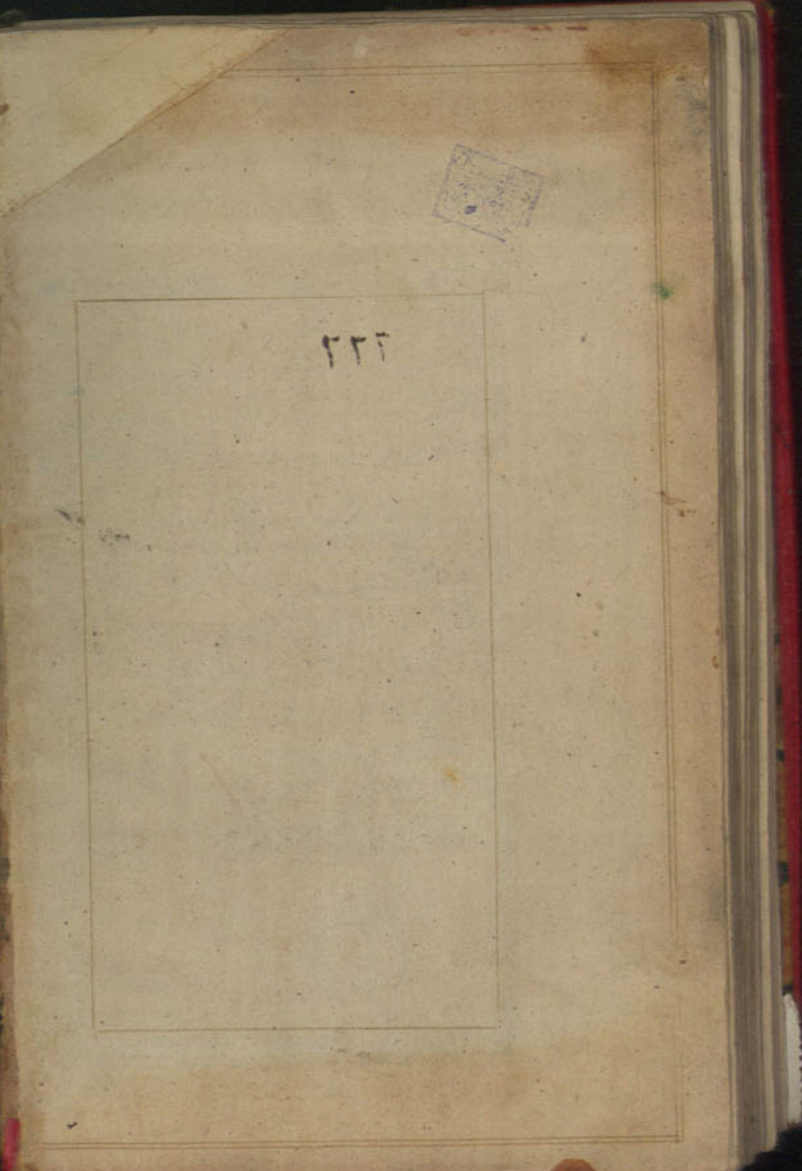
يا نصيبا من كل خير تنزل فيه بحودك بالحدود الأجودين
منهم اللهم تقوى فيه على قامة كرمك وأدنى فيه
 حلالك وكرامك وأزفى فيه لأداة شكرتك بكرمك واحتفظ
 بحفظك وسرك يا بصير الشاظرين **منهم** اللهم لا تحط
 فيه من المشغورين واجعلني فيه من عبادك الصالحين
 الطائرين واجعلني من أولئك المقربين يا غياث
 الراغبين **منهم** اللهم لا تحذلني فيه ليعترض
 معصيتك ولا تعزبنني فيه ليسيأطنعك وترفعني فيه
 من موجبات سخطك عنيك وأباديك يا منتهى رغبته
 الراغبين **منهم** اللهم أعني على حبامه وقبائمه و
 جنتي فيه من هموائه وأثامه وأزفني منه ذكر كبريائه
 يوم يهتلك به هادي الخليلين **منهم** اللهم أرزقني فيه
 رحمة الأيتام وطعام الطعام وإفشاء السلام ومخافة
 الكرامة وصحة الكرام بطولك بامتلاك الأملين
منهم اللهم اجعل فيه نصيبا من رحمتك الواسعة
 وأهدني فيه لبراهميك الشاطعة وخذ بنا صبيتي إلى
 مرضاتك لجامعته بمحبتك يا أمل المشائين **منهم**

اللهم

اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك واجعلني فيه من
 الفائزين لكذلك واجعلني فيه من المقربين إليك يا مختار
 باغاة الطالبين **منهم** اللهم سبلك فيه الأجر
 وكرة إلى فيه الفؤاد والعصيان وحزم على فيه الحكمة
 والبرهان بعونك يا غياث المستغيثين **منهم** اللهم
 ربي فيه بالسير والعفاف واستر لي بلباس الفروع و
 الكفاف واجعلني فيه على العدل والإنصاف وأبني فيه
 من كل ما أخاف بعصمتك يا عصمة الخائضين **منهم**
سبحهم اللهم طهر في فيه من الدنس والأفكار وصحبه
 فيه على كل ناسنا لأفكاره وقفي فيه للثغري وصحبه الأكرام
 بعونك يا قرة عين المساكين **منهم** اللهم لا تقاخذني
 فيه بالعتراث وأفلني فيه من الخطايا والظلمات ولا تجعلني
 فيه محررا للبدن والأفان بعزك يا عز السليبين **منهم**
 اللهم أرزقني فيه طاعة الخاشعين وأشرح فيه صدري يا ناير
 الخفيين يا مانك يا أمان الخائفين **منهم** اللهم وقفي
 فيه لولا فقه الأبرار وجنتي فيه مراضة الأشرار واني
 فيه برحمتك إلى دار القرار يا هاديك يا إله العالمين

منزلة هدي في فيه لصالح الأفعال وافير في فيه
 الحوائج والأعمال بأمر لا يحتاج إلى التفسير والشؤال بأعمالها
 بآلاء صدورها العالمة صل على محمد وآله الطاهرين **منزلة**
هبة الله يحيى فيه ليركات انخاره وتور فيه قلبي
 يضرب أنوار وخذ بكل عصا في إلى اتباع آثاره
 بأمنور فلوبا العارفين **منزلة** الله وتر فيه حظي من بركاته
 وسهل سهل المستعزاة ولا تحرف في قبول حنايه بأهله إلى
 الحق المبين **منزلة** الله افصح ليل نواب الجنان وأغلو عني
 فيه نواب الشريان ووفقي فيه ليل لاه الفرائد بأمنه السكينة
 في فلوبا المؤمنين **منزلة** تكبني الله جعل لي فيه إلى
 مرضائك دليل ولا تجعل لبطان فيه على سبيل ولا حجة
 النجاة لي منزلا ومقبلا بأناحي حوائج الظالمين **منزلة** في
 الله افصح ليل نواب فضلك وأزل على فيه بركاتك ووفقي
 فيه ليل جنات مرضائك وأسكني فيه بجوار جناتك بأنا
 حبيب دعوة المضطربين **منزلة** تكبني الله أغني عني الدين
 وطهرني فيه من العيوب وانجني في قلبي بقوى العلوية
 بأمنيل عشرات المذنبين **منزلة** تكبني الله افصح ليل

فيه ما برضيك وأعوذ بك ما بؤذيك واستألفا التوفيق
 فيه لأن طاعتك ولا اعصيتك بأجود السائلين **منزلة** في
منزلة الله جعل لي فيه حجابا لا يلبثك ومعاذيا لأجل
 مستألفا خاتم أنبائك بأعاجم فلوبا لتبين **منزلة** في
منزلة الله جعل لي فيه مشكورا وذني فيه مغفورا
 وعجلي فيه مقبولا وعجبي فيه مستورا بأجمع الشايعين
منزلة في الله من في فيه فضل كلك العندوة
 صبر لموري فيه من العسر إلى اليسر وأقبل معاذيري و
 خطعتي الوزر باروقا يعباد الصالحين **منزلة** تكبني
 الله وتر حظي فيه من التواكل وأكرمني فيه بأجساد الأتكال
 في السائلين وتر في فيه وسبكي ليك من بين السائلين بأمن
 لا تشغلني الحاج الملهين **منزلة** في الله فتح في فيه بالحق
 وأزفي فيه التوفيق والعصمة وطهر قلبي من غيابه
 التمهذ بأرجم يعباد المؤمنين **منزلة** في الله جعل لي
 نالتي كبر والقول على ما ترصاه وترصاه الرسول بحكمة
 فرفعها لأصول الحق سيدنا محمد وآله الطاهرين والحمد
 لله رب العالمين **منزلة** تكبني الله وتر قد بدو ناخبر دعاها والحق

۱۳۵۰

خطی